

**Κοροϊδεύει
τους αγρότες ο
Τσίπρας**

ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

**Μετά το
καθολικό πάσχα
το τέταρτο
Μνημόνιο**

ΣΕΛΙΔΑ 16

**Κυνηγητό,
φυλακή και
απέλαση
ετοιμάζουν για
πρόσφυγες και
μετανάστες**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Βαπτίζουν τη
φιλάνθρωπία
«παράλληλο
πρόγραμμα»!**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Ο κιτρινισμός
του πανικού και
ο πανικός του
κιτρινισμού**

ΣΕΛΙΔΑ 12

**Εξακολουθούν να
παίζουν το παιχνίδι
του Μελισσανίδη**

ΣΕΛΙΔΑ 13

Στυμφαλία Λίμνη

**Θέλουν να
καταστρέψουν
τον υγρότοπο**

ΣΕΛΙΔΑ 11

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 859 - 27 Φλεβάρη 2016

www.eksegersi.gr

ΟΛΟΚΛΗΡΗ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ
ΧΩΡΙΖΕΤΑΙ ΣΕ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΑ ΑΝΤΙΠΑΛΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ,
ΣΕ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΕΣ ΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΑΜΕΣΑ
ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΕΣ Η ΜΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΛΗ:
ΣΤΗΝ ΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ

**Ενάντια στην κεφαλαιοκρατία
και την κυβέρνησή της ο αγώνας μας**

Scripta... Verba...

Το κεντρικό ζήτημα (στις συζητήσεις με την κυβέρνηση) είναι πόσο βάρος θα πρέπει να σηκώνουν οι σημερινοί συνταξιούχοι. Ενδεχομένως να υπάρξουν κάποιες περικοπές συντάξεων, αλλά δεν είμαι σε θέση να πω κάτι πιο συγκεκριμένο τώρα.

Γερούν Ντεϊσελμπλουμ

Υπό διαπραγμάτευση δεν είναι το πετσόκομμα των συντάξεων, αλλά το ποσοστό του πετσόκομματος για φέτος.

Γιατί απέτυχε η Αθήνα εκεί όπου πέτυχε το Λονδίνο; Τι έκανε καλά ο Κάμερον που δεν έκανε ο Τσίπρας; Γιατί ο βρετανός πρωθυπουργός πήρε σχεδόν ό,τι ήθελε για να μείνει στην ΕΕ, ενώ ο Έλληνας ομόλογός του για να μείνει στην ευρωζώνη έδωσε ό,τι ήθελεαν οι άλλοι;

Περικλής Δημητρολόπουλος

Είναι η δύναμη του κεφαλαίου, ηλίθιε. Η διαφορά δύναμης ανάμεσα στον βρετανικό ιμπεριαλισμό και τον εξαρτημένο και μέσης ανάπτυξης ελληνικό καπιταλισμό και όχι η διαφορά διαπραγματευτικής μαγκιάς του Κάμερον με τον Τσίπρα.

Ιδρύσα το Ποτάμι. Αν αυτό πεθάνει, θα πεθάνω και εγώ μαζί του.

Σταύρος Θεοδωράκης

Πρόσεξε τους λεκέδες από αίμα. Δε βγαίνουν με τίποτα.

Αλήθεια, αυτό είναι το όραμα της Αριστεράς; Δηλαδή, εσείς οραματιστήκατε να δώσετε ελπίδα στον λαό στα κοινωνικά παντοπωλεία, στα κοινωνικά φαρμακεία; Για αυτό εδώ εργάζεστε και νομοθετείτε, για τα συσσίτια; Εγώ προσωπικά αρνούμαι αυτό το όραμα. Να βράσω αυτήν την πολιτική και αυτήν την Κυβέρνηση που έχει όραμά της τα κοινωνικά παντοπωλεία! Δεν θέλω να τα απαξιώσω. Προσφέρουν έργο, αλλά δεν είναι αυτός ο στόχος.

Γεράσιμος Γιακουμάτος

Αμα σου τη βγαίνει από τ' αριστερά -έστω και σπεκουλάροντας πολιτικά- ακόμα και ο Μάκαρος...

Ο τρόπος για να επανακάμψει το Κίνημα στην πολιτική σκηνή περνά, κυρίως, μέσα από τη σκληρή και συστηματική δουλειά όλων των μελών του.

Φίλιππος Σαχινίδης

Το «Κίνημα» που πρέπει να βρει τρόπο να επανακάμψει είναι το... ΚΙΔΗΣΟ του Γιωργάκη!

Ο πρωθυπουργός κατηγορήσε τον Μητσοτάκη επειδή ήταν με το Ναι. Μόνο που αν κατάλαβα καλά και ο πρωθυπουργός τελικά με το Ναι ήταν. Δεν ξέρω τι ψήφισε στο δημοψήφισμα διότι η ψήφος είναι μυστική. Αλλά την επομένη φώναξε ένα Ναι που ακούστηκε έως τις Βρυξέλλες - και υπέγραψε.

Ι.Κ. Πρετεντέρης

Πάντα χολερικός, πάντα χαϊρέκακος, αλλά ποιος τσιπραίος μπορεί να του πει ότι έχει άδικο;

ΡΙΠΕΣ

♦ Το έγραψε και στο πρωθυπουργικό twitter, τρομάρα του ♦ «Είμαι σίγουρος ότι οι συνελεύσεις των αγροτών θα σταθούν θετικά απέναντι στις ειλικρινείς προσπάθειες της κυβέρνησής μας να δοθούν λύσεις» ♦ Μα για τόσο βλάκα περνάει τον ελληνικό λαό; ♦ Δε ρωτάμε «μα τόσο ξετσίπωτος είναι;» γιατί αυτό έχει ήδη απαντηθεί ♦ Πιο ξετσίπωτος πεθαίνεις ♦ Πίστευε στ' αλήθεια το τσιπραϊκό ότι χωρίς να δώσει τίποτα θα σπάσει τα μπλόκα; ♦ «Πρόθυμοι» υπήρχαν, αλλά πρέπει να 'χουν και κάτι στο χέρι ♦ Ρωτήστε και τον Ηγουμενίδη να σας πει ♦ «Νενικήκαμεν ρεεε», ανέκραξε από το facebook ο ανυπ Πολάκης ♦ «Μετά την υπερπροσπάθεια και τη νίκη με όλη την ομάδα που ήταν πίσω από το νομοσχέδιο και έδωσε ψυχή και καρδιά 1,5 μήνα τώρα, το γλεντάμε στον Πειραιά», συνέχισε ♦ Πήγε σε ρεμπετάδικο να ξεδώσει, μετά την

ψήφιση του «παράλληλου προγράμματος» και θεώρησε σκόπιμο να το κάνει βούκινο ♦ Ίσως για να καταλάβουν οι εξαθλιωμένοι, ότι ο υπουργός γλεντάει αντ' αυτών ♦ Διότι αυτοί ούτε έξω από ρεμπετάδικο δεν μπορούν να περάσουν ♦ Πόσο βλάκας (ή πόσο απελπισμένος) πρέπει να είσαι για να αναδημοσιεύεις ένα κίτρινο δημοσίευμα με τίτλο «Η Google μπορεί να ρίξει τον Τσίπρα»; ♦ Και πόσο γκαντέμης, όταν την ώρα που κάνεις την αναδημοσίευση η αστυνομία συλλαμβάνει ως εκβιαστή το συγγραφέα της κιτρινιάς; ♦ Οι μέρες της αμεριμνησίας τελείωσαν για τον ΣΥΡΙΖΑ και τα όργανα της προπαγάνδας του ♦ Από τώρα και μετά θα κάνουν τη μια γκάφα πάνω στην άλλη ♦ Μας έσφιξε την καρδιά το παράπονο του Γιωργάκη ♦ «Κανείς δεν ήθελε να φωτογραφηθεί μαζί μου, ούτε καν για μία selfie, για να μην προσβληθούν από τον ίδιο ιό που

έπασχε η Ελλάδα» ♦ Και δεν υπάρχει Τσιτσάνης να βάλει στο πεντάγραμμο αυτόν τον αβάσταχτο καημό ♦ Τον «κουμπάρο Γιάννη» δεν τον βλέπω καλά ♦ Διότι «δεν τον ίκοψε τον ΕΝΦΙΑ», όπως τους υποσχόταν προεκλογικά ♦ Κι όπως του είπαν οι ψηφοφόροι του στην Κρήτη, δυο επιλογές έχει ♦ Ή να παραιτηθεί ή να μην ξαναπατήσει στο νησί ♦ Κι ίντα να κάμει το κοπέλι, μρε κουμπάρε; ♦ Εμεινε κόμμα για να πάει; ♦ Όλα τα πέρασε ο γιγάντας Μιχελογιαννάκης ♦ Με τη δική σας ψήφο πάντοτε, για να μη ρίχνουμε όλα τ' άδικα σ' αυτόν ♦ Για τις περί «αυτονόμησης ορισμένων πολιτικοοικονομικών κύκλων» απόψεις του ανυπ Βερναρδάκη ♦ Για λογαριασμό ποιων θέλει να πάρει την «πραγματική εξουσία» ο ΣΥΡΙΖΑ; ♦ Τα έργα και οι ημέρες του δείχνουν ότι δεν πρόκειται για την εργατική τάξη και τα άλλα εργαζόμενα στρώματα ♦ Οπότε, η μάχη

κατά των «αυτονομημένων» μπορεί να κατανοηθεί μόνο ως μάχη για την ενίσχυση του κόμματος ΣΥΡΙΖΑ στο πλαίσιο της αστικής εξουσίας ♦ Ε, δεν το λες και τόσο πρωτότυπο αυτό, όσο κι αν το επενδύσουν με ψευτο-θεωρητικά σχήματα οι Βερναρδάκηδες ♦ Όταν μια κυβέρνηση καταφεύγει στη σκανδαλογία για ν' αντιμετωπίσει το βασικό της πολιτικό αντίπαλο, έχει ήδη χάσει τη μπάλα ♦ Το δυστύχημα για τον ΣΥΡΙΖΑ είναι πως αυτή η τακτική είναι τόσο χλιοχρησιμοποιημένη που δεν μπορεί να αποδώσει ούτε βραχυπρόθεσμα ♦ Με τον Λαζόπουλο, τον Κουρή και τον Παπαγγελόπουλο δεν πας μακριά ♦ Τα έξι από τα δώδεκα πέναλτι που σούταρε έχει χάσει το επιθετικό τρίο-φωτιά της Μπαρτσελόνα ♦ Λογικό για κάποιους που θέλουν να μπαίνουν με τη μπάλα στα δίχτυα και όχι να εκτελούν ανυπεράσπιστους τερματοφύλακες ♦

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ «Λίγα θα πρέπει να 'ναι τα βιβλία που γράφτηκαν υπό δυσκολότερες συνθήκες και είμαι σίγουρη ότι θα μπορούσα να γράψω την κρυφή του ιστορία που θα μιλάει για πολλά, πάμπολλα ανείπωτα βάσανα και έγνοιες και ταλαιπωρίες. Αν οι εργάτες είχαν την παραμικρή ιδέα για τις θυσίες που απαιτήθηκαν γι' αυτό το έργο, το οποίο γράφτηκε μόνο γι' αυτούς και για το καλό τους, θα έδειχναν ίσως μεγαλύτερο ενδιαφέρον» (Τζένη φον Βεστσφάλεν-Μαρξ). Το «Κεφάλαιο» είναι το βιβλίο, και τα λόγια της συντρόφου του Καρλ Μαρξ είναι σήμερα πιο επίκαιρα σε σχέση με την εποχή που γράφτηκαν.

Κ Το Ποτάμι κατήγγειλε τον αναπληρωτή υπουργό Πολάκη ότι, αντί να πάει στην Ολομέλεια της Βουλής και να απαντήσει σε επίκαιρη ερώτηση για τις ΜΕΘ, καθόταν στο καφενείο της Βουλής και απολάμβανε τη φραπεντιά και το τσιγάρο του. Ο υπουργός

απάντησε πως τον είχαν αποκλείσει από το γραφείο του απεργού κι έτσι «μετέβη στη Βουλή προκειμένου να προμηθευτεί απαραίτητα έγγραφα και κατόπιν μετέβη στο Μέγα-

ρο Μαξίμου για συνάντηση εργασίας». Αλήθεια, από πότε οι υπουργοί εκτελούν χρέη κλητήρα, πηγαίνοντας οι ίδιοι στη Βουλή για να πάρουν έγγραφα; Και στο Μαξίμου με

ποιους συνεργάστηκε και με τι αντικείμενο, δεδομένου ότι ο πρωθυπουργός και ο Παππάς απουσίαζαν στις Βρυξέλλες; Αν ήταν να πιει καφέ με τον κυρ-Αλέκο, δε θα τον έπινε μόνος του στη Βουλή. Επιμύθιον: καμιά φορά είναι προτιμότερο να μην μιλάς, παρά να επιστρατεύεις γελοίες δικαιολογίες.

Κ Ο Νίκος Κοτζιάς είπε στον ιταλό ομολόγό του, ότι μεγάλωσε με δυο πράγματα: με τα αυτοκόλλητα της Panini με φωτογραφίες ιταλών ποδοσφαιριστών και πολυτελών αυτοκινήτων. Αλήθεια λέει.

Ο γόνος μιας μεγαλοαστικής οικογένειας μεγαλώνει με το όνειρο ν' αποκτήσει κάποια στιγμή τη δική του «Λαμποργκίνι» ή «Φεράρι». Όσο για το πολιτιστικό επίπεδο του Κοτζιά, δε γεννάται λόγος. Για «κορκοδειλία δάκρυα» έγραφε κάποτε (όταν ήταν ακόμα στον Περισσό). Και απορούσε... πού είναι το λάθος!

Κ Κάποιοι Πασόκοι αγροτοπατέρες ζήτησαν να έχουν τεχνικούς συμβούλους στο Μαξίμου. Ενας απ' αυτούς ήταν ο Κουτρουμάνης. Οι Τσιπραίοι αρνήθηκαν. Φοβήθηκαν τον Κουτρουμάνη!

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρωτοστατεί -και θα συνεχίσει να πρωτοστατεί- στην εφαρμογή των συμφωνηθέντων, τόσο στο ευρωπαϊκό πλαίσιο, όσο και σε ό,τι αφορά την απόφαση που πάρθηκε στο ΝΑΤΟ, απαιτώντας το επόμενο διάστημα και από τους γείτονές μας και από την Τουρκία να τηρήσει τις δεσμεύσεις της.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

27/2: Δομινικανή Δημοκρατία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1844) 27/2/1901: Δολοφονία ρώσου υπουργού Παιδείας Μποκολέγκοφ από οργισμένους σοσιαλεπαναστάτες για την καταπίεση στα σχολεία 27/2/1975: Απαγωγή συντηρητικού πολιτικού Πέτερ Λόρεντς, ανταλλαγή με κρατούμενους της RAF 27/2/1991: Η 45χρονη Αλέκα Παπαρήγα εκλέγεται γενική γραμματέας του ΚΚΕ και γίνεται η πρώτη γυναίκα αρχηγός ελληνικού κόμματος 28/2: Παγκόσμια ημέρα σπάνιων παθήσεων, Φινλανδία: Ημέρα πολιτισμού 28/2/1933: Εμπρησμός Ράιχσταγκ (Γερμανία) 28/2/1976: Καταστρέφονται εννιά λεωφορεία σε γκαράζ ΚΤΕΛ (ΕΛΑ) 28/2/1986: Δολοφονία σουηδού πρωθυπουργού Ολαφ Πάλμε 28/2/2009: Γάμος Σάββα Ξηρού - Αλίθια Ρομέρο στις φυλακές Κορυδαλλού 29/2/1956: Η Λίνα

Τσαλδάρη γίνεται η πρώτη ελληνίδα υπουργός 1/3: Ημέρα κατά αυτοβασιτισμού, ημέρα πολιτικής προστασίας, Παραγουάη: Ημέρα ηρώων, μνήμης, εθνικής άμυνας, Νότια Κορέα: Ημέρα κινήματος ανεξαρτησίας (1919), Βοσνία-Ερζεγοβίνη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1992), Βουλγαρία, Ρουμανία: Γιορτή άνοιξης, Βραζιλία: Εργατική αργία, Ισλανδία: Ημέρα μπίρας 1/3/1921: Ανταρσία Κροστάνδης 1/3/1974: Συλλαμβάνονται δεκαπέντε μέλη τροτσκιστικών οργανώσεων 1/3/1988: Εκτέλεση επιχειρηματία Αλέξανδρου Αθανασιάδη-Μποδοσάκη (17Ν) 1/3/1989: Αρχίζει η δίκη 254 μελών των Ερυθρών Ταξιαρχιών 2/3: Μαρόκο: Ημέρα ανεξαρτησίας (1956) 2/3/1931: Γέννηση Μιχαήλ Γκορμπατσόφ 2/3/1945: Ο στρατηγός Πετζίόπουλος απελευθερώνει όλους τους ταγματασφαλίτες που κρα-

τούνταν στις φυλακές Τρίπολης εν αναμονή δίκης τους 3/3: Ημέρα αυτιού-ακοής, ημέρα ψηφιακού βιβλίου, Αυστραλία: Εργατική αργία, Βουλγαρία: Ημέρα απελευθέρωσης, Μαλάουι: Ημέρα μαρτύρων, Σουδάν: Ημέρα ενότητας 3/3/1919: Ίδρυση 3ης Διεθνούς 3/3/1981: Βόμβα σε πατάρι Μαρινόπουλου, βόμβες σε αυτοκίνητο εκδότη «Βραδινής» και σε αυτοκίνητο αρχισυντάκτη «Ακρόπολης» 3/3/2003: Αρχίζει η δίκη των φερόμενων ως μελών της 17 Νοέμβρη 3/3/2010: Σκοτώνεται ο Λάμπρος Φούντας σε συμπλοκή με την αστυνομία 4/3/1957: Θάνατος Γρηγόρη Αυξεντίου σε μάχη με Βρετανούς (Κύπρος) 4/3/1972: Επαναχορήγηση στρατιωτικής και οικονομικής βοήθειας ΗΠΑ προς Ελλάδα.

Λασπομαχία κι όποιος αντέξει

Αν αφήσουμε προς στιγμήν στην άκρη τις λεπτομέρειες και δούμε από ψηλά την αντιπαράθεση στις κορυφές του αστικού πολιτικού συστήματος, θα διαπιστώσουμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, με πρωταγωνιστή τον ίδιο τον Τσίπρα, δεν προσπαθεί να επιδείξει το έργο που κάνει («προς όφελος του λαού και της χώρας!»), αλλά να αποδείξει ότι η ΝΔ (που δεν κυβερνά) είναι χειρότερη απ' αυτόν, διότι είναι βουτηγμένη στη διαπλοκή και στα σκάνδαλα.

Δεν έχει σημασία πόσο αληθινά είναι αυτά που αποδίδει στη ΝΔ και τον Μητσοτάκη ο ΣΥΡΙΖΑ. Όταν μια κυβέρνηση ασχολείται με τη σπύλωση του βασικού πολιτικού της αντίπαλου, με όπλο τη σκανδαλολογία, σημαίνει ότι αισθάνεται το έδαφος να φεύγει κάτω από τα πόδια της. Ότι η ανασφάλειά της έχει φτάσει στο σημείο που ανησυχεί πως οποιαδήποτε στιγμή μπορεί να επέλθει η πτώση της.

Δυο φορές πήγε στη Βουλή για να μιλήσει την τελευταία εβδομάδα ο Τσίπρας. Δυο φορές μετέτρεψε τη συζήτηση επί συγκεκριμένων νομοσχεδίων σε συζήτηση σε επίπεδο αρχηγών κομμάτων. Και τις δύο φορές χρησιμοποίησε πρώτα το περιβόητο «παράλληλο πρόγραμμα» και μετά το Προσφυγικό σαν πρόσχημα για να εξαπολύσει επίθεση ενάντια στη ΝΔ, κατηγορώντας την για διαπλοκή και προστασία των μεγαλοφοροφυγάδων. Τι σημαίνει αυτό σε ελεύθερη απόδοση; «Προσέξτε μη ρίξετε την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί θα έρθει η ΝΔ, που και το Μνημόνιο θα εφαρμόσει -όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ- και λαμογίες θα κάνει».

Μια κυβέρνηση που ασχολείται κυρίως για να κάνει... αντιπολίτευση στην αντιπολίτευση, είναι μια κυβέρνηση ανασφαλής και πανικόβλητη. Αλλιώς θα έδειχνε το έργο της.

Για να μη μας μείνει καμιά αμφιβολία ότι βρίσκεται σε πανικό, το Μαξίμου έβαλε το Γραφείο Τύπου του ΣΥΡΙΖΑ να εκδώσει μια ανακοίνωση

που έθετε ζήτημα πλαστής δήλωσης «πόθεν έσχες» του Μητσοτάκη, διότι δεν ανέφερε τα εισοδήματα της συζύγου του. Στην ίδια ανακοίνωση υπήρχαν ερωτήματα όπως: «Υπήρξαν συνεταιρείοι ή σύζυγος του κ. Μητσοτάκη με τον κ. Παπασταύρου; Σχετίζεται η εταιρεία τους με την οικονομική δραστηριότητα του κ. Παπασταύρου εξαιτίας της οποίας καταδικάστηκε σε πρόστιμο 3.3 εκ ευρώ; Έχει αναλάβει αυτή η εταιρεία δουλειές από το Δημόσιο και με ποιες διαδικασίες ανάθεσης; Εμφανίζεται η συγκεκριμένη εταιρεία στη δήλωση οικονομικών συμφερόντων και πόθεν έσχες του κ. Μητσοτάκη;». Κι όλα αυτά, αντλημένα από ένα δημοσίευμα του περιοδικού του Βαξεβάνη.

Η ΝΔ στην αρχή απάντησε αμήχανα, με ευφυολογήματα όπως: «Η χώρα σέρνεται στην καταστροφή και αυτοί διαβάζουν... Hot Doc». Στη συνέχεια, όμως, κατάλαβε ότι αυτή η πρώτη αντίδραση ερμηνεύτηκε ως ομολογία έμμεσης ενοχής (ο ΣΥΡΙΖΑ την κατηγορήσε ότι δε λέει κουβέντα για την ταμπакιέρα, ενώ ανάλογου περιεχομένου δήλωση έκανε και η Γεροβασίλη) και επανήλθε με νέα ανακοίνωση, στην οποία έδινε εξηγήσεις για το «πόθεν έσχες» του Μητσοτάκη. Υποστήριξε ότι εκείνη την περίοδο ο Μητσοτάκης ήταν σε επίσημη διάσταση με τη σύζυγό του και έκαναν χωριστές φορολογικές δηλώσεις, οπότε δεν ήταν υποχρεωμένος να περιλαμβάνει τα εισοδήματα της συζύγου του στη δική του δήλωση. Πράγματι, αυτό ισχύει νομικά, γι' αυτό και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν επανήλθε. Τη ζημιά, άλλωστε, την είχε κάνει.

Αφού τελείωσε ο λασποπόλεμος με τη σύζυγο του Μητσοτάκη και τον Παπασταύρου, ο ΣΥΡΙΖΑ επανήλθε στο αγαπημένο του θέμα της «λίστας Μπόργιανς», κατηγορώντας τη ΝΔ ότι αρνήθηκε να παραλάβει τη λίστα, με σχετική εντολή του διευθυντή του πολιτικού γραφείου

του Σαμαρά, Κ. Μπούρα. Η ΝΔ απάντησε με οργισμένες ανακοινώσεις και δηλώσεις Μπούρα, σύμφωνα με τις οποίες τότε δεν υπήρχε καμιά λίστα ελλήνων μεγαλοκαταθετών και επομένως φοροφυγάδων, αλλά μόνο πρόταση συνεργασίας με τα σεμινάρια που «πουλούσε» το υπουργείο Οικονομικών του γερμανικού κρατιδίου. Ο Μπόργιανς έκανε μια αποκλειστική δήλωση στο ΑΠΕ-ΜΠΕ, στην οποία επαναλάμβανε τα περί άρνησης συνεργασίας της ελληνικής κυβέρνησης επί Σαμαρά (εν αντιθέσει με την κυβέρνηση Τσίπρα που έδειξε πως «εννοεί σοβαρά ότι θέλει να καταπολεμήσει τη φοροδιαφυγή»), δήλωνε όμως και κάτι που προοριζόταν να λειτουργήσει σαν στοιχείο απαλλαγής της ΝΔ από την κατηγορία ότι αρνήθηκε να παραλάβει λίστα με φοροφυγάδες: «Ηδη το 2012 προσέφερα επανειλημμένα συνεργασία σε εκπροσώπους της ελληνικής κυβέρνησης. Επρόκειτο συγκεκριμένα για ανταλλαγή know how της φορολογικής διοίκησης όπως επίσης και των φορολογικών ελέγχων, **τίποτα περισσότερο αλλά επίσης και τίποτα λιγότερο**».

Αυτό δεν άρεσε καθόλου στους Τσιπραίους, που σαν καλοί πελάτες (και καλοπληρωτές να υποθέσουμε) ζήτησαν από τον Μπόργιανς διορθωτική δήλωση. Ετσι, το βράδυ της περασμένης Τετάρτης, ο Τσίπρας εμφανίστηκε στη Βουλή κραδαινώντας μια επίσημη επιστολή του Μπόργιανς, την οποία είχε λάβει στις 5 το απόγευμα, όπως είπε. Σύμφωνα με τον Τσίπρα, ο Μπόργιανς λέει στην επιστολή του «ότι όχι μόνο συνάντησε και μίλησε με τον τότε Πρόξενο, κ. Πλεξίδα, αρκετές φορές, αλλά και πολύ ρητά, με σαφήνεια ότι δεν του πρόσφερε μόνο τεχνική συνεργασία, αλλά και βοήθεια για την επεξεργασία στοιχείων που βρίσκονταν τότε αποθηκευμένα σε cd». Και στη συνέχεια πέρασε στις κορόνες: «δεσμευόμαστε ότι

δεν υπάρχει περίπτωση να αφήσουμε αυτήν την υπόθεση να κλείσει έτσι απλά! Όλα στο φως! Τα ψέματα τελείωσαν!».

Ο Μητσοτάκης απουσίαζε από τη Βουλή, ο Δένδιας ζήτησε το λόγο, ο Βούτσος του είπε ότι προηγούνται οι αρχηγοί κι έτσι, όταν μετά από πολλή ώρα μίλησε ο Δένδιας και μετέφρασε τμήματα της επιστολής Μπόργιανς, από τα οποία έβγαине διαφορετικό συμπέρασμα, οι εντυπώσεις είχαν ήδη κερδηθεί από τον Τσίπρα.

Ο πονηρός γερμανός σοσιαλδημοκράτης έγραψε μια επιστολή που θυμίζει χρησμό της Πυθίας. Σ' ένα σημείο λέει ότι προσέφερε στην τότε κυβέρνηση «βοήθεια για την ενίσχυση της ελληνικής φορολογικής διοίκησης, καθώς επίσης και για την ανάλυση και αξιολόγηση στοιχείων από CD». Ο Τσίπρας αναφέρθηκε μόνο σ' αυτό. Ο Μπόργιανς όμως συνεχίζει: «Εκείνη την περίοδο θέμα μας δεν ήταν η λίστα, την οποία παραδώσαμε τον περασμένο Νοέμβριο μέσω της Κεντρικής Φορολογικής Υπηρεσίας στην ελληνική κυβέρνηση. **Αυτή η σύνδεση με έλληνες δικαιούχους κατέστη εφικτή μόλις το 2015.** Αντικείμενο της συζήτησης το 2012 ήταν **πιθανές ενδείξεις** για έλληνες φοροφυγάδες». Αρα, και ήθελε να τους μάθει να βγάζουν στοιχεία από CD (το οποίο δεν απαντά αν υπήρχε ή όχι) και δεν υπήρχε λίστα το 2012! Πρόσφερε και στους δύο κάτι για να πιαστούν και να συνεχίσουν τη δικομματική κοκορομαχία.

Δεν ξέρουμε για πόσο καιρό θα συνεχιστεί η λασπομαχία. Η ΝΔ έχει σκελετούς στις ντουλάπες της και ο Τσίπρας θέλει να τους εκμεταλλευτεί. Ετσι, όμως, και βρεθούν οι πρώτοι σκελετοί και στις ντουλάπες του ΣΥΡΙΖΑ, θα γίνει μεγάλο πανηγύρι. Εννοείται πως όλ' αυτά δεν έχουν καμιά σχέση με την ασκούμενη αντιλαϊκή και αντεργατική πολιτική. Αντίθετα χρησιμοποιούνται **και** σαν εργαλείο αποπροσανατολισμού.

Φώφη, το λαγουδάκι...

Το ξεφούρνισε και επισήμως η Φώφη και ο Λεβέντης έχασε την αποκλειστικότητα: κυβέρνηση εθνικής ενότητας, με τη συμμετοχή υποχρεωτικά του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΔ. Η πρόταση είχε ήδη γίνει παρουσίαζε σε εμφανίσεις της σε ΜΜΕ), οπότε δεν προκάλεσε κανένα θόρυβο. Κι ενώ όλοι περίμεναν να ζητήσει η Γεννηματά κάποια συνάντηση με τον παρελασιάρχη Προκόπη, για να δώσει κάποια επισημότητα στην πρότασή της, αυτή πήγε στο προεδρικό μέγαρο για να προτείνει σύσκεψη αρχηγών υπό τον πρόεδρο της Δημοκρατίας μόνο για το προσφυγικό!

Φαίνεται πως τα σχέδια αυτών που έβαλαν μπροστά τη Φώφη, ζητώντας της να τρέξει σαν «λαγός» σε μίτινγκ στίβου, διαφοροποιήθηκαν. Διαφοροποιήθηκαν για να μην προσκρούσει ο «λαγός» σε διπλό τοίχο (Μητσοτάκης και Τσίπρας) και σπάζει τα μούτρα του. Το προσφυγικό είναι μια καλή ευκαιρία για να οικοδομηθεί κλίμα εθνικής συνεργασίας και οικουμενικότητας. Αν οικοδομηθεί αυτό το κλίμα, τα αστικά ΜΜΕ θα αναλάβουν να το εμπεδώσουν στη λαϊκή συνείδηση και να δουλέψουν την ιδέα της διεύρυνσης της πολιτικής συναίνεσης, ώστε να αντιμετωπιστούν και οι άλλες δυσκολίες της χώρας, με πρώτη τις σχέσεις με τους δανειστές, το κλείσιμο της αξιολόγησης και τη νέα ρύθμιση του χρέους. Οπότε, μόλις γινόταν φανερό ότι ο Τσίπρας δεν μπορεί να περάσει το Ασφαλιστικό και να κλείσει την αξιολόγηση, θα του ασκούσαν πίεση να παραιτηθεί για να σχηματιστεί μια οικουμενική μνημονιακή κυβέρνηση, με πρωθυπουργό τρίτο πρόσωπο.

Από το Μαξίμου την Τρίτη διέρρεαν ότι ο Τσίπρας επικοινωνήσε σε πολύ καλό κλίμα με τη Γεννηματά και έκανε δεκτή την πρότασή της για σύσκεψη στο προεδρικό για το προσφυγικό, όμως της είπε ότι δεν είναι της παρούσης. Την Τετάρτη, όμως, ανακοινώθηκε αιφνιδιαστικά ότι ο Τσίπρας θα πάει το απόγευμα στη Βουλή και θα μιλήσει γι' αυτό το ζήτημα σ' ένα άσχετο νομοσχέδιο. Διέρρευσε, ακόμα, ότι ο Τσίπρας επικοινωνήσε με τον Μητσοτάκη και συμφώνησαν να γίνει η σύσκεψη στο προεδρικό για το προσφυγικό, λίγες μέρες πριν τη σύνοδο κορυφής ΕΕ-Τουρκίας, που έχει οριστεί για τις 7 Μάρτη.

Το βράδυ της ίδιας μέρας, ο Τσίπρας πήγε πράγματι στη Βουλή. Κι ενώ όλοι περίμεναν να κάνει μια συναινετικό τύπου ομιλία, εξαίροντας το κλίμα «εθνικής συναίνεσης» για την αντιμετώπιση του προσφυγικού, αυτός «ξεπέταξε» στα γρήγορα το προσφυγικό, για να προχωρήσει σε μια γκεμπελίστικης έμπνευσης επίθεση ενάντια στους αγωνιζόμενους αγρότες και σε μια αναμόχλευση της δικομματικής λασπομαχίας με υλικά από την περιβόητη πλέον «υπόθεση Μπόργιανς». Στην πραγματικότητα, χρησιμοποίησε την πολιτική συναίνεση στο προσφυγικό -που είχε ήδη αποσπάσει- για να επιτεθεί στους αγρότες και τον Μητσοτάκη, προκαλώντας παραλήρημα χαράς στον κοινοβουλευτικό λόχο των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Τους φέρθηκε μπαμπέσικα, μ' άλλα λόγια.

Το ροτέισον του Πάνου

Πάνω που ο Σγουρίδης είχε αρχίσει να ελπίζει ότι μπορεί να τη γλιτώσει (δε θυμόταν και πολλοί ότι ήταν υφυπουργός) ήρθε το δημοσιογραφικό ερώτημα προς τη Γεροβασίλη τι γίνεται με την πάρτη του. Δεν έχω κάτι νεότερο, απάντησε αμήχανα η κυβερνητική εκπρόσωπος. Λίγες ώρες αργότερα, ο πρωθυπουργός αποδεχόταν μετά πολλών επαίνων (!) την παραίτηση Σγουρίδη και αυτός τον... ευχαριστούσε επειδή την έκανε δεκτή, δηλώνοντας: «Συνεχίζω και στηρίζω την κυβέρνηση αυτή γιατί πιστεύω πως είναι η μόνη ελπίδα του λαού για την έξοδο της χώρας από την ηθική και οικονομική κρίση που την μαστίζει. Είναι η μόνη ελπίδα για την παραγωγική ανασυγκρότηση της Ελλάδας».

Υποτίθεται ότι ο Τσίπρας θα ασχολούνταν με τον Σγουρίδη μόλις θα γυρνούσε από τις Βρυξέλλες. Πέρασε το Σάββατο, η Κυριακή, η Δευτέρα, χωρίς να βγει καπνός από την καμινάδα του Μαξίμου. Αυτό δε σημαίνει ότι δεν κινούνταν τίποτα. Στο παρασκήνιο διεξαγόταν ο σκληρός αγώνας του κόστους Πάνου να πείσει τον Σγουρίδη να δεχτεί το ροτέισον, μετά το... πειθαρχικό λάθος στο οποίο υπέπεσε. Διότι ο κόσμος φοβόταν πως ο Σγουρίδης είχε έρθει σε παρασκηνιακή συμφωνία με άλλη ομάδα. Όπως από το ΠΑΣΟΚ βρέθηκε στους ΑΝΕΛ, έτσι θα μπορούσε να επανακάμψει στο ΠΑΣΟΚ ή να πάει στη ΝΔ. Τώρα που τα Μνημόνια έχουν σβήσει τις παλιές διαχωριστικές γραμμές, κάθε μετακίνηση είναι εύκολη υπόθεση και πολιτικά... νόμιμη.

Όταν λοιπόν επήλθε η συμφωνία, από το Μαξίμου διέρρευσε ότι ο Τσίπρας μπορεί να ξαναχρησιμοποιήσει τον Σγουρίδη στο μέλλον, ο Καμμένος διέρρευσε ότι τη θέση του Σγουρίδη θα πάρει η Χρυσοβελώνη (το συγκεκριμένο υφυπουργείο είναι φέουδο των ΑΝΕΛ) και η τελευταία ανακοίνωσε την επομένη, από τον «αέρα» ραδιοφωνικής εκπομπής, ότι της τηλεφωνεί ο πρωθυπουργός και πρέπει να διακόψει. Κομματάκι δύσκολο να της τηλεφωνούσε ο ίδιος ο Τσίπρας (το πολύ κάνας Παππάς ή κάνας κυρ-Αλέκος), αλλά το πολιτικό λάιφστάιλ απαιτεί να συνομιλεί με τον ίδιο τον πρωθυπουργό η νεότευκτη υφυπουργός, προκειμένου να υποδηλωθεί για πόσο σημαντικό πρόσωπο πρόκειται.

Ποτάμι στα τέσσερα...

Ο τίτλος του σχολίου δεν παραπέμπει στην αγαπημένη φράση του Καμμένου. Αναφέρεται στο σπάσιμο του Ποταμιού σε (τουλάχιστον) τέσσερα κομμάτια. Το βράδυ της Κυριακής, που θα τελειώσει το τριήμερο συνέδριό του, θα ξέρουμε αν θα έχει βρεθεί η κόλλα για να επανασυγκολληθεί τα κομμάτια. Όπως όμως συμβαίνει και μ' ένα γυάλινο μαστραπά που έπεσε και έσπασε, το κόλλημα δεν μπορεί να κρατήσει για πολύ.

Το Ποτάμι, αυτό το δημιουργήμα της κρίσης, το δημιουργήμα των μιντιαρχών προκειμένου να συγκρατήσουν έναν κόσμο που εγκατέλειπε το ΠΑΣΟΚ, εξεμέτρησησε το πολιτικό του ζην ως αυτόνομος

κομματικός μηχανισμός. Τα μπάζα που μαζεύτηκαν εκεί, υπό την προεδρία ενός τυχαίραστου τηλεοπτικού δημοσιογραφίσκου, χαράζουν την πορεία τους για άλλα μαγαζιά, που μπορούν να τους εξασφαλίσουν την πολιτική επιβίωση ή έστω να τους δώσουν τη δυνατότητα να παλέψουν γι' αυτή.

Όπως έχουν τα πράγματα, μια ομάδα με «μπροστινό» τον Ι. Φωτήλα, τραβάει προς τη ΝΔ του Μητσοτάκη. Η ομάδα του Λυκούδη μιλάει ευθέως για κοινή πορεία «των κομμάτων, των κινήσεων, των πολιτών που τοποθετούνται στον χώρο της σοσιαλδημοκρατίας, της Κεντροαριστεράς και του ριζοσπαστικού Κέντρου». Ο Θε-

οχάρης, που έχει αρχηγικές φιλοδοξίες, μιλάει για «ανασύσταση του Κέντρου» προκειμένου να συνεργαστεί με τη ΝΔ. Και ο Θεοδωράκης με τους λίγους δικούς του δεν λένε τίποτα, κρατώντας τη θέση τους για το συνέδριο.

Κανένας απ' αυτούς που έχουν σαφή γραμμή (π.χ. Λυκούδης) δεν πρόκειται να μείνει έξω από τις διαδικασίες που θα ξεκινήσει το ΠΑΣΟΚ. Είτε μείνουν για ένα διάστημα στο Ποτάμι είτε όχι, όλοι έχουν χαράξει ήδη την πορεία τους έξω από το βραχύβιο αυτό εκλογικό μόρφωμα. Οπότε ο Θεοδωράκης είναι αναγκασμένος ν' αποφασίσει με ποιους θα πάει και ποιους θ' αφήσει.

Συρία

Ηχηρό μήνυμα Πούτιν -Ομπάμα προς εταίρους

Την περασμένη Δευτέρα, 22 του Φλεβάρη, ανακοινώθηκε ότι ο Πούτιν και ο Ομπάμα κατέληξαν σε συμφωνία για τους όρους προσωρινής παύσης των εχθροπραξιών το Σάββατο 27 Φλεβάρη. Από τη συμφωνία εξαιρούνται το ISIS, το Μέτωπο αλ-Νούσρα και όσες οργανώσεις χαρακτηρίζονται «τρομοκρατικές» από τον ΟΗΕ, εναντίον των οποίων θα συνεχιστούν οι στρατιωτικές επιχειρήσεις και οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί από τη Συρία, τη Ρωσία, τις ΗΠΑ και τους συμμάχους τους. Επίσης, η συμφωνία προβλέπει τη λειτουργία ανοιχτής γραμμής επικοινωνίας για την ανταλλαγή πληροφοριών για τον πόλεμο στη Συρία μεταξύ Ουάσιγκτον και Μόσχας, καθώς και τη συγκρότηση, αν κριθεί αναγκαίο, μιας ομάδας εργασίας για την ανταλλαγή πληροφοριών μετά την παύση των εχθροπραξιών. Περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με τον τρόπο εφαρμογής της προσωρινής κατάπαυσης του πυρός δεν έχουν γνωστοποιηθεί τη στιγμή που γράφονται οι γραμμές αυτές, ενώ έχει δοθεί προθεσμία προς τις εμπλεκόμενες πλευρές να ανακοινώσουν μέχρι τις 26 Φλεβάρη αν αποδέχονται τη συμφωνία παύσης των εχθροπραξιών..

Στην πραγματικότητα, η συμφωνία Πούτιν-Ομπάμα της 22ης Φλεβάρη δεν προσθέτει κάτι καινούργιο στη συμφωνία του Μονάχου, στην οποία κατέληξαν στις 12 Φλεβάρη οι 22 χώρες - μέλη της «Διεθνούς Ομάδας Υποστήριξης στη Συρία», μεταξύ των οποίων οι ΗΠΑ, η Ρωσία, η Κίνα, η Γαλλία, η Τουρκία, το Ιράν και αραβικές χώρες. Γι' αυτό ακριβώς το λόγο, κατά την εκτίμησή μας, η συμφωνία Πούτιν-Ομπάμα έχει πρωτίστως πολιτική σημασία, στέλνοντας ένα ηχηρό μήνυμα με πολλούς αποδέκτες για το ποιοι είναι αυτοί που καθορίζουν και επιβάλλουν τους όρους.

Στις 24 Φλεβάρη, ο σαουδάραβας βασιλιάς Σαλμάν σε τηλεφωνική επικοινωνία του με τον Πούτιν καλωσόρισε τη συμφωνία Πούτιν-Ομπάμα και ανακοίνωσε την ετοιμότητά του να συνεργαστεί με τη Ρωσία για την εφαρμογή της κατάπαυσης του πυρός. Υπενθυμίζουμε ότι μέχρι χθες η Σαουδική Αραβία, η οποία έχει προχωρήσει σε στενή στρατιωτική συνεργασία με την Τουρκία, επαναλάμβανε ότι είναι έτοιμη για χερσαία στρατιωτική επέμβαση στη Συρία εναντίον του ISIS.

Η Δαμασκός αποδέχεται φυσικά τη συμφωνία επισημαίνοντας ότι για να μην μείνει στα χαρτιά πρέπει να κλείσουν τα σύνορα, να σταματήσει η ξένη βοήθεια προς τους αντάρτες και να μην τους επιτραπεί να ενισχυθούν ή να αλλάξουν τις θέσεις τους.

Στις 24 Φλεβάρη, εκπρόσωπος της «Υψηλής Επιτροπής Διαπραγματεύσεων», που αντιπροσωπεύει την αντιπολίτευση και υποστηρίζεται από τη Σαουδική Αραβία, χαρακτήρισε θετικό βήμα την κατάπαυση του πυρός και ανακοίνωσε ότι η Επιτροπή θα πάρει μέρος στον επόμενο γύρο των διαπραγματεύσεων. Δύο μέρες νωρίτερα, λίγο μετά την ανακοίνω-

ση της συμφωνίας Πούτιν-Ομπάμα, εκπρόσωπος της προαναφερθείσας επιτροπής είχε δηλώσει ότι όρος για την αποδοχή της συμφωνίας παύσης των εχθροπραξιών είναι ο τερματισμός του αποκλεισμού των περιοχών που ελέγχονται από τους αντάρτες, η ελεύθερη πρόσβαση για ανθρωπιστική βοήθεια, η απελευθέρωση των πολιτικών κρατουμένων από το καθεστώς Ασαντ και η παύση των βομβαρδισμών εναντίον πολιτών. Έχει σημασία ότι από τη συμφωνία ότι οι ίδιοι όροι είχαν τεθεί από την αντιπολίτευση προκειμένου να πάρει μέρος στον τελευταίο γύρο των διαπραγματεύσεων στις αρχές Φλεβάρη στη Γενεύη, με αποτέλεσμα ο γύρος αυτός να μην ξεκινήσει ποτέ.

Ο τούρκος πρωθυπουργός εξέφρασε την απαισιοδοξία του για τη δυνατότητα εφαρμογής της συμφωνίας, ενώ ο Ερντογάν δήλωσε στις 24 Φλεβάρη ότι από τη συμφωνία παύσης των εχθροπραξιών πρέπει να εξαιρεθεί και η πολιτοφυλακή των Κούρδων της Συρίας, οι «Δυνάμεις Λαϊκής Προστασίας» (YPG), που σημαίνει ότι η Τουρκία μπορεί να συνεχίσει τις επιθέσεις εναντίον τους στο έδαφος της Συρίας.

Οι ομάδες των ανταρτών που υποστηρίζονται από τη Σαουδική Αραβία εξέφρασαν αμφιβολίες για την εφαρμογή της συμφωνίας, επειδή θεωρούν ότι η εξαίρεση του ISIS και του Νούσρα θα δώσει το πρόσχημα στο συριακό στρατό και στη Ρωσία να συνεχίσουν τις επιθέσεις εναντίον τους, καθώς οι μαχητές τους είναι διασκορπισμένοι σε πολλές περιοχές που ελέγχονται από τους αντάρτες. Ειδικά η εξαίρεση του Μετώπου αλ-Νούσρα θεωρείται μεγάλο πρόβλημα, γιατί οι υπόλοιπες ένοπλες ομάδες συνεργάζονται μαζί του περιστασιακά ή σταθερά σε διάφορα μέρη.

Σύμπτωση συμφερόντων

Είναι φανερό ότι η συμφωνία παύσης των εχθροπραξιών ευνοεί τη

Ρωσία, γιατί την αφήνει ουσιαστικά ελεύθερη να συνεχίσει τους αεροπορικούς βομβαρδισμούς, παραμένοντας ταυτόχρονα τον υπέρμαχο του τερματισμού του πολέμου διά της διπλωματικής οδού. Όμως, σ' αυτή τη φάση εξυπηρετεί και την Ουάσιγκτον. Για πολλούς λόγους. Γιατί δε θέλει ούτε χερσαία στρατιωτική επέμβαση ούτε κλιμάκωση του πολέμου στη Συρία και της έντασης με τη Ρωσία. Γιατί οι ευρωπαίοι εταίροι της πιέζουν να περιοριστούν οι πρωτοφανείς μεταπολεμικά προσφυγικές και μεταναστευτικές ροές, οι οποίες έχουν καταστεί μη διαχειρίσιμες και δημιουργούν σοβαρά πολιτικά, κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί μετά τη στρατιωτική επέμβαση της Ρωσίας ο συσχετισμός δυνάμεων φαίνεται να κλίνει αποφασιστικά υπέρ του καθεστώτος Ασαντ και των συμμάχων του, ενώ οι αποκαλούμενοι «μετριοπαθείς» αντάρτες, τους οποίους υποστηρίζουν οι ΗΠΑ, οι δυτικοί εταίροι τους, η Σαουδική Αραβία, το Κατάρ και η Τουρκία, είναι φανερό ότι έχουν αποδυναμωθεί και δεν μπορούν να πετύχουν την ανατροπή του Ασαντ και να κερδίσουν τον πόλεμο.

Σχετικά με το τελευταίο, ιδιαίτερα εύστοχος είναι οι επισημάνσεις ρεπορτάζ του Associated Press στις 23 Φλεβάρη (Despite skepticism, Syrian truce may have a chance), το οποίο, μεταξύ άλλων, αναφέρει:

«Οι αντάρτες έχουν ξεριζωθεί και πολιορκούνται σε μια σειρά τοποθεσίες-κλειδιά τους τελευταίους μήνες. Δεκάδες διοικητές τους έχουν σκοτωθεί. Και το σημαντικότερο. Οι φιλοκαθεστωτικές δυνάμεις υποστηριζόμενες από τη ρωσική αεροπορία κοντεύουν να περικυκλώσουν τους αντάρτες στο σημαντικότερο προπύργιο τους, στο Χαλέπι, τη μεγαλύτερη πόλη της Συρίας. Η δυνατότητα εφοδιασμού τους με μαχητές και όπλα από την Τουρκία έχει σχεδόν στερέψει».

«Οι κουρδικές δυνάμεις έχουν εκκαθαρίσει πρόσφατα περισσότερα

από 10 χιλιόμετρα εδάφους που ελέγχονταν από τους αντάρτες βόρεια του Χαλεπίου και βρίσκονται κοντά σε δύο προπύργια των ανταρτών, τις πόλεις Μαρέα ανατολικά και Αζάζ βόρεια κοντά στα τουρκικά σύνορα».

«Είναι φανερό ότι οι αμερικάνοι και οι ευρωπαίοι υποστηρικτές των ανταρτών δεν επιθυμούν πλέον να τους υποστηρίξουν για να κερδίσουν τον πόλεμο. Το καλύτερο που μπορούν να κάνουν είναι να προσπαθήσουν να τους βοηθήσουν να πετύχουν καλύτερους όρους σε μια συμφωνία, δήλωσε ο Ράινα Σλιμ από το Middle East Institute με έδρα την Ουάσιγκτον».

«Αν συνεχιστεί ο πόλεμος, πολλοί αντάρτες είτε θα καταθέσουν τα όπλα είτε θα διαφύγουν για να ενωθούν με ομάδες τζιχαντιστών, όπως το ISIS και το Μέτωπο Νούσρα».

Η στάση της κυβέρνησης Ερντογάν

Ιδιαίτερη αναφορά χρειάζεται να γίνει στη στάση της κυβέρνησης Ερντογάν, η εξωτερική πολιτικής της οποίας στον πόλεμο της Συρίας έχει καταλήξει σε παταγώδη αποτυχία. Αρχικά ο στόχος της ήταν η ανατροπή του Ασαντ και για το σκοπό αυτό άνοιξε τα σύνορά της υποστηρίζοντας την ένοπλη αντιπολίτευση κάθε απόχρωσης.

Όταν έγινε φανερό ότι οι δυνάμεις των Κούρδων της Συρίας επεκτείνονται εδαφικά και ενισχύονται πολιτικά με την υποστήριξη του Λευκού Οίκου, ξεκίνησε κανονικό πόλεμο εναντίον του ΡΚΚ και του κουρδικού πληθυσμού στη νοτιοανατολική Τουρκία, βάζοντας ταυτόχρονα στο στόχαστρο τους Κούρδους της Συρίας, τις επιτυχίες των οποίων θεωρεί απειλή για την εδαφική ακεραιότητα της Τουρκίας.

Επί μήνες προσπαθεί να πείσει το Λευκό Οίκο να χαρακτηρίσει την πολιτοφυλακή τους, τις «Δυνάμεις Λαϊκής Προστασίας» (YPG), «τρομοκρατική οργάνωση», κατάφερε να

επιβάλει τον αποκλεισμό τους από τον τελευταίο γύρο των διαπραγματεύσεων της Γενεύης στις αρχές Φλεβάρη και τέλος ξεκίνησε τις επιθέσεις εναντίον τους, όταν οι δυνάμεις τους άρχισαν να προελαύνουν προς τα σύνορα της πλησιάζοντας τη συνοριακή στρατηγική πόλη Αζάζ. Ακολούθησαν οι απειλές για χερσαία στρατιωτική επέμβαση στη Συρία εναντίον των Κούρδων και η πρόταση για δημιουργία ασφαλούς ζώνης σε βάθος τουλάχιστον 10 χλμ στο έδαφος της Συρίας, που θα περιλαμβάνει και την πόλη Αζάζ, με πρόσχημα την προστασία των προσφύγων, αλλά στην ουσία για να κρατήσει τους Κούρδους μακριά από τα σύνορά της.

Επειδή ο Λευκός Οίκος συνέχισε να κωφεύει, η κυβέρνηση Ερντογάν χρησιμοποίησε την επίθεση αυτοκτονίας στην Αγκυρα στις 18 Φλεβάρη εναντίον λεωφορείων που μετέφεραν στρατιώτες. Μέσα σε ελάχιστες ώρες, οι τουρκικές αρχές «ταυτοποίησαν» ως Κούρδο από τη Συρία, με το όνομα Σαλίχ Νεκάρ, το δράστη της επίθεσης, που προκάλεσε το θάνατο 29 και τον τραυματισμό δεκάδων, στην πλειοψηφία στρατιωτικών. Ο δράστης υποτίθεται ότι έδρασε για λογαριασμό της πολιτοφυλακής των Κούρδων της Συρίας (YPG) σε συνεργασία με το ΡΚΚ. Παρόλο που η πολιτοφυλακή YPG αρνήθηκε οποιαδήποτε συμμετοχή στην επίθεση, ακολούθησε βομβαρδισμός δηλώσεων από τους Ερντογάν και Νταβούτογλου, που απαιτούσαν από την Ουάσιγκτον και τους δυτικούς εταίρους τους να χαρακτηρίσουν επιτέλους τις οργανώσεις των Κούρδων της Συρίας, το «Κόμμα Δημοκρατικής Ένωσης» (PYD) και την πολιτοφυλακή YPG, «τρομοκρατικές οργανώσεις». Μάταια. Ο Λευκός Οίκος και πάλι κράτησε αποστάσεις επικαλούμενος έλλειψη στοιχείων.

Η θέση της κυβέρνησης Ερντογάν δεν άλλαξε ακόμη και όταν την ευθύνη της επίθεσης ανέλαβαν τα «Γεράκια της Ελευθερίας του Κουρδιστάν», που έχουν αποσχιστεί από το ΡΚΚ, κατονομάζοντας το δράστη ως τούρκο πολίτη, με καταγωγή από την πόλη Βαν της ανατολικής Τουρκίας, με το όνομα Αμπντουλμπακί Σομέρ, γεγονός που επιβεβαιώθηκε από την εισαγγελική έρευνα. Αποστάσεις από τη συγκεκριμένη πολιτική της κυβέρνησης Ερντογάν έχει κρατήσει και το ΝΑΤΟ, που την έχει προειδοποιήσει ότι δε θα της προσφέρει τη στήριξή του σε περίπτωση στρατιωτικής επέμβασης στη Συρία.

Είναι προφανές ότι η συμφωνία Πούτιν-Ομπάμα βάζει πάγο στους σχεδιασμούς της κυβέρνησης Ερντογάν, η οποία είναι βέβαιο ότι δε θα τολμήσει να επιχειρήσει χερσαία επίθεση στη Συρία κόντρα σε ΗΠΑ και Ρωσία, ούτε και να συνεχίσει τους βομβαρδισμούς εναντίον των Κούρδων της Συρίας, παρά μόνο για να τους χρησιμοποιήσει για να ενισχύσει τη θέση της στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και να εξασφαλίσει κάποιες δεσμεύσεις για τα συμφέροντά της.

Κλείνει το Γκουαντανάμο που μένει.....

Πόσες φορές δεν έχουμε ακούσει ότι «κλείνει» το Γκουαντανάμο; Ειλικρινά δεν μπορούμε να θυμηθούμε! Από τότε που ο Ομπάμα υπέγραψε το πρώτο «διάταγμα» για το κλείσιμό του (τρεις μέρες αφότου ανέλαβε τα προεδρικά καθήκοντα, στις 23 Γενάρη του 2009), υποσχέθηκε πολλές φορές ότι θα το κλείσει, αλλά αυτό δεν έγινε ποτέ. Η «φυλακή των φυλακών» παρέμεινε όλα αυτά τα χρόνια στη θέση της, αποτελώντας μνημείο κρατικής κτηνωδίας, ισάξιο με τα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Σήμερα, στο Γκουαντανάμο βρίσκονται 91 κρατούμενοι σε καθεστώς παρατεταμένης προφυλάκισης, αφού μόλις τρεις από αυτούς έχουν καταδικαστεί από τα έκτακτα στρατοδικεία που στήθηκαν για το σκοπό αυτό μέσα στη φυλακή! Οι αμερικάνικες αρχές δεν τήρησαν ούτε τα προσχήματα και κρατούν δεκάδες ανθρώπους χωρίς καν να τους περάσουν από δίκη! Τώρα, ο Ομπάμα υπόσχεται να κλείσει το στρατόπεδο, όχι όμως και να απελευθερώσει τους κρατούμενους. Στόχος του είναι να πείσει το Κογκρέσο ότι το κλείσιμο του στρατοπέδου είναι προς το συμφέρον των ΗΠΑ, αφού και λεφτά θα εξοικονομήσει και οι κρατούμενοι θα παραμείνουν φυλακισμένοι σε άλλες φυλακές, οι περισσότεροι εντός ΗΠΑ.

Οι φυλακισμένοι του Γκουαντανάμο έχουν πολλές φορές

κάνει απεργίες πείνας είτε για τις άθλιες συνθήκες κράτησης (το 2005 απήγγησαν 200 κρατούμενοι) είτε για το καθεστώς της επ' αόριστον φυλάκισης χωρίς δίκη. Πριν από τρία χρόνια, οι 106 από τους 166 εναπομείναντες κρατούμενους είχαν προχωρήσει σε απεργία πείνας γι' αυτό το λόγο και υποβλήθηκαν στο βασανιστήριο της υποχρεωτικής σίτισης, κατ' εντολήν της κυβέρνησης Ομπάμα. Λίγοι μεταφέρθηκαν σε άλλες φυλακές και οι υπόλοιποι θα συνεχίσουν να υφίστανται το μαρτύριο σε άλλα κολαστήρια, αν τελικά κλείσει το Γκουαντανάμο. Η ουσία θα παραμείνει η ίδια.

Δυτική Οχθη

Σε απεργία διαρκείας οι δάσκαλοι

Σε απεργία διαρκείας από τις 10 Φλεβάρη έχουν κατέβει δεκάδες χιλιάδες δάσκαλοι στη Δυτική Οχθη με αίτημα να υλοποιήσει η Παλαιστινιακή Αρχή τη δέσμευση που έχει αναλάβει από το 2013 για αυξήσεις στους πενιχρούς μισθούς τους, οι οποίοι έχουν παγώσει για χρόνια, καθώς και την παροχή δωρεάν πανεπιστημιακής εκπαίδευσης στα παιδιά τους. Η συμμετοχή στην απεργία είναι καθολική, ενώ την περασμένη βδομάδα 20.000 δάσκαλοι από όλες τις πόλεις της Δυτικής Οχθης διαδήλωσαν στη Ραμάλα μπροστά από το υπουργείο Παιδείας της ΠΑ, απαιτώντας την ικανοποίηση των αιτημάτων τους. Τη Δευτέρα 22 Φλεβάρη, παραιτήθηκε η διοίκηση του συνδικάτου των δασκάλων μετά την απόφαση της συντριπτικής πλειοψηφίας των απεργών να απορρίψουν τη συμφωνία μεταξύ της διοίκησης και της ΠΑ, η οποία προέβλεπε κάποιες αυξήσεις, και να συνεχίσουν την απεργία μέχρι την ικανοποίηση όλων των αιτημάτων τους.

Θορυβημένη η ΠΑ από τη συμμετοχή και τη διάρκεια της απεργίας, έβαλε μπροστά

το μηχανισμό καταστολής, προσπαθώντας να εμποδίσει σε πρώτη φάση τα λεωφορεία με τους δασκάλους που θα κατέφθαναν στη Ραμάλα για την προγραμματισμένη συγκέντρωση της Τρίτης 23 Φλεβάρη και συλλαμβάνοντας 22 δασκάλους λίγο μετά το τέλος της συγκέντρωσης, ανάμεσά τους και δυο διευθυντές σχολείων. Οι μπάτσοι του Αμπάς έφτασαν στο σημείο να σταματούν όχι μόνο λεωφορεία αλλά και ταξί και απλά αυτοκίνητα κάνοντας έλεγχο στους επιβάτες και απαγορεύοντας την πρόσβαση στη Ραμάλα, αν διαπίστωναν ότι οι επιβάτες ήταν δάσκαλοι. Παρά τα μέτρα καταστολής και τα πολ-

λαπλά μπλόκα, η συμμετοχή στη διαδήλωση ήταν μεγάλη, ενώ στο πλευρό των δασκάλων διαδήλωσαν και εκατοντάδες μαθητές ως αλληλέγγυοι στον αγώνα τους.

Στο μεταξύ, ο υπουργός Οικονομικών της ΠΑ Σούκρι Μπισάρα επιβεβαίωσε με δήλωσή του τη Δευτέρα 22 Φλεβάρη ότι συναντήθηκε με τον ισραηλινό ομόλογό του Μοσέ Καλόν στην Ιερουσαλήμ και συζητήσαν τη σύναψη συμφωνίας για την ενίσχυση από το Ισραήλ της παλαιστινιακής οικονομίας στη Δυτική Οχθη. Κεντρικό θέμα της συζήτησης ήταν αφενός η μείωση των κρατήσεων που κάνει το Ισρα-

ήλ στα χρήματα που συλλέγει για λογαριασμό της ΠΑ από τους Παλαιστίνιους της Ανατολικής Ιερουσαλήμ εν είδει φορολογίας και, αφετέρου, σύμφωνα με διαρροές που δεν επιβεβαιώθηκαν, η αύξηση των προσλήψεων Παλαιστινίων στους κλάδους των κατασκευών, της υγείας και της τεχνολογίας, ενδεχομένως η παροχή υποτροφιών σε Παλαιστίνιους για σπουδές στο Ισραήλ και η δυνατότητα να κάνουν πρακτική σε ισραηλινές επιχειρήσεις. Παρολαυτά, επειδή το καρότο πάντα συνοδεύεται από το μαστίγιο, η ηγεσία του σιωνιστικού στρατού διέταξε τους στρατιώτες και τους αξιωματικούς του να φέρουν τα όπλα τους και εκτός υπηρεσίας, για να μπορούν να αποτρέψουν επιθέσεις Παλαιστινίων εναντίον Ισραηλινών, οι οποίες συνέχεια πυκνώνουν. Μαζί με την προσπάθεια εκμαυλισμού της συνείδησης ενός τμήματος του παλαιστινιακού λαού, το Ισραήλ δεν παραλείπει να ασκεί κτηνώδη καταστολή εναντίον τους, έχοντας ήδη σκοτώσει περισσότερους από 180 Παλαιστίνιους από τις αρχές Οκτώβρη του 2015 μέχρι σήμερα.

Συνεχίζει την απεργία πείνας ο Μοχάμετ αλ-Κικ

Υστερα και από την τελευταία απόρριψη του αιτήματος για άμεση απελευθέρωσή του από τους σιωνιστές και νοσηλεία του σε νοσοκομείο της Δυτικής Οχθης, ο Μοχάμετ αλ-Κικ ξεπέρασε την 92η μέρα απεργία πείνας, έχοντας φτάσει σε σημείο όχι μόνο να αδυνατεί να μιλήσει αλλά και να ακούσει, λόγω της πλήρους αποδυνάμωσής του οργανισμού του. Ο Κικ είναι πλέον ο μακροβιότερος παλαιστίνιος απεργός πείνας, έχοντας ξεπεράσει κατά πολύ τις 67 μέρες του Χαντέρ Αντνάν.

Οι γιατροί που τον παρακολουθούν δηλώνουν ότι πλέον δεν μπορούν να γνωρίζουν ποια θα είναι η εξέλιξη, αφού δεν έχουν αντιμετωπίσει ξανά τέτοιο περιστατικό, ούτε έχει καταγραφεί ποτέ παρόμοια περίπτωση. Η πίεση πάνω στην κυβέρνηση Νετανιάχου αυξάνεται όσο περνούν οι μέρες και η απεργία πείνας συνεχίζεται.

Το φάντασμα της κρίσης πλανιέται πάνω από τις ΗΠΑ

Γεγονός είναι πλέον η επιβράδυνση της «ανάπτυξης» στις ΗΠΑ. Το τέταρτο τρίμηνο του 2015, σύμφωνα με τις προκαταρκτικές εκτιμήσεις του Γραφείου Οικονομικής Ανάλυσης των ΗΠΑ (BEA), το ΑΕΠ αυξήθηκε μόλις κατά 0.7% σε σχέση με το τελευταίο τρίμηνο του 2014, έναντι αύξησης 2.1% του τελευταίου τριμήνου του 2014, σε σχέση με το αντίστοιχο του 2013.

Όπως αναφέρει η έκθεση του BEA, η επιβράδυνση των ρυθμών ανάπτυξης το τέταρτο τρίμηνο του 2015 αντανακλά την επιβράδυνση της ιδιωτικής καταναλώσεως στις ΗΠΑ, καθώς και μειώσεις στις πάγιες επενδύσεις, τις εξαγωγές και τις δαπάνες των τοπικών κυβερνήσεων, οι οποίες αντισταθμίστηκαν από την επιβράδυνση των εισαγωγών και την επιτάχυνση των δαπανών της ομοσπονδιακής κυβέρνησης. Αν δεν υπήρχε, δηλαδή, μια αύξηση στις δαπάνες της ομοσπονδιακής κυβέρνησης, τα πράγματα θα ήταν ακόμα χειρότερα.

Η έκθεση του BEA αναφέρει ανοιχτά ότι η μείωση της ιδιωτικής καταναλώσεως οφείλεται στη μείωση των εισοδημάτων από τόκους και στις «επιβραδύνσεις» στους μισθούς και τα μεροκάματα όπως και στο αγροτικό εισόδημα.

Θα πρέπει να επισημάνουμε ότι οι προκαταρκτικές εκθέσεις που βγάζει το BEA δεν προκύπτουν από πλήρη ανάλυση των οικονομικών δεδομένων, αλλά αποτελούν εκτιμήσεις και επεξεργασία στοιχείων που δεν είναι ολοκληρωμένα, επομένως δεν αντανακλούν με ακρίβεια την πραγματικότητα. Συνήθως είναι αισιόδοξες, πράγμα που σημαίνει ότι η κατάσταση μάλλον θα είναι χειρότερη.

Η δαμόκλειος σπάθη της επιστροφής των κρισιακών καταστάσεων που έζησε η χώρα το 2008 εξακολουθεί να κρέμεται πάνω από το κεφάλι της μεγαλύτερης καπιταλιστικής οικονομίας του πλανήτη.

ρεί να αντιστρέψει την πορεία εκμετάλλευσης και φτώχειας και γι' αυτό θα τον ψηφίσει (όπως και έκανε). Για όποιον ή οποια ενδιαφέρεται, η ανακοίνωση υπάρχει στα αγγλικά στην ιστοσελίδα του κόμματος (http://www.pcr.pt/en/meeting-central-committee-rcp-21-february-2016). Είναι πραγματικά... εκπληκτικό, όταν η Κομισιόν και το Πορτογαλικό «Κ»Κ συμφωνούν στον ίδιο προϋπολογισμό! Εσείς τι λέτε,

η Κομισιόν ή το Πορτογαλικό «Κ»Κ βάζει τη σφραγίδα του στις οικονομικές εξελίξεις της χώρας; Εμείς πάντως προβλέπουμε ότι οι ψευτοκομμουνιστές της Πορτογαλίας θα γίνουν ρόμπες αλα ΣΥΡΙΖΑ! Και τότε, προκειμένου να ικανοποιήσει το δικό του κομματικό ακροατήριο, ο Περισσός θα τους κάνει και κάποια ψευτοκριτική, όπως είχε κάνει στο ΑΚΕΛ όταν έβαζε την Κύπρο στο Μνημόνιο.

Πορτογαλία

Προϋπολογισμός λιτότητας με «αριστερή» υπογραφή!

Μέχρι σήμερα γνωρίζαμε ότι υπήρχαν προϋπολογισμοί λιτότητας. Σήμερα μαθαίνουμε ότι υπάρχουν προϋπολογισμοί... «λιγότερης λιτότητας». Είναι η δοσολογία (το μείγμα που έλεγε ο αμίμητος Σαμαράς) που κάνει έναν προϋπολογισμό να διαφέρει! Κάτι σαν τις συνταγές μαγειρικής ένα πράμα.

Ετσι έγινε και στην Πορτογαλία. Η νέα «σοσιαλιστική» κυβέρνηση ψήφισε τον προϋπολογισμό «λιγότερης λιτότητας», με τον οποίο υποτίθεται ότι αποδεικνύεται ότι ο λαός μπορεί να ζήσει καλύτερες μέρες, όπως είπε με περισσό θράσος ο πρωθυπουργός Αντόνιο Κόστα.

Τώρα πώς γίνεται η Κομισιόν να έχει δώσει την έγκρισή της στον προϋπολογισμό αυτό και ταυτόχρονα να είναι προϋπολογισμός «κατά της σκληρής λιτότητας», αυτό μόνο οι αθεράπευτοι οπαδοί του καπιταλισμού «με ανθρώπινο πρόσωπο» μπορούν να το χάσουν».

Η αλήθεια είναι ότι η Κομισιόν έδωσε την έγκρισή της

στο νέο προϋπολογισμό από τις 5 Φλεβάρη, μόνο αφού η «σοσιαλιστική» κυβέρνηση κατάπιε αμάσητες τις απαιτήσεις της για πρόσθετα μέτρα ύψους 845 εκατομμυρίων ευρώ, που ισοδυναμούν με το 0.5% του πορτογαλικού ΑΕΠ. Αυτό υποδείχτηκε από την Κομισιόν στο έγγραφο με τίτλο «Η άποψη της Κομισιόν πάνω στο προσχέδιο προϋπολογισμού της Πορτογαλίας» (http://ec.europa.eu/economy_finance/economic_governance/sgp/pdf/dbp/2016/pt_2016-02-05_en.pdf). Σύμφωνα με την Κομισιόν, η πρόβλεψη του προϋπολογισμού για έλλειμμα ύψους 2.6% το 2016, που αποτελούσε δέσμευση για μείωση του ελλείμματος κατά 1.6 ποσοστιαίες μονάδες κάτω από το 4.2% του 2015, δεν ήταν αρκετή, γιατί οδηγούσε σε απόκλιση της τάξης του 0.5% του ΑΕΠ από το μεσοπρόθεσμο στόχο για το 2016. Δεν τους έφτανε δηλαδή να πέσει το έλλειμμα κάτω από το 3% (στο 2.6%), αλλά ήθελαν να πέσει κι άλλο!

Ετσι, η «σοσιαλιστική» κυβέρνηση έκανε πίσω και δέχτηκε τα πρόσθετα μέτρα, με αύξηση της φορολογίας στα καύσιμα, τα αυτοκίνητα και τον καπνό. Ταυτόχρονα, ο Μοσκοβισί δήλωσε ότι τον ερχόμενο Μάη η Κομισιόν θα επανεξετάσει την κατάσταση των οικονομικών της χώρας, βάσει της επεξεργασίας των οικονομικών δεδομένων που θα ολοκληρωθεί από τον Eurostat τον Απρίλη και βάσει του οικονομικού σχεδιασμού που θα υποβάλλει η πορτογαλική κυβέρνηση για τα επόμενα χρόνια προς έγκριση από την Κομισιόν το Μάη. Αν αυτά αποτελούν «νίκη κατά της σκληρής λιτότητας» το αφήνουμε στην κρίση σας.

Θυμίζουμε ότι η Πορτογαλία υποτίθεται ότι έχει βγει από το Μνημόνιο μετά από τρία χρόνια σκληρής λιτότητας, όμως η επιτήρηση συνεχίζεται κανονικά. Αυτό επιβεβαιώνει πως -με ή χωρίς Μνημόνια- η μνημονιακή πολιτική συνεχίζεται, ανεξάρτητα από το χρώμα της κυβέρνησης που

βρίσκεται στην εξουσία και τη μορφή της επιτήρησης που θα ακολουθηθεί (με Μνημόνιο ή χωρίς). Από τη στιγμή που η κυβέρνηση αποδέχεται το καπιταλιστικό «στάτους κβο» και την υποταγή στην εξουσία της ΕΕ, τα υπόλοιπα είναι μονόδρομος.

ΥΓ. Η «σοσιαλιστική» κυβέρνηση στηρίζεται και από το Πορτογαλικό «Κ»Κ. Αραγε εκεί στον Περισσό, τώρα που βρέθηκαν στο Βιεννάμαζί με τους πορτογάλους συντρόφους τους (στην 18η διεθνή συνάντηση των «κομμουνιστικών» και «εργατικών» κομμάτων, στην οποία συμμετείχε και το Πορτογαλικό), δεν τους εξήγησαν ότι η Κομισιόν δεν είναι δυνατόν να εγκρίνει προϋπολογισμούς που θα βάζουν τέρμα στη λιτότητα; Ο «Ριζοσπάστης» μέχρι στιγμής δεν έγραψε κουβέντα περί αυτού! Εμείς όμως ψάξαμε και βρήκαμε την ανακοίνωση της ΚΕ του αδελφού κόμματος της Πορτογαλίας στις 21 Φλεβάρη, που αναφέρει ρητά ότι ο προϋπολογισμός αυτός μπο-

στο ψαχνό

Το κεφάλαιο, η κυβέρνησή του κι εμείς

Η εισαγγελέας του Αρείου Πάγου ζήτησε να εφαρμοστεί η αυτόφωρη διαδικασία για τα αγροτικά μπλόκα. «Όπως τυχαίως» το θυμήθηκε ένα μήνα μετά το στήσιμο των μπλόκων και αφού ναυάγησε ο διάλογος-κοροϊδία που πήγε να στήσει ο Τσίπρας.

Ο Τσίπρας εξέφρασε τη... διαφωνία του, φροντίζοντας να επαναλάβει δυο φορές ότι η εισαγγελέας έχει ευγενή κίνητρα και όχι κατασταλτική διάθεση. Δε θυμίσε, βέβαια, ότι πρόσφατα η κυβερνητική πλειοψηφία ψήφισε διάταξη με την οποία τα μπλόκα μπορούν να επισύρουν ποινή φυλάκισης μέχρι και τρία χρόνια.

Κι αφού εξέφρασε υποκριτικά την «κατανόησή» του για τους λόγους που κινητοποιούν τους αγρότες, ο Τσίπρας προχώρησε σ' ένα γκεμπελίστικο παραλήρημα, που θυμίζει Μητσοτάκη πατέρα. Κατηγόρησε τους αγρότες ότι με τις κινητοποιήσεις τους στρέφονται ενάντια στο κοινωνικό σύνολο και ενάντια στη χώρα, ταυτιζόμενοι μ' εκείνους που θέλουν να κλείσουν τα σύνορα στους πρόσφυγες!

Ο ίδιος Τσίπρας, όταν συναντήθηκε με τους «πρόθυμους» των αγροτικών μπλόκων, έβγαλε μπροστά στις κάμερες ένα λογύδριο που θυμίζει Σημίτη. Είπε ότι δεν μπορούμε να ζητάμε παράλογα πράγματα, γιατί η χώρα έχει στερηθεί σημαντικό μέρος του πλούτου της. Πρώτα πρέπει να παράξουμε πλούτο, είπε, και μετά να δούμε πώς θα τον μοιράσουμε. Η γνωστή θεωρία της «πίτας», που πρώτα πρέπει να μεγαλώσει και μετά να μοιραστεί.

Κι αυτό που βλέπουμε γύρω μας συσσωρευμένο σε λίγα χέρια τι είναι; Δεν είναι πλούτος; Ίδια είναι η περιουσία και τα εισοδήματα των βιομήχανων, των τραπεζιτών, των μεγαλεμπόρων και τα εισοδήματα των εργατών, των φτωχών αγροτών, των εργαζόμενων μικροαστών, των συνταξιούχων, για να μην πούμε και των ανέργων;

Ενας πρωθυπουργός που κλείνει τα μάτια του μπροστά στο συσσωρευμένο πλούτο της αστικής τάξης και καλεί τους παραγωγούς όλου του κοινωνικού πλούτου -τους εργάτες και τους υπόλοιπους εργαζόμενους- να σφίξουν κι άλλο το ζωνάρι για να παράξουν πλούτο, είναι πρωθυπουργός του κεφαλαίου και της ξενοκρατίας.

Γιατί, εκτός από την εγχώρια αστική τάξη, που εξακολουθεί να συσσωρεύει πλούτο και στις συνθήκες της κρίσης, εκμεταλλευόμενη την κινεζοποίηση που οι κυβερνήσεις της έχουν επιβάλει στην εργατική τάξη, πλούτο συσσωρεύει και το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο, που μέσω των ιμπεριαλιστικών κρατών έχει επιβάλει αποικιοκρατικούς όρους απομύζησης του ελληνικού λαού, με εργαλείο το κρατικό χρέος και τις διαδοχικές συμφωνίες με όλες τις κυβερνήσεις.

Τα στρατόπεδα διαγράφονται πεντακάθαρα.

Από τη μια, το στρατόπεδο του κεφαλαίου. Με τις κυβερνήσεις του, με τα κόμματά του να ανεβοκατεβαίνουν στην κυβερνητική εξουσία, κατά μόνας ή κατά ομάδες. Φύλακες πιστοί των συμφερόντων της ντόπιας και ξένης κεφαλαιοκρατίας.

Από την άλλη, το στρατόπεδο του κόσμου της δουλειάς. Όλοι εμείς. Εργάτες, φτωχοί αγρότες, εργαζόμενοι μικροαστοί, άνεργοι, νέοι χωρίς μέλλον, χαμηλοσυνταξιούχοι, άνδρες και γυναίκες.

Μόνο που το δικό μας στρατόπεδο δεν είναι συγκροτημένο. Δεν είναι αξιόμαχο. Πότε απογοητεύεται και λιποψυχά και πότε σέρνεται πίσω από ξένες σημαίες. Αυτό πρέπει ν' αλλάξουμε.

Ο φωτογραφικός φακός «συνέλαβε» (σίγουρα όχι τυχαία) το δημιουργό του facebook Μαρκ Ζάκερμπεργκ την ώρα που προχωρούσε προς το βήμα εκδήλωσης στη Βαρκελώνη, στην οποία ήταν ομιλητής, την ώρα που όλο το ακροατήριο φορούσε μάσκες εικονικής πραγματικότητας. Το στιγμιότυπο σχολιάστηκε ευρέως, όπως άλλωστε γίνεται με κάθε κίνηση του ζάμπλουτου -πλέον- Ζάκερμπεργκ, που ξέρει να παίζει καλά το παιχνίδι της δημοσιότητας και της αυτοπροβολής. «Είναι ο μόνος που βλέπει με τα μάτια του, ενώ όλοι οι άλλοι είναι συνδεδεμένοι σαν ζόμπι με μια εικονική πραγματικότητα», ήταν το ρεζουμέ χιλιάδων σχολίων. Σίγουρα αυτό είναι το μήνυμα που ήθελε να περάσει ο αλαζόνας Ζάκερμπεργκ. Να παρουσιάσει τον εαυτό του σαν ένα είδος Μεσσία της ψηφιακής εποχής: Εγώ ειμί το φως του κόσμου κι εσείς θα βλέπετε ό,τι και όπως θέλω εγώ. Η τάση χειραγώγησης υπάρχει. Όπως υπήρχε σε κάθε εποχή. Καμιά αντίρρηση ότι τώρα τα μέσα είναι περισσότερα. Όμως και οι άνθρωποι είναι περισσότερο μορφωμένοι. Το να καταριόμαστε αυτή την πραγματικότητα, όμως, δεν οδηγεί πουθενά. Πολύπλευρη γνώση και ταξική συνείδηση είναι και σήμερα τα «φάρμακα» της αντι-χειραγώγησης. Ο αναχωρητισμός όχι μόνο δεν οδηγεί πουθενά, αλλά αφήνει στον ταξικό αντίπαλο όλο το πεδίο ελεύθερο για να εφαρμόζει άνετα τις χειραγωγικές του πρακτικές.

KONTRES

Συγκρίσεις

Ο Ρουπακιάς αποφυλακίστηκε λόγω παρέλευσης 18μηνου. Στη βραδύτητα με την οποία είναι αναγκασμένο να κινείται το σύστημα της ποινικής δικαιοσύνης απέδωσε το γεγονός ο αρμόδιος υπουργός Ν. Παρασκευόπουλος. Αυτός που δε φρόντισε ούτε για τη μεταφορά της αίθουσας της δίκης των νεοναζί από τον Κορυδαλλό στο Εφετείο, μολονότι είχε υποσχεθεί ότι αυτό θα γινόταν τον περασμένο Σεπτέμβριο.

Εμείς θυμόμαστε μια άλλη δίκη. Αυτή των κατηγορούμενων ως μελών της 17Ν. Σε χρόνο ρεκόρ ολοκλήρωσαν την ανάκριση, εξέδωσαν το βούλευμα, διεξήγαγαν τη δίκη και την ολοκλήρωσαν με διαδικασίες εξπρές, καταλήγοντας στις προαποφασισμένες βαρύτατες καταδίκες. Μάλιστα, λίγο πριν αρχίσει η συγκεκριμένη δίκη, φρόντισαν να ψηφίσουν και ένα νόμο που εξασφάλιζε τον ορισμό της σύνθεσης των δικαστών. Κανένας από τους συλληφθέντες δεν πρόλαβε να αποφυλακιστεί λόγω παρέλευσης 18μηνου.

Θα μας πείτε ότι σ' εκείνη τη δίκη δε δικάζονταν νεοναζί, αλλά άνθρωποι που κατηγορούνταν για ένοπλη δράση ενάντια στο αστικό κράτος και καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Αυτό λέμε κι εμείς.

Πρωθυπουργική ξεφτίλα

Ο Τσίπρας υποστήριξε στη Βουλή ότι η σημερινή συγκύβερνηση καθιερώνει τη δωρεάν νοσοκομειακή περίθαλψη για τους ανασφάλιστους, εν αντιθέσει με τη συγκυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων, που ζητούσε λεφτά από τους ανασφάλιστους. Κατέθεσε μάλιστα, για να επιβεβαιώσει τον ισχυρισμό του, ένα σχετικό έγγραφο από το Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Ηρακλείου. Αμέσως, ο Βρούσης, που γνωρίζει το θέμα, τον διέκοψε

και ρώτησε: «Τι ημερομηνία έχει;». Ο Τσίπρας δεν απάντησε. Οι δεξιόι πήραν από τα πρακτικά το έγγραφο που μόλις είχε καταθέσει ο Τσίπρας και ξεσήκωσαν τον κόσμο: «Δεν έχει ημερομηνία αυτό! Είστε απατεώνας!» φώναζε στον Τσίπρα ο αντιπρόεδρος Μπουμπούκος. «Είναι πριν το νόμο! Ντροπή!» φώναζε ο Κέλλας. «Ερχεστε στη Βουλή και λέτε ψέματα» συνέχισε να φωνάζει ο Μπουμπούκος.

Ο Τσίπρας προσπαθούσε να συνεχίσει την ομιλία του, κάνοντας ότι δεν ακούει το «λουίσμο» που του έκαναν οι δεξιόι, ο δε Βούσης επαναλάμβανε συνεχώς: «Κύριε Γεωργιάδη, έχουμε περάσει σε άλλο θέμα τώρα. Παρακαλώ!»... Το θέμα το έθεσε και ο Μητσοτάκης, αμέσως μετά, στη δευτερολογία του. Είπε στον Τσίπρα ότι αυτό που κατέθεσε δεν είναι επίσημο έγγραφο «αλλά ένα ενδιαφέρον φυλλάδιο, χωρίς ημερομηνία», που είναι «προγενέστερο της υπουργικής απόφασης». Και ο Τσίπρας, που δευτερολόγησε αμέσως μετά τον Μητσοτάκη, έκανε γαργάρα το θέμα, καταπίνοντας την ξεφτίλα του. Πήγε να εκθέσει τους προηγούμενους μ' ένα φτηνιάρικο κόλπο, με μια λαθροχειρία, κι αυτή λειτουργήσε σαν μπουμέρανγκ και χτύπησε τον ίδιο.

Στο θέμα επανήλθε μετά από ώρα ο... αναπληρωτής υπουργός Περιβάλλοντος Ι. Τσιρώνης για να πει ότι από το σημερινό site του Πανεπιστημίου Ηρακλείου προκύπτει «ότι το κείμενο αυτό το οποίο κατέθεσε ο Πρωθυπουργός είναι τωρινό, είναι της στιγμής, και δεν είναι παλιό!» Κι επειδή η φιλότιμη προσπάθειά του προκάλεσε θυμηδία (τα αποσπάσματα από site δεν μπορούν να

Ασθενής μνήμη

Επειδή η κίτρινη προπαγάνδα των συριζαίων προσπαθεί να πείσει ότι βρίσκεται σε εξέλιξη ένα σχέδιο ανατροπής της συγκυβέρνησής τους με τους ακροδεξιούς ΑΝΕΛ, στο οποίο συμμετέχουν και «συντηρητικές δυνάμεις της Ευρώπης» καλό είναι να θυμίσουμε τι στάση κράτησαν οι ευρωπαίοι συντηρητικοί και δη η γερμανική κυβέρνηση στις τελευταίες ελληνικές εκλογές.

Ευρισκόμενη στη Βραζιλία, η Μέρκελ είπε στη φίλη του Τσίπρα βραζιλιάνα πρόεδρο Ντίλμα Ρούσεφ πως «η παραίτηση Τσίπρα είναι μέρος της λύσης, όχι μέρος της κρίσης». Και η Ρούσεφ το είπε στους δημοσιογράφους, λειτουργώντας ως ένας άτυπος διάυλος των γερμανικών θέσεων. Η δήλωση Μέρκελ έγινε την ίδια μέρα που ο Τσίπρας ανακοίνωσε ότι παραιτείται για να προκηρυχθούν εκλογές και ήρθε αφενός να υψώσει ασπίδα προστασίας μπροστά από τον Τσίπρα και από την άλλη να δείξει πως αυτός είναι ο εκλεκτός της γερμανικής κυβέρνησης και πως η κίνησή του να πάει σε εκλογές ήταν σε γνώση και είχε την έγκριση της γερμανικής κυβέρνησης.

Και επειδή οι συριζαίοι προπαγανδιστές προσπαθούν να διαχωρίσουν την «καλή» Μέρκελ από τον «κακό» Σόιμπλε, ο οποίος υποτίθεται ότι εξακολουθεί να βυρσοδομεί με στόχο το Grexit, μήπως μπορούν να μας βρουν μία (αριθμός 1) δήλωση του Σόιμπλε εκείνη την περίοδο, που να ασκεί κριτική στον Τσίπρα και να αβαντάρει την ελληνική αντιπολίτευση; Εμείς μπορούμε να τους βρούμε μισή ντουζίνα δηλώσεις Σόιμπλε, που έλεγε ότι πρέπει ν' αφήσουμε την ελληνική κυβέρνηση να κάνει τη δουλειά της και να μην της ασκούμε πίεση, γιατί πλέον τα πράγματα έχουν μπει σε μια τάξη. Δηλαδή, και ο «κακός» Σόιμπλε έκανε ό,τι περνούσε από το χέρι του, με το δικό του στίλ, για να νικήσει ο ΣΥΡΙΖΑ.

βαφτιστούν έγγραφα), ακολούθησε αργότερα ο υπουργός Υγείας Α. Ξανθός, που είπε ότι «υπήρξαν δύο Κοινές Υπουργικές Αποφάσεις», που «στην πράξη δεν εφαρμόστηκαν και δεν λειτούργησαν, γιατί μπήκαν αποτρεπτικοί μηχανισμοί». Πράγμα που είναι εντελώς διαφορετικό απ' αυτό που είπε ο Τσίπρας, συνοδεύοντάς το από το υποτιθέμενο «έγγραφο».

Ανοχή στους νεοναζί

Ολομέλεια της Βουλής, Σάββατο 20 Φλεβάρη. Στην προεδρική έδρα η Τ. Χριστοδουλοπούλου, στο βήμα ο νεοναζί Παναγιώταρος, προκλητικός όπως πάντοτε. Κάποια στιγμή τον διακόπτει ο συριζαίος Ν. Παπαδόπουλος και ακολουθεί ο εξής διάλογος (αντιγράφουμε από τα πρακτικά):

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Παρακαλώ, τι θέλετε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Για τη σημαία μιλάς έτσι;

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Τι; Εχεις κανένα πρόβλημα; Μίλα εσύ για ό,τι θες. Σας παρακαλώ, κυρία Πρόεδρε, πέστε του να σταματήσει, αν έχετε την ευγενή καλοσύνη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Τι είναι αυτά τώρα;

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Εντάξει, ό,τι θέλω θα λέω. Το κατάλαβες;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ησυχία, παρακαλώ.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Αμα δεν σ' αρέσει, στο καφενείο. Κατανοητό; Ευχαριστώ.

Αντί να τον ανακαλέσει στην τάξη και να σκληρύνει τη στάση του προεδρείου (χρησιμοποιώντας τον Κανονισμό της Βουλής), η Χριστοδουλοπούλου τον... ευχαρίστησε κιόλας στο τέλος! Ξαν να μην έτρεξε τίποτα. Και όντως δεν έτρεξε τίποτα. Το επεισόδιο στην Επιτροπή Αμυνας της Βουλής ήδη παραδόθηκε στη λήθη.

PASOK VS PASOK

«Η Ελλάδα έχει εκπληρώσει το 85% των υποχρεώσεων της. Και η Ευρώπη ούτε το 20%. Εγώ λοιπόν στενοχωριέμαι ν' ακούω την Φώφη Γεννηματά, και το εννοώ το όνομα Φώφη Γεννηματά, στο γραφείο μου, παρόλο που είμαι υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ, να έχω δύο φωτογραφίες του Ανδρέα Παπανδρέου και του Γεννηματά και δεν κατέβηκαν ποτέ από εκεί και ν' ακούω τη Φώφη Γεννηματά εδώ και δυο μέρες να ταυτίζεται πλήρως με τους ακραίους της Ευρώπης ότι η Ευρώπη τα έχει κάνει όλα σωστά και οι Έλληνες δεν τα έχουν κάνει σωστά».

Άλλο ένα δείγμα γνήσιας πασοκίλας. Αρκετό για ν' αντιληφθούμε γιατί ο Π. Κουρουμπλής (αυτός είναι ο... παραπονιάρης) βρίσκεται ψηλά στη λίστα των Τσιπραίων και ουδέποτε έμεινε χωρίς πρωτοκλασάτο υπουργείο στη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Ο άνθρωπος το δουλεύει το πασοκικό καλύτερα από άλλους. Αλλωστε, είναι από εκείνους τους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ που είχαν καταθέσει την περιβόητη (ν)τροπολογία Πάχτα και κατάφερε να επιβιώσει πολιτικά, εν αντιθέσει με άλλους που τους έφαγε το μαύρο σκοτάδι.

Διάψευση - επιβεβαίωση

«Με αφορμή σημερινά δημοσιεύματα, η Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων διευκρινίζει ότι οι τρεις κατηγορούμενοι από τη δικαιοσύνη για υπόθεση εκβίασης σε βάρος ΔΕΚΟ, τραπεζών και επιχειρηματιών, δεν έχουν καμία εργασιακή σχέση με τη Γενική Γραμματεία από τις 21-01-2016, ημερομηνία ανάληψης καθηκόντων του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, Γιώργου Πιτσιλή». Αυτά ανακοινώθηκαν από τη ΓΓΔΕ την περασμένη Τρίτη, ένα 24ωρο μετά τη σύλληψη των Μαυρίκου, Μουσα, Φράγκου. Ο νεότευκτος ΓΓΔΕ Πιτσιλής, πρώην δεξί χέρι του Φορτσάκη, μιλά μόνο για τη σύντομη περίοδο που είναι ο ίδιος στο πόστο. Η ΓΓΔΕ εσόδων, όμως, είναι κρατική υπηρεσία και όχι προσωπικό μαγαζί του κάθε Πιτσιλή. Οφείλε, λοιπόν, να ανακοινώσει αν κάποιος από τους συλληφθέντες ήταν υπάλληλός της, τι δουλειά έκανε (αργόμισθος θα ήταν) και ποιος τον διόρισε. Γιατί από την ανακοίνωση επιβεβαιώνεται έμμεσα ότι όντως ήταν υπάλληλος της ΓΓΔΕ στο παρελθόν.

Ο... Μπαρουφάκης στο Μέγαρο

Ο Νίκος Θεοχαράκης, το δεξί χέρι του Μπαρουφάκη, ο άνθρωπος που τοποθετήθηκε από τον τελευταίο γενικός γραμματέας του υπουργείου Οικονομικών και βασικός διαπραγματευτής με την τρόικα, μέχρι που πήραν πόδι και οι δύο και αντικαταστάθηκαν από το δίδυμο Τσακαλώτου-Χουλιάρáκη, τοποθετήθηκε από τον υπουργό Πολιτισμού Αρ. Μπαλτά πρόεδρος στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, το οποίο έχει περάσει στην ουσία υπό κρατικό έλεγχο (το κράτος πληρώνει τα χρέη που συσώρευσε). Μην εκπληγείστε, δεν επιστρέφει ο Μπαρουφάκης μέσω των στενών συνεργατών του. Εκτός από αναπληρωτής καθηγητής στο ΕΚ-ΠΑ, ο Θεοχαράκης είναι και γόνος της γνωστής καπιταλιστικής φαμίλιας, η οποία ασχολείται και με τα πολιτιστικά. Και βέβαια, πρέπει να θεωρήσουμε σίγουρο ότι έδωσε στους Τσιπραίους τις εγγυήσεις για την αγαστή συνεργασία με τον υπουργό του και το Μαξίμου.

ZOOM

Ζητούμενο η πολιτικά αυτόνομη παρουσία της εργατικής τάξης

Τα εκλογικά σενάρια «παίζουν» έντονα πια στην πολιτική φιλολογία των ημερών. Δημοσιεύονται ακόμα και σενάρια αλλαγής του εκλογικού νόμου, τα οποία -κατά τους σεναριογράφους- έχει επεξεργαστεί το επιτελείο του Μαξίμου. Βέβαια, ένας καινούργιος, σχετικά αναλογικότερος εκλογικός νόμος μάλλον θα ήταν δώρο άδωρο αυτή τη στιγμή. Για να έχει άμεση εφαρμογή θα πρέπει να ψηφιστεί από πλειοψηφία των 2/3 της Βουλής, η οποία πολύ δύσκολα μπορεί να συγκεντρωθεί, αν σκεφτούμε ότι η ΝΔ φιλοδοξεί να είναι πρώτο κόμμα, οπότε δεν έχει συμφέρον από έναν εκλογικό νόμο που θα περιορίζει το μπόνους των 50 εδρών, ενώ ο Περισσός δύσκολα θα ψήφιζε έναν εκλογικό νόμο που απλά θα περιορίζει τα μπόνους του πρώτου κόμματος.

Καμιά φορά, βέβαια, τα εκλογικά σενάρια ρίχνονται στην πιάτσα προκειμένου να ασκηθεί πίεση στους βουλευτές της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, ώστε να πειθαρχήσουν στις απαιτήσεις της ηγεσίας και να ψηφίσουν στη Βουλή αντιλαϊκούς νόμους, παρά το «κυνηγητό» από τους ψηφοφόρους τους. Κι αν προσωπικά δεν αντέχουν, να παραδώσουν τις έδρες σε άλλους, πρόθυμους να κλείσουν τα μάτια και να ψηφίσουν, προκειμένου να μείνουν για κάποιο διάστημα στη Βουλή. Άλλοτε, τα εκλογικά σενάρια κυκλοφορούν για να «καούν». Για παράδειγμα, όλοι φοβούνται τώρα ότι ο Τσίπρας, μέσα στην απελπισία του, μπορεί να προσπαθήσει να δραπετεύσει διά των εκλογών, ενώ η ενδεδειγμένη λύση, που προτείνεται από τις ομάδες πίεσης της αστικής τάξης, θα ήταν μια «οικουμενική» κυβέρνηση ή μια κυβέρνηση τεχνοκρατών με ευρεία κοινοβουλευτική στήριξη. Έχουν κάθε λόγο, λοιπόν, να πιέζουν τον Τσίπρα να πάει σ' αυτή τη λύση και να μην επιχειρήσει εκλογικό αιφνιδιασμό.

Σε κάθε περίπτωση, όλα τα σενάρια που κυκλοφορούν, ανεξάρτητα από τις πιθανότητες πραγματοποίησης που το καθένα έχει, προσπαθούν να συνταιριάσουν δυο παράγοντες που κινούνται σε αποκλίνοσες τροχιές. Από τη μια την ανάγκη διακυβέρνησης του συστήματος και από την άλλη τις ιδιαίτερες ανάγκες των αστικών κομμάτων εξουσίας. Όσο και αν έχει σμικρυνθεί η σχετική αυτονομία των αστικών κομμάτων έναντι του όλου καπιταλιστικού συστήματος, αυτή εξακολουθεί να υφίσταται και δημιουργεί τις αποκλίσεις. Μπορούμε, για παράδειγμα, να το δούμε καθαρά αυτό στη συμπεριφορά της ΝΔ και του Μητσotάκη, που ούτε εκλογές θέλουν ούτε συμμετοχή σε «οικουμενική» κυβέρνηση, διότι περιμένουν να φθαρούν ο Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ σε τέτοιο βαθμό που η κυβερνητική εξουσία να πέσει στην ποδιά τους σαν ώριμο φρούτο.

Σε τελική ανάλυση, βέβαια, οι ανάγκες διακυβέρνησης του συστήματος επιβάλλονται επί των ιδιαίτερων αναγκών και βλέψεων των αστικών κομμάτων. Είναι αυτό που η αστική πολιτική και κοινωνιολογία περιγράφει με τη φράση «στη δημοκρατία δεν υπάρχουν αδιέξοδα». Μέχρι, όμως, να φτάσουν στην τελική λύση, προηγείται συνήθως μια περίοδος αστάθειας, που υποδηλώνει όξυνση της πολιτικής κρίσης. Για παράδειγμα,

αν ο Τσίπρας οδηγηθεί αναγκαστικά σε παραίτηση, όπως ο Παπανδρέου το 2011, τότε ο Μητσotάκης -θέλοντας και μη, κόντρα στο προσωπικό του πολιτικό συμφέρον- θα στηρίξει ένα κυβερνητικό σχήμα ευρύτερης πλειοψηφίας από την παρούσα Βουλή. Δε θα έχει περιθώρια για «τυχοδιωκτισμούς» (και δεν είναι στοιχείο της προσωπικής του πολιτικής συγκρότησης ή του χαρακτήρα της ΝΔ κάτι τέτοιο). Μπορεί, όμως, να προκύψει και σχήμα ευρύτερης κοινοβουλευτικής στήριξης χωρίς τη ΝΔ. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι Τσιπραίοι «δούλευαν» από τον περασμένο Δεκέμβρη αυτή την ιδέα, ενώ ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι είναι κόμματα απόλυτα εξαρτημένα από το μιντιακό σύστημα, μέσω του οποίου εκφράζεται το μεγάλο κεφάλαιο.

Όποιο σενάριο κι αν γίνει τελικά πράξη, θα δώσει λύση -προσωρινή ασφαλώς- στο πρόβλημα διακυβέρνησης του ελληνικού καπιταλισμού. Το ερώτημα που πρέπει να βάλουμε εμείς, όμως, είναι άλλο: η υλοποίηση οποιουδήποτε από αυτά τα σενάρια, σε συνθήκες πολιτικής κρίσης ασφαλώς, θα οδηγήσει σε αλλαγές στην πολιτική συμπεριφορά των εργαζόμενων και νεολαιίστικων μαζών;

Ο στόχος του συστήματος είναι προφανέστατος. Διαχειρίζεται -και μάλιστα με σχετική άνεση, αν αναλογιστούμε όσα έγιναν την τελευταία εξαετία- την πολιτική κρίση του, συνεχίζοντας τον εγκλωβισμό των λαϊκών μαζών στην υποστήριξη κυβερνητικών λύσεων, με ή χωρίς εκλογές. Το κρίσιμο ζήτημα εν προκειμένω είναι η αποδοχή του πολιτικού παιχνιδιού από τις λαϊκές μάζες. Αυτή είναι που επιτρέπει στο σύστημα να βρίσκει λύσεις διακυβέρνησης, καλλιεργώντας ψευδαισθήσεις και πουλώντας ελπίδες πραγμάτωσής τους μέσω της ψήφου.

Υπάρχουν, βέβαια, οι διαμαρτυρίες και οι αμυντικοί αγώνες. Όσο αυτά δε βγαίνουν έξω από τα πλαίσια που ορίζουν οι λειτουργίες της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας και του καπιταλιστικού συστήματος, το σύστημα μπορεί να τα διαχειρίζεται, τότε με μεγαλύτερη και πότε με μικρότερη δυσκολία. Το «κίνημα των αγανακτισμένων» του καλοκαιριού του 2011 και οι αλληπάλληλες απεργίες μέχρι το Φλεβάρη του 2012 δημιούργησαν ασφαλώς προβλήματα στο σύστημα. Προβλήματα που είναι αναπόφευκτα σε μια κοινοβουλευτική δημοκρατία και που θεωρούνται στοιχείο της λειτουργίας της. Οι πρώτες «μνημονιακές» εκλογές, όμως, οι διπλές του Μάη-Ιουνίου του 2012, έγιναν σε συνθήκες «κινηματικού κενού». Το ίδιο και οι δύο εκλογές του 2015 (Γενάρη και Σεπτέμβρη). Το σύστημα μπόρεσε να βρει λύσεις διακυβέρνησης με ομαλό τρόπο, αν και σε συνθήκες παρατεταμένης πολιτικής κρίσης.

Είναι η πρώτη φορά που ξαναέχουμε αμυντικό κίνημα μετά από τέσσερα χρόνια, με αιχμή του δόρατος την κινητοποίηση των αγροτών ενάντια στο Ασφαλιστικό. Το σύστημα ελπίζει ότι θα ξεπεράσει και αυτόν τον αμυντικό αγώνα, μολονότι η σημερινή συγκυβέρνηση θα πληρώσει σίγουρα βαρύ πολιτικό τίμημα. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι θα ήταν πολύ σημαντικό ένας αμυντικός αγώνας να μπορέσει να

ματαιώσει ένα «μνημονιακό» σχέδιο (την ψήφιση του αντισφαλιστικού εκτρώματος εν προκειμένω). Μια τέτοια εξέλιξη θα άλλαζε πολλά δεδομένα στο χάρτη των ταξικών συσχετισμών. Εδώ, όμως, μας απασχολεί η ευρύτερη εικόνα και ως προς αυτή κανένας δεν μπορεί να ισχυριστεί στα σοβαρά ότι θα ακολουθούσε μια γραμμική συνέχεια που θα κλόνιζε τα θεμέλια του συστήματος. Δεν έχουμε τέτοια σημάδια.

Επιστρέφοντας στην ευρύτερη εικόνα εντοπίζουμε την απουσία της αυτόνομης πολιτικής παρουσίας της εργατικής τάξης. Για το πολιτικό σκηνικό, η εργατική τάξη, η μεγαλύτερη (και όχι μόνο) τάξη της χώρας αποτελεί αντικείμενο και όχι υποκείμενο. Δεν πολιτεύεται, αλλά αποτελεί αντικείμενο πολιτικής χειραγώγησης από τα αστικά κόμματα και τους μηχανισμούς του συστήματος. Ετσι, ακόμα κι αν ένας αμυντικός αγώνας καταφέρει να σταματήσει κάποια πλευρά της ολομέτωπης επίθεσης του κεφάλαιου, δεν υπάρχουν οι βάσεις για να κεφαλαιοποιηθεί πολιτικά αυτή η επιμέρους νίκη, δημιουργώντας εχέγγυα για διατήρησή της και διεύρυνσή της. Μέσα από αλληπάλληλες πολιτικές μανούβρες, το σύστημα θα καταφέρει -αργά ή γρήγορα- να ανακτήσει το χαμένο έδαφος.

Η πολιτική συγκρότηση της εργατικής τάξης, στη βάση ενός προγράμματος επαναστατικής ανατροπής του καπιταλισμού και οικοδόμησης του κομμουνισμού, δεν είναι μια περιττή πολυτέλεια, η οποία μπορεί να περιμένει (για απροσδιόριστο χρόνο) ή μπορεί να προκύψει αυθόρμητα, μέσα από τους αμυντικούς ταξικούς αγώνες (οι οποίοι παραμένουν αμυντικοί ακόμα και όταν έχουν διεκδικητικό περιεχόμενο). Οι αμυντικοί ταξικοί αγώνες, ακόμα και όταν έχουν ριζοσπαστικό χαρακτήρα, δε βγαίνουν έξω από τα όρια της αστικής πολιτικής. Αντίθετα, αναπαράγουν την αστική πολιτική, καθώς -όταν απουσιάζει απ' αυτούς η επαναστατική «σφραγίδα»- αστικά κόμματα της κοινωνικής δημαγωγίας μπορούν και τους μετατρέπουν σε εφεδρεία της αστικής πολιτικής. Το βαρύτερο τίμημα που μπορεί να πληρώσει το σύστημα είναι η προσωρινή ανάσχεση κάποιων επιθετικών κινήσεων του κεφάλαιου και κάποιες παραχωρήσεις προς τους εργαζόμενους. Αυτές οι παραχωρήσεις έχουν ασταθή και πρόσκαιρο χαρακτήρα. Ως προς το τελευταίο, αρκεί να θυμηθούμε το σταμάτημα του σχεδίου Γιαννίση για το Ασφαλιστικό, το 2001. Δεκεπέντε χρόνια αργότερα και αφού μεσολάβησαν τόσες αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις και πετσοκόμματα συντάξεων και λοιπών ασφαλιστικών δικαιωμάτων, βρισκόμαστε μπροστά σε κάτι απείρως χειρότερο, ενώ ακούμε βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ να δηλώνουν ότι θα έπρεπε να ζητήσουμε συγνώμη από τον Γιαννίση επειδή φρενάρουμε το σχέδιό του τότε! Όσο για το γενικό πολιτικό συμπέρασμα, δεν έχουμε παρά να θυμηθούμε πώς εκμεταλλεύτηκε το σύστημα τον μεταπολιτευτικό ριζοσπαστισμό, μέσω ΠΑΣΟΚ, και πώς εκμεταλλεύτηκε την αντιμνημονιακή άμυνα, μέσω ΣΥΡΙΖΑ.

Πέτρος Γιώτης

Βαφτίζουν τη φιλανθρωπία «παράλληλο πρόγραμμα»!

Αυτή τη φορά ο Μητσοτάκης πήγε προετοιμασμένος στη Βουλή. Οι συνεργάτες του φρόντισαν να τον προμηθεύσουν ακόμα και με απόσπασμα από ομιλία που είχε κάνει ο Τσίπρας στις 21 Μάρτη του 2014 στα Γιάννενα, όταν στηλίτευε το περιβόητο κοινωνικό μέρισμα των 450 εκατ. ευρώ, που μοίραζαν οι Σαμαροβενζέλοι. Ελεγε, λοιπόν, ο σημερινός πρωθυπουργός:

«Και θεωρούμε πράξη ντροπής, πράξη κατασχώνης, πράξη ταπεινώσεως του κάθε πολίτη αυτής της χώρας, από τη μία να αρπάζουν το ψωμί από το τραπέζι εκατομμυρίων ανθρώπων και από την άλλη να τους πετούν κάποια ψίχουλα για να εξαγοράσουν, όπως φαντάζονται, τη στήριξή τους στην ίδια πολιτική που τους έκλεψε το ψωμί και έχει σκοπό να τους κλέψει και το τραπέζι και τις καρέκλες και το σπίτι. Αν αυτό δεν είναι ο απόλυτος πολιτικός ζεσημένος τότε οι λέξεις έχουν χάσει το νόημά τους».

Πράγματι, τα προεκλογικά πεντακόσρια που μοίρασαν στους φτωχούς δε βοήθησαν ούτε τον Σαμαρά ούτε τον Βενιζέλο. Στις ευρωεκλογές κέρδισε καθαρά ο ΣΥΡΙΖΑ. Και μισό χρόνο μετά κέρδισε και οι εθνικές εκλογές, προπαγανδίζοντας μεταξύ άλλων και την εφαρμογή ενός ευρύτατου προγράμματος ανακούφισης των φτωχών (που περιλάμβανε όχι μόνο φιλανθρωπικού τύπου μέτρα, αλλά και 13η σύνταξη στους χαμηλοσυνταξιούχους και επαναφορά του κατώτερου μισθού στα 751 ευρώ για όλους). Τι έμεινε απ' αυτό το σκέλος του περιβόητου «προγράμματος της Θεσσαλονίκης»; Εμειναν μόνο κάποια μέτρα φιλανθρωπικού χαρακτήρα, τα οποία στην πραγματικότητα συνέχιζαν (σε ορισμένες περιπτώσεις και βελτιώναν) ανάλογα μέτρα που είχαν πάρει οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις.

Με τις ευλογίες των ιμπεριαλιστών δανειστών, μάστιχα, γιατί είναι καθιερωμένο τα σκληρά αντιλαϊκά μέτρα να συνοδεύονται πάντοτε από κάποια μέτρα φιλανθρωπικού χαρακτήρα, προκειμένου να υπάρχει στοιχειώδης περιθώριση για ένα τμήμα από τα πιο εξαθλιωμένα στρώματα του πληθυσμού. Είναι όπως όταν σε πιάνει ένας ληστής, σου παίρνει με τη βία όλα σου τα λεφτά και στο τέλος σου δίνει γενναϊόδωρα ένα τάλριο για να πάρεις ταξί και να μη γυρίσεις στο σπίτι με τα πόδια.

Αυτό το φιλανθρωπικό πρόγραμμα εφαρμόστηκε και το 2015. Συνολικά δεν ξεπερνά τα 100 εκατ. ευρώ το χρόνο, όταν το φιλανθρωπικό σκέλος του «προγράμματος της Θεσσαλονίκης» έκανε λόγο για 2 δις. ευρώ. Μιλάμε για το ένα εικοστό, δηλαδή. Μετά τις εκλογές του περασμένου Σεπτεμβρίου, όμως, η συγκύβερνσηση αποφάσισε να δώσει πιο ισχυρά ιδεολογικά χαρακτηριστικά στο φιλανθρωπικό της πρόγραμμα. Ετσι, το ενέταξε σ' ένα ευρύτερο «παράλληλο πρόγραμμα», με το οποίο δόθηκαν θα ανέπτυσσε πολιτικές εκτός Μνημονίου, που θα ανακούφιζαν τα πληττόμενα στρώματα του πληθυσμού και θα επιτάχυναν την ανάπτυξη. Σύντομα, όμως, από το «παράλληλο πρόγραμμα» έμεινε μόνο το φιλανθρωπικό σκέλος των 100 εκατ. ευρώ το χρόνο.

Αρχικά πήγαν να το ψηφίσουν με συνοπτικές διαδικασίες στα τέλη του Δεκεμβρίου, για να πάνε οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογικές τους περιφέρειες και να το

επισείουν ως μεγάλη επιτυχία μπροστά από τα μάτια των ψηφοφόρων τους. Παρενέβη, όμως, η τρόικα και τους ανάγκασε να το πάρουν πίσω, γιατί η κυβέρνηση δεν το πέρασε από την έγκρισή της. Και η περήφανη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων έβαλε την ουρά στα σκέλια και απέσυρε το νομοσχέδιο, για να το περάσει πρώτα από την έγκριση της τρόικας.

Αφού, λοιπόν, το ενέκρινε η τρόικα, το πήγε για ψήφιση στη Βουλή, σε μια περίοδο όμως που δεν προσφέρεται για θριαμβολογίες, αφού η καρμανιόλα του Ασφαλιστικού κρέμαται πάνω από τα κεφάλια της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού και ο κόσμος βράζει. Όταν κατακρεουργείς την σύνταξη δεν σε παίρνει να πανηγυρίζεις επειδή δίνεις ρεύμα στους εντελώς εξαθλιωμένους και επιτρέπεις την πρόσβαση στα νοσοκομεία σε όλους, βελτιώνοντας στην πραγματικότητα μέτρα που είχε θεσπίσει για πρώτη φορά η συγκυβέρνηση των Σαμαροβενζέλων.

Πώς είναι δυνατόν να ονομάζουν «παράλληλο πρόγραμμα» κάτι που πέρασε από την έγκριση της τρόικας; Αυτό δεν το λέμε εμείς, το είπε ο ίδιος ο Τσίπρας: «Αυτή η φασαρία και αυτός ο θόρυβος έφτασε, φυσικά, μέχρι τους θεσμούς, οι οποίοι ζήτησαν μια μικρή παράταση για να εξετάσουν αν πράγματι είναι κοστολογημένο των φτωχών (που περιλάμβανε όχι μόνο φιλανθρωπικού τύπου μέτρα, αλλά και 13η σύνταξη στους χαμηλοσυνταξιούχους και επαναφορά του κατώτερου μισθού στα 751 ευρώ για όλους). Τι έμεινε απ' αυτό το σκέλος του περιβόητου «προγράμματος της Θεσσαλονίκης»; Εμειναν μόνο κάποια μέτρα φιλανθρωπικού χαρακτήρα, τα οποία στην πραγματικότητα συνέχιζαν (σε ορισμένες περιπτώσεις και βελτιώναν) ανάλογα μέτρα που είχαν πάρει οι προηγούμενες μνημονιακές κυβερνήσεις.

Οι συριζαίοι δεν έχουν να κρατηθούν από τίποτ' άλλο, γι' αυτό και επέλεξαν να οργανώσουν κοινοβουλευτικό φιέστα. Για ένα ασήμαντο νομοσχέδιο πήγε στη Βουλή ο ίδιος ο Τσίπρας και μετέφερε μια κοινοβουλευτική διαδικασία που θα ήταν ανιαρή σε συζήτηση σε επίπεδο αρχηγικών κομμάτων. Κι επειδή ο Τσίπρας και μετέφερε μια καλά προετοιμασμένος αυτή τη φορά, ο Τσίπρας δεν απέφυγε τη γκάφα (δείτε σχόλιο στη σελίδα 6), ενώ επέλεξε να διαφύγει μέσω της σκανδαλολογίας (έχει δημιουργήσει σχολή ο φίλος του ο Καμμένος). Όταν όμως ο Μητσοτάκης του θύμισε ότι η «πρώτη φορά Αριστερά» έκοψε στο μισό ακόμα και τη δαπάνη για το πετρέλαιο θέρμανσης, ο Τσίπρας έκανε σαν να μην άκουσε.

Πρέπει να επισημάνουμε ακόμα, ότι εκτός από τα γνωστά φιλανθρωπικού χαρακτήρα μέτρα, ο νόμος δεν παραλείπει και τα καθαρά νεοφιλελεύθερου χαρακτήρα. Για παράδειγμα, το νοσοκομείο της Σαντορίνης, που χτίστηκε και εξοπλήθηκε με κρατικά κονδύλια, αλλά δε λειτουργεί γιατί δεν προσλαμβάνονταν γιατροί, νοσηλευτές και λοιπό προσωπικό, παραδίδεται στην Ανώνυμη Εταιρία Μονάδων Υγείας, που θα το λειτουργεί με καθαρά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Ετσι, δημιουργείται ένας «πυλώνας» για τη μελλοντική λειτουργία όλων των κρατικών νοσοκομείων.

Η δαπάνη για την πρόσβαση στη δημόσια υγεία θα καταβληθεί από τον υπέρ ταξέρρευση ΕΟΠΥΥ (δηλαδή από τα ασφαλιστικά ταμεία) και από τους δημίους, που θα υποχρεώνονται να επιχορηγούν τα ποικα νοσοκομεία επιβάλλοντας χαράτσι

στους δημότες τους. Ειδικά για τον ΕΟΠΥΥ, πρέπει να πούμε ότι με τα προαπεινούμενα του τρίτου Μνημονίου επέβαλαν στους συνταξιούχους πρόσθετο χαράτσι 2% στις κύριες και 6% στις επικουρικές συντάξεις, ενώ με το σχέδιο Κατρούγκαλου τριπλασιάζουν τις εισφορές των αγροτών για τον Κλάδο Υγείας.

Πρέπει, επίσης, να επισημανθεί ότι στην αρχική μορφή του νομοσχεδίου (το Δεκέμβριο), υπήρχε άρθρο για την κατάργηση του «ιδιωνόμιου» για τις μαθητικές καταλήψεις, όμως στη δεύτερη κατάθεση του νομοσχεδίου στη Βουλή αυτό το άρθρο εξαφανίστηκε. Απαίτηση, άραγε, η τρόικα τη διατήρηση του μαθητικού «ιδιωνόμιου» ή οι συριζαίοι το σκόφτηκαν για δεύτερη φορά και αποφάσισαν πως τώρα δεν είναι ο καιρός για χαλάρωση του κατασταλτικού πλαισίου ακόμα και στα πιο ακραία και αντικανονικά του μέτρα;

Τέλος, παρατηρήθηκε και αυτή τη φορά το φαινόμενο να κατατίθεται σωρεία τροπολογιών, πολλές από τις οποίες ήταν καθαρά φωτογραφικές.

Το πιο σημαντικό είναι πως κάνοντας τόσο θόρυβο για ρυθμίσεις καθαρά φιλανθρωπικού χαρακτήρα, οι συριζαίοι δουλεύουν και ιδεολογικά. Μέχρι τώρα οι εργαζόμενοι διεκδικούσαν δωρεάν ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη για όλους και μισθούς που να επιτρέπουν μια στοιχειωδώς αξιοπρεπή ζωή. Αυτές οι διεκδικήσεις περνούσαν μέσα από το καμίνι της ταξικής πάλης, η οποία πότε βρισκόταν σε εξάρση και πότε σε ύφεση. Ακόμα και ο αστικοποιημένος γραφειοκρατικός συνδικαλισμός δεν τόλμησε ποτέ να αντικαταστήσει την ταξική πάλη από τη φιλανθρωπία. Το κάνει τώρα η «πρώτη φορά Αριστερά». Προσπαθεί να περάσει την αντίληψη ότι το αστικό κράτος έχει υποχρέωση να προσφέρει μόνο μια εντελώς οριακή φιλανθρωπία για τους εντελώς εξαθλιωμένους πολίτες του. Οι εργαζόμενοι θα πρέπει να βάζουν όλο και πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη για να καλύψουν ανάγκες που μέχρι πρότινος κάλυπτε το κράτος, εισπράττοντας είτε μέσω της φορολογίας είτε μέσω των ασφαλιστικών ταμείων.

Είναι χαρακτηριστική η προκλητική απόφαση υπέρ των καπιταλιστών της υγείας που πέρασαν τις ίδιες μέρες με το «παράλληλο πρόγραμμα». Το Δεκέμβριο αποφασίστηκε η μεσοσταθμική μείωση κατά 43% των τιμών που πληρώνει ο ΕΟΠΥΥ στα ιδιωτικά διαγνωστικά κέντρα για 51 εξετάσεις. «Μειώνεται η οικονομική επιβάρυνση των ασφαλισμένων σε ποσοστό αντίστοιχο με τη μείωση στις τιμές των εξετάσεων» πανηγυρίζει τότε το υπουργείο Υγείας. Στις 18 Φλεβάρη, όμως, με απόφαση του «πολλά βαρύ» Πολάκη ορίστηκε ότι οι ασφαλισμένοι θα εξακολουθήσουν να πληρώνουν συμμετοχή 15% στις διαγνωστικές εξετάσεις, η οποία όμως θα υπολογίζεται επί του κρατικού τιμολογίου και όχι επί του νέου τιμολογίου που θα πληρώνει ο ΕΟΠΥΥ. Δηλαδή, οι ασφαλισμένοι θα συνεχίσουν να πληρώνουν την ίδια συμμετοχή όπως πριν, χρηματοδοτώντας από την τσέπη τους τους καπιταλιστές των διαγνωστικών κέντρων, για να μειωθεί η απώλεια κέρδους που τους επιφέρει η μείωση των τιμών το Δεκέμβριο!

Κοροϊδεύει τους αγρότες ο Τσίπρας

Τα «μέτρα για τη στήριξη του αγροτικού κόσμου», που ανακοίνωσε η συγκυβέρνηση μετά τη συνάντηση Τσίπρα με αγρότες ορισμένων μιλόκων, την περασμένη Δευτέρα, όχι μόνο δεν αποτελούν μέτρα στήριξης, αλλά και δεν απαντούν σε κανένα από τα αιτήματα των αγροτών. Μπορεί το προπαγανδιστικό επιτελείο του Μαξίμου να τα τύλιξε σε συσκευασία «25 μέτρων», αναθέτοντας στη Γεροβασίλη να τα διαβάσει στους δημοσιογράφους, όμως ακόμα και ο ανίδεος περί τα αγροτικά ζητήματα δε δυσκολεύτηκε να διαπιστώσει ότι η συντριπτική πλειοψηφία δεν είναι παρά σλόγκαν, χωρίς κανένα πρακτικό περιεχόμενο. Σλόγκαν απ' αυτά που όλες οι κυβερνήσεις συνηθίζουν να εκφωνούν.

«Ελεγχος της αγοράς και αποφασιστικός περιορισμός της ασοδοσίας των μεσαζόντων και των καρτέλ» - «Κίνηση για συλλογικές μορφές οργάνωσης της παραγωγής και της χάραξη συνολικής στρατηγικής στον αγροτικό τομέα» - «Υλοποίηση προγραμμάτων για την προώθηση των αγροτικών προϊόντων» - «Συγκρότηση συμβουλευτικών δομών σε όλη την Ελλάδα» - «Ειδικό σχέδιο για την στήριξη της κτηνοτροφίας» - «Στήριξη της αλιείας με άμεσα μέτρα που θα εξασφαλίσουν την δυνατότητα αναγέννησης των ιχθυοσποθεμάτων» - «Υλοποίηση διαφοροποιημένων προγραμμάτων και παρεμβάσεων για την αγροτική παραγωγή σε ορεινές, απομακρυσμένες και νησιωτικές περιοχές» - «Δημιουργία Τράπεζας Γενετικού Υλικού».

ΣΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ, ο Τσίπρας προσπάθησε να χρησιμοποιήσει σαν «τυράκι» τη διατήρηση του ΟΓΑ για πέντε ακόμα χρόνια, την κλιμάκωση της αύξησης των εισφορών μέχρι το 2021, αντί για το 2019 που προβλέπει το σχέδιο Κατρούγκαλου (χωρίς συγκεκριμένα στοιχεία για την ακριβή μορφή της κλιμάκωσης) - τη δυνατότητα καθιέρωσης και ενός δεύτερου κλιμακίου ασφαλιστικής εισφοράς, που το προσδιόρισε στο 16% (παράμεινει και το 20%).

Όπως υποστηρίζει η κυβερνητική προπαγάνδα, όποιος επιλέξει να πληρώνει ασφαλιστικές εισφορές

νται) κατέλαβαν από έναν αριθμό στην λίστα που διάβασε η Γεροβασίλη, προκειμένου αυτή να φτάσει στο 25, έναν αριθμό που υποδηλώνει... «χοντρό πακέτο». Επειδή οι αγρότες ξέρουν πολύ καλά ότι αυτά είτε αερολογίες είτε ευρωπαϊκά «προγράμματα» που τρέχουν ή θα τρέξουν, είναι φανερό πως το προπαγανδιστικό «πακέτο» φτιάχτηκε για τους μη αγρότες. Στόχος του ήταν η καλλιέργεια εχθρικού κλίματος προς τους αγωνιζόμενους αγρότες, που «τα θέλουν όλα δικά τους». Γι' αυτό και δυο μέρες μετά, όταν διαπιστώθηκε ότι τα μιλόκα δεν διαλύθηκαν, αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις έσφιξαν τον αποκλεισμό, βγήκε ο ίδιος ο Τσίπρας στη Βουλή και κατηγορήσε τους αγρότες του Προμαχώνα ότι συμμαχούν με εκείνους που θέλουν να κλείσουν τα βόρεια σύνορα της χώρας και όλους τους αγρότες των μιλόκων ότι με τις κινητοποιήσεις τους στρέφονται ενάντια στο κοινωνικό σύνολο! Αναπαρήγαγε, δηλαδή, ένα φασίζουσας χροιάς στερεότυπο, με το οποίο διαχρονικά οι αστικές κυβερνήσεις αντιμετώπιζον τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις που ανεβάζουν τον πήχη της αντιπαράθεσης με το κράτος.

ΣΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ, ο Τσίπρας προσπάθησε να χρησιμοποιήσει σαν «τυράκι» τη διατήρηση του ΟΓΑ για πέντε ακόμα χρόνια, την κλιμάκωση της αύξησης των εισφορών μέχρι το 2021, αντί για το 2019 που προβλέπει το σχέδιο Κατρούγκαλου (χωρίς συγκεκριμένα στοιχεία για την ακριβή μορφή της κλιμάκωσης) - τη δυνατότητα καθιέρωσης και ενός δεύτερου κλιμακίου ασφαλιστικής εισφοράς, που το προσδιόρισε στο 16% (παράμεινει και το 20%).

Όπως υποστηρίζει η κυβερνητική προπαγάνδα, όποιος επιλέξει να πληρώνει ασφαλιστικές εισφορές

16%, «διαφοροποιεί τελική σύνταξη ανώτερη από την εθνική». Πρόκειται για ψέμα, διότι το ύψος της τελικής σύνταξης εξαρτάται από τα χρόνια ασφάλισης, από το μέσο όρο των εισφορών ολόκληρου του εργασιακού βίου και από το ποσοστό εθνικής σύνταξης που δικαιούται κάθε συνταξιούχος, δεδομένου ότι η **λεγόμενη εθνική σύνταξη δε θα δίνεται στο ακέραιο σε όλους, αλλά αναλογικά, ανάλογα με τα χρόνια ασφάλισης**.

Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι **παράμεινε στο ακέραιο το χαράτσι των 722 εκατ. ευρώ** που πρέπει να πληρώσει άμεσα ο αγροτικός κόσμος (εισφορές δεύτερου εξάμηνου 2015 και ολόκληρου του 2016). Εχουμε ήδη δημοσιεύσει σε προηγούμενο φύλλο σχετικό πλάνκα, τον οποίο μπορείτε να αναζητήσετε στην ιστοσελίδα της «Κόντρας» (δείτε ενδεικτικά στο <http://www.eksegersi.gr/Επισκαιρότητα/25660>. Κοροϊδεύει-τους-αγρότες-ο-Τσίπρας).

Και βέβαια, δεν ειπώθηκε κουβέντα για την **κατάργηση της κρατικής χρηματοδότησης στον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης Αγροτών** (της τάξης του μισού δις. ευρώ το χρόνο), που προβλέπει το σχέδιο Κατρούγκαλου. Ούτε για την επιστροφή 260 εκατ. ευρώ από το παλιό «πακέτο Χατζηγάκη. Η σχετική ΚΥΑ είναι έτοιμη, όπως έχει αποκαλύψει η «Κόντρα», χωρίς να διαφυστεί, και αναμένεται η κατάλληλη στιγμή για την υπογραφή της και την έναρξη της διαδικασίας παρακατάθεσης αυτού του χαρατσιού από τις επιδοτήσεις.

ΣΤΟ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ, ανακοινώθηκε «φορολογική ελάφρυνση για την μείωση πλειοψηφία των αγροτών» και «θέσπιση αφορολόγητου ορίου για τους μικρούς και μεσαίους παραγωγούς».

Είναι, βέβαια, θράσος να γίνεται λόγος για φορολογική ελάφρυνση, όταν έχουν τσακίσει τους αγρότες στα χαράσια, όπως στο πετρέλαιο ή στα αγροτικά εφόδια, στα οποία ο ΦΠΑ εκτινάχτηκε τον περασμένο Ιούλιο στο 23% από το 13%. Όσο για το αφορολόγητο, δεν είναι τυχαίο ότι στην κυβερνητικά ανακοίνωση δεν αναφέρεται τίποτα συγκεκριμένο (π.χ. ότι θα είναι ίδιο μ' αυτό που ισχύει για τους μισθωτούς), γιατί αυτό θα πρέπει να περάσει από την τρόικα. Ακόμα κι αυτό, δηλαδή, είναι τόσο αόριστο που δεν μπορεί να θεωρηθεί συγκεκριμένη δέσμευση.

Οι Τσιπροαίοι προσπάθησαν να μαζέψουν στο Μαξίμου αγρότες απ' όλα τα μιλόκα, σε μια προσπάθεια να εκμεταλλευτούν το γεγονός ότι να κλείσουν την κινητοποίηση. Το μιλόκο της Νίκαιας ζήτησε χωριστή συνάντηση την Τρίτη και ο υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης Β. Αποστόλου ανέλαβε να κάνει το διαμεσολαβητή. Αμέσως μετά την συνάντηση στο Μαξίμου, όμως, την οποία ο Τσίπρας προσπαθούσε να εκμεταλλευτεί προπαγανδιστικά, το Μαξίμου διέρρευσε ότι ο πρωθυπουργός δεν πρόκειται να δεχτεί καμιά άλλη αντιπροσώπευση. «Όποιος ήρθε ήρθε σήμερα» ήταν η κατηγορηματική δήλωση που γινόταν.

Όταν, όμως, διαπιστώσαν ότι το κλίμα που επικρατούσε στα μιλόκα συμπυκνωνόταν στη φράση «δεν πήραμε τίποτα, συνεχίζουμε», έκαναν στροφή 180 μοιρών και κάλεσαν το μιλόκο της Νίκαιας σε συνάντηση την Πέμπτη. Κι ενώ μέχρι τότε εκθείαζαν την «υπευθυνότητα» όλων των άλλων και κατηγορούσαν τον Προμαχώνα και τη Νίκαια για «αδιαιαλαξία» και για «αντικοινωνική συμπεριφορά», ξαφνικά οι αγροτοσυνδικαλιστές της Δευτέρας έγιναν εκπρόσωποι των πλούσιων αγροτών και ο Μπούτας εκπρόσωπος των μικρών και μεσαίων αγροτών. Οι όροι της προπαγάνδας αντιστράφηκαν, σε μια προσπάθεια να βρεθούν οι «πρόθυμοι» που θα αναγνωρίσουν την προσπάθεια του πρωθυπουργού και της κυβέρνησης ή, έστω, θα του επιτρέψουν να χειριστεί καλύτερα το ζήτημα.

Την ώρα που γινόταν η γενική συνέλευση στο μιλόκο της Νίκαιας η «Κόντρα» βρισκόταν στο τυπογραφείο. Δε γνωρίζουμε το αποτέλεσμα και δεν πρόκειται να κάνουμε τους προφήτες. Ούτε έχουμε την άποψη ότι οι αγρότες πρέπει να παραμείνουν για πάντα στα μιλόκα. Το πρώτο για που τίθεται είναι το εξής: γιατί η κυβερνητική προπαγάνδα μπόρεσε να περάσει την άποψη «η συνάντηση με τον Μπούτα πήγε καλά»; Η απάντηση είναι: γιατί στην ανακοίνωση που εξέδωσε την ίδια μέρα η «Πανελλαδική Επιτροπή των Μιλόκων», όχι μόνο έπεσαν ολοφάνερα οι τόνοι, αλλά και διαφαίνεται καθαρά η προοπτική της αναδιάρθρωσης.

Δεν είναι τυχαίο ότι στον απολογισμό της συνάντησης πρώτο αναφέρεται το Φορολογικό και γίνεται λόγος για **κατάκτηση** δέσμευσης για αφορολόγητο 9.500 ευρώ. Για το Αφασλιστικό αναφέρεται απλά ότι «δεν υπήρχε καμιά δέσμευση στα συγκεκριμένα αιτήματά μας».

Όταν όμως αναφέρεται πως «η κυβέρνηση **δεσμεύθηκε** ότι για τις κατοικίες και τα χωράφια θα ισχύσει ό,τι ισχύει γενικότερα και **θα προσπαθήσει** να μην γίνουν κατ'αξέσεις», μόνο για αβάντα στον Τσίπρα μπορούμε να μιλήσουμε.

Αναφέρεται ακόμα στην ανακοίνωση, ότι τέθηκε το ζήτημα των «αγροτοδικείων» και ζητήθηκε να κατατεθεί τροπολογία που θα τα σταματά, ενώ «η κυβέρνηση έκφρασε την πρόθεση να διερρευνήσει το ζήτημα αφού όπως δήλωσε ο πρωθυπουργός “είναι αντίθετη με την ποινικοποίηση των κοινωνικών αντιρροώσεων και, εν προκειμένω, των αγροτικών κινητοποιήσεων”!».

Αλήθεια, δεν γνωρίζουν ο Β. Μπούτας και οι άλλοι αγροτοσυνδικαλιστές της ΠΑΣΣΥ, ότι μόλις τον περασμένο Δεκέμβριο, η κυβέρνηση ψήφισε νέα διάταξη που κάνει χειρότερο το ποινικό καθεστώς επί του οποίου λειτουργούν τα «αγοροδικεία»; Πάνω σ' αυτή τη νέα διάταξη, πάτση η εισαγγελικός του Αρείου Πάγου και παρήγγειλε νέες ποινικές δρώσεις για τα μιλόκα. Και το έκανε σε συνεννόηση με την κυβέρνηση, καμιά άλλη αντιπροσώπευση. «Όποιος ήρθε ήρθε σήμερα» ήταν η κατηγορηματική δήλωση που γινόταν.

Κυνηγητό, φυλακή και απέλαση για πρόσφυγες και μετανάστες

Ηεικόνα εκατοντάδων προσφύγων που ξεκίνησαν να διασχίζουν με τα πόδια τη διαδρομή εκατοντάδων χιλιομέτρων, από τα Τέμπη μέχρι την Ειδομένη, σπάζοντας τουλάχιστον τρεις φορές το μιλόκο των μπάτσων, καθώς και η εικόνα των δύο αφγανών προσφύγων που προσπομήθη από την Ειδομένη στο κέντρο της Αθήνας, στην πλατεία Βικτωρίας, δεν είναι μόνο «η ντροπή της Ευρώπης», όπως συνηθίζει να λέει ο Τσίπρας. Είναι η ντροπή του ίδιου του Τσίπρα και του ελληνικού αστικού πολιτικού συστήματος. Γιατί τους πρόσφυγες στα Τέμπη δεν τους σταμάτησε η αλφαριθμητική αστυνομία με τις αυστριακές ενισχύσεις, αλλά η ελληνική αυτονομία. Γιατί τους Αφγανούς από την Ειδομένη τους επέστρεψε βιαίως στην Αθήνα πάλι η ελληνική αστυνομία, με εντολή της κυβέρνησης.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι επιθυμία της συγκυβέρνησης και του ελληνικού πολιτικού συστήματος είναι η Ελλάδα ν' αποτελέσει απλά χώρα διέλευσης των προσφύγων και μεταναστών. Όσο περισσότερο εγκλωβιστούν στην Ελλάδα τόσο μεγαλύτερο θα είναι το πρόβλημα για την κυβέρνηση.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία, όμως, και για το ότι η συγκυβέρνηση και το ελληνικό πολιτικό σύστημα είναι αποφασισμένοι να κινηθούν αυστηρά μέσα στο πλαίσιο που καθορίζουν οι ιμπεριαλιστικές ηγεσίες της ΕΕ και πρωτίτως η γερμανική. Δεν πρόκειται να κινηθούν εμφορούμενοι από ανθρωπιστικά αισθήματα έναντι των ανθρώπων που αναζητούν μια καλύτερη τύχη στη Δυτική Ευρώπη. Θα εκτελέσουν πειθήνια ό,τι τους επιβάλλουν οι γερμανοί ιμπεριαλιστές. Κι αν παριστάνουν τους «μάγκες» μετά τις «πρωτοβουλίες» της Αυστρίας, είναι γιατί έχουν την υποστήριξη της Γερμανίας, στη στοργική αγκαλιά της οποίας έχουν κουρνιαχτώ.

Εδώ και καιρό προειδοποιούμε ότι η Γερμανία προωθεί μια στρατηγική ανάσχεσης των προσφυγικών ροών. Επειδή αυτό δεν είναι καθόλου εύκολο (κανένας δεν μπορεί να σταματήσει ανθρώπους αποφασισμένους να ρισκάρουν ακόμα και τη ζωή τους και τη ζωή των παιδιών τους), δοκιμάζει διάφορα μέτρα, περιμένοντας να βρει τον συνδυασμό που θα 'αποδώσει. Και η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων συναίεσε σε όλα αυτά τα μέτρα.

Ενίοτε γίνεται και καταγέλαστη. Όπως συνέβη με τον ίδιο τον Τσίπρα, που βγαίνοντας από τη σύνοδο κορυφής της ΕΕ στις 20 Φλεβάρη, ανακοίνωσε ότι ήταν έτοιμος να διατυπώσει «επιθυμία» για τα συμπεράσματα της Συνόδου συνοδικά» (ένα είδος βέτο, που θα αφορούσε και τη συμφωνία της Βρετανίας με τον γερμανογαλλικό άξονα), όμως «λίγο πριν το τέλος της συνόδου» πήρε «μια σαφή διαβεβαίωση ότι θα υπάρξει ουσιαστική συνεργασία το επόμενο διάστημα, προκειμένου να διατηρηθεί το συγκεκριμένο status quo». Την επόμενη κιόλας μέρα, η ΠΓΔΜ σφράγισε τα σύνορα και η Αυστρία συγκάλεσε τη γνωστή σύνοδο με συμμετοχή όλων των βαλκανικών χωρών, όχι όμως και της Ελλάδας. Τότε, ο Μουζέλλας, χωρίς να αναλαμβάνει ότι κάνει παίρνοντας αυτή την ευθύνη, για να καπορέι ο Τσίπρας να εμφανίζεται ως διαφανών.

προφορικές διαβεβαιώσεις και δεν περιμεναν ότι κάποιοι θα τις παραβιάζαν! Αυτοί που τάχα ήταν έτοιμοι να βάλουν βέτο και να εμποδίσουν μια τόσο σημαντική συμφωνία, όπως αυτή για την παραμονή της Βρετανίας στην ΕΕ, αρκέστηκαν σε προσωπικές διαβεβαιώσεις! Το παραμύθι πάει σύννεφο. Αρκεί να θυμηθούμε πως μια βδομάδα πριν από αυτό το φιάσκο, ο Καμμένος δήλωνε δημόσια στην εκπομπή του Χατζηγιαννάκου, πως θεωρεί βέβαιο πως κάποια στιγμή τα βόρεια σύνορα της Ελλάδας θα κλείσουν! Αφού αυτό ήταν βέβαιο, τότε γιατί δεν απειλήνα με ένα πραγματικό βέτο;

Το ότι κάποια στιγμή θα κλείσουν τα βόρεια σύνορα δεν είναι προϊόν της αχαλίνωτης φαντασίας του Καμμένου, αλλά συμφωνία με το ΝΑΤΟ έχει κλείσει. Ηδη πλοία των νατοϊκών δυνάμεων έρχονται στην ακτογραμμή για να διασφαλίσουν ότι όποιος διασώζεται εντός ελληνικών και τουρκικών υδάτων θα πηγαίνει στη Τουρκία. Το ΝΑΤΟ, όμως, είχε ήδη ανακινώσει επίσημα ότι απλώς θα παρατηρεί και θα ενημερώνει τις ακτοφυλακές Ελλάδας και Τουρκίας, χωρίς να προχωρά σε επιχειρήσεις ανάσχεσης ή επιστροφή όλων των διασωζόμενων προσφύγων στην Τουρκία. Γιατί κάτι τέτοιο δεν υπήρχε περίπτωση να το δεχτεί η Τουρκία. Όμως αυτό θέλουμε: Να διευρυνθεί η επιχειρησιακή εμπλοκή του ΝΑΤΟ; Να κηρυχτεί πόλεμος σε πολίτες (πρόσφυγες και μετανάστες) και ν' αναλάβει το ΝΑΤΟ να τον διεκπεραιώσει;

Όσοι δεν προέρχονται από Συρία, Αφγανιστάν και Ιράκ κλείνονται στην Ελλάδα και προορίζονται για απέλαση.

Πλέον, δεν περνούν από τα ελληνομακεδονικά σύνορα και οι Αφγανοί. Κι αυτό η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου το αποδέχτηκε. Θεωρεί προφανές ότι το Αφγανιστάν είναι μια... ασφαλής χώρα και όσοι φεύγουν απ' αυτή δεν πρέπει να χαρακτηρίζονται πρόσφυγες!

Αν υπογραφέει και επίσημα εκκευρία στη Συρία, όπως συμφώνησαν Ομπάμα και Πούτιν, ενδεχομένως να χαρακτηριστεί και το μεγαλύτερο κομμάτι της Συρίας... ασφαλής χώρα και ν' αρχίσουν να χαρακτηρίζονται ως ασφαλείς.

Η Ελλάδα δε θα έχει μόνο τα καθήκοντα του συνοριοφυλάκα-διαλογέα των προσφύγων και μεταναστών. Θα έχει και τα καθήκοντα του αστυνόμου και του δέσμοφύλακα. Θα πρέπει να συλλαμβάνει, να φυλάκισει και να απελαύνει. Ενάντια σ' αυτή την προοπτική πρέπει να ξεσηκωθεί κάθε προοδευτικός άνθρωπος.

Κι ακόμα: «Θέλουμε λοιπόν να καταστήσουμε σαφές ότι οποιαδήποτε εμπλοκή του ΝΑΤΟ σε πολεμικού χαρακτήρα επιχειρήσεις στην ευρύτερη περιοχή, μας βρίσκει αντίθετους»! Ο πρωθυπουργός Τσίπρας ζητάει από τη Μέρκελ να έρθει το ΝΑΤΟ γρήγορα και ν' αναλάβει δράση μια ώρα γρηγορότερα, αλλά ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ Τσίπρας ανησυχεί ότι το ΝΑΤΟ θα καταστρατηγήσει τα δικαιώματα των προσφύγων και μπορεί και να εμπλέκει σε πολεμικές επιχειρήσεις στην ευρύτερη περιοχή, λέει, και κάνει στίδηματε άλλο εκτός απ' αυτό το ΝΑΤΟ σε όλη την ιστορική διαδρομή του.

Υπουργείο Παιδείας

Προσπαθεί να αποσπάσει τη συναίνεση των εκπαιδευτικών με παραπλανητικό τρόπο

Με στόχο να παρουσιάσει ότι διεξάγει έναν διαφορετικό, ουσιαστικό διάλογο για την Παιδεία ή και να πείσει κάποιους εκπαιδευτικούς να συμμετάσχουν σ' αυτόν, δίνοντας πιστοποιητικό νομιμότητας στον προσχηματικό διάλογο και αποσπώντας με παραπλανητικό τρόπο τη συναίνεσή τους, ο υπουργός Παιδείας έστειλε ανοικτή επιστολή-πρόσκληση συμμετοχής στους συλλόγους διδασκόντων.

Στην επιστολή του, ο Ν. Φίλης, υποδεικνύει στους εκπαιδευτικούς και τα θέματα πάνω στα οποία πρέπει να επικεντρωθούν και να καταθέσουν τους προβληματισμούς και τις προτάσεις τους.

Τους καλεί επίσης να πραγματοποιήσουν για το σκοπό αυτό εκτός από τις δικές τους παιδαγωγικές συνεδριάσεις και συζητήσεις «με τη συμμετοχή όλων των μελών της Εκπαιδευτικής Κοινότητας (εκπαιδευτικοί, γονείς και μαθητές)». Υποδεικνύει δε, και τον τρόπο καταγραφής των απόψεων και της ανάρτησής τους στη σχετική ιστοσελίδα του «διαλόγου» από έναν εκπαιδευτικό του συλλόγου διδασκόντων, ο οποίος θα εργαστεί σ' αυτή την κατεύθυνση «εθελοντικά».

Κοντολογίς, ο υπουργός Παιδείας ψάχνει για «λαγούς» που θα τον βγάλουν από την δύσκολη θέση, αφού ως τώρα όπου έγινε απόπειρα από την Επιτροπή Διαλόγου να πραγματοποιηθεί «δημόσιος διάλογος», αυτή απέτυχε παταγωδώς, μετά την κινητοποίηση που πραγματοποίησαν σύλλογοι εκπαιδευτικών, αναπληρωτές και αδιόριστοι.

Και βέβαια απέτυχε γιατί, παρά τη διαφημιστική εκστρατεία του υπουργείου Παιδείας, δεν συμμετείχε σεβαστός όγκος της βάσης των εκπαιδευτικών, οι οποίοι έχουν πάθει πολλά, όπως όλοι οι εργαζόμενοι, γι' αυτό και είναι εξαιρετικά καχύποπτοι και εξοργισμένοι.

Τα «Ενδεικτικά θέματα», που υποδεικνύει για συζήτηση στους συλλόγους διδασκόντων ο υπουργός Παιδείας είναι: «η υλοποίηση της 14χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης, το ολοήμερο σχολείο, η Ειδική Αγωγή, η Ενισχυτική Διδασκαλία ή η Πρόσθετη Διδακτική Στήριξη, τα ωρολόγια και αναλυτικά προγράμματα, ο όγκος και η ποιότητα της ύλης των μαθημάτων, η αξιολόγηση μαθητών και μαθητριών, οι επιπτώσεις του εξεταστικού συστήματος στην εκπαιδευτική διαδικασία, η μαθητική διαρροή και η σχολική αποτυχία, η βελτίωση των σχέσεων μεταξύ των μελών της εκπαιδευτικής κοινότητας, η επιμόρφωση και η παιδαγωγική στήριξη των εκπαιδευτικών, τα προβλήματα υλικοτεχνικής υποδομής και στελέχωσης των σχολείων, η σύνδεση των παραπάνω με συνολικές νομοθετικές ρυθμίσεις ή με επιμέρους μέτρα».

Το υπουργείο Παιδείας ακολουθεί και σήμερα, επί ουριζαίων, την πεπατημένη, που ακολούθησαν όλοι οι

προηγούμενοι υπουργοί Παιδείας, κάθε φορά που ετοίμαζαν μια αντιδραστική μεταρρύθμιση και παρίσταναν ότι έτειναν ευήκοον ους στις αγωνίες της εκπαίδευσης και των ανθρώπων της.

Αλήθεια, τί από τα παραπάνω προβλήματα που ταλανίζουν το δημόσιο σχολείο δεν γνωρίζει το υπουργείο Παιδείας, όταν αυτό και η πολιτική που ακολούθησαν διαχρονικά όλες οι κυβερνήσεις είναι οι βασικοί υπαίτιοι της δημιουργίας τους; Όταν ως τώρα έχουν πραγματοποιηθεί εκατοντάδες κινητοποιήσεις εκπαιδευτικών και απεργίες και έχουν κατατεθεί στο υπουργείο όχι μόνο οι θέσεις των ομοσπονδιών της συνδικαλιστικής «τους» γραφειοκρατίας, αλλά και χιλιάδες υπομνήματα των αγωνιζόμενων εκπαιδευτικών;

◆ Δε γνωρίζει π.χ. ότι η υλοποίηση της 14χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης, που με κομπορρημοσύνη διατείνεται ότι επιθυμεί, απαιτεί σημαντικότητα δημόσια χρηματοδότηση, μαζικούς διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών και κατάργηση των δυο τύπων λυκείου που συντηρούν στην πράξη τον διαχωρισμό των μαθητών σε πατρίκιους και πληβείους, αναπαράγοντας τις κοινωνικές ανισότητες;

Και όλα αυτά την ίδια στιγμή που η συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων υπογράφει Μνημόνια, που εξαυλώνουν τις δημόσιες δαπάνες για την Παιδεία και δίνει όρκους πίστης και υποταγής στις εκθέσεις του ΟΟΣΑ, που ισχυρίζονται ότι οι κακοδαίμονες του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος είναι π.χ. οι εξής: α) Η μισθολογική δαπάνη ανά μαθητή είναι άνω του μέσου όρου του ΟΟΣΑ, κυρίως επειδή οι έλληνες εκπαιδευτικοί έχουν λιγότερες διδακτικές ώρες και η Ελλάδα έχει μικρότερες σε αριθμό μαθητών τάξεις. β) Υπάρχει η συνταγματική επιταγή για δωρεάν εκπαίδευση. γ) Η δομή του κόστους του συστήματος είναι μη βιώσιμη και μη αποδοτική και είναι συμφυής μιας παρωχημένης αναποτελεσματικής κεντρικής εκπαιδευτικής δομής.

◆ Δε γνωρίζει ότι τα τελευταία 6 μνημονιακά χρόνια συνταξιοδοτήθηκαν χιλιάδες εκπαιδευτικοί και διορίστηκαν μόνο δυο με τρεις εκατοντάδες;

Ο ίδιος ο Φίλης που λέει ότι θα πραγματοποιήσει 20.000 διορισμούς

την επόμενη τετραετία, στη συνέχεια παραδέχεται ότι για φέτος δεν υπάρχει κανένας τέτοιος σχεδιασμός και στην τελική όλα εξαρτώνται από τη συγκατάθεση ή μη της τρόικας και την «πρόοδο των δημοσιονομικών».

◆ Δε γνωρίζει ότι η Ενισχυτική Διδασκαλία και η πρόσθετη Διδακτική Στήριξη είναι κατά βάση θέμα χρηματοδότησης και διορισμών; Οδεύουμε προς το τέλος της σχολικής χρονιάς και κανένας από αυτούς τους θεσμούς δεν έχει ακόμα ενεργοποιηθεί.

Στη συνάντηση με τις εκπαιδευτικές ομοσπονδίες κατά την τελευταία κινητοποίηση των εκπαιδευτικών, ο υπουργός Παιδείας παραδέχτηκε ότι η έναρξη της Πρόσθετης Διδακτικής Στήριξης δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί λόγω έλλειψης χρηματικών πόρων και η Ενισχυτική Διδασκαλία θα ξεκινήσει σε 1-2 εβδομάδες, δηλαδή έναν μήνα πριν το τέλος της σχολικής χρονιάς.

◆ Τι προτάσεις θέλει τάχα για την Ειδική Αγωγή, όταν σπεύδει να καταθέσει (ν)τροπολογία, με την οποία καταργεί ουσιαστικά τα Τμήματα Ενταξης και ταυτίζει το ρόλο και τη λειτουργία τους με αυτόν της παράλληλης στήριξης που κατά γενική ομολογία, λόγω της μιζερίας στους αναγκαίους διορισμούς, έχει καταστεί αναποτελεσματική; Και όταν επιμένει σε αυτή την τροπολογία παρά τις γενικευμένες αντιδράσεις;

◆ Τι σόι υποδείξεις αποζητά από τον εκπαιδευτικό κόσμο και τους γονείς για τα προβλήματα υλικοτεχνικής υποδομής, όταν οι λειτουργικές δαπάνες -πάντα «κουτσές»- έχουν εξαυλωθεί τα χρόνια της κρίσης; Εκτός και αν θέλει να του δώσουν τη συγκατάθεσή τους να πραγματοποιήσει την οδηγία της έκθεσης του ΟΟΣΑ, που αφού διαπιστώνει «περιορισμένη παράδοση στήριξης σε ιδιωτικούς φορείς για εξυπηρέτηση δημοσίων σκοπών», προτείνει στη συνέχεια ως λύση «κάθε βαθμίδα του εκπαιδευτικού συστήματος να αναλάβει ευθύνη για την αποδοτική χρήση των πόρων της», πράγμα που σημαίνει χρηματοδότηση από «άλλες πηγές», δηλαδή από ιδιώτες, επιχειρήσεις και τους ίδιους τους γονείς. Η πρόταση του βουλευτή Τριανταφυλλίδη για διδάκτρα στο δημόσιο σχολείο, δημοσιευμένη στην «Αυγή», αν και ερμηνεύτηκε ως ακραία και προσωπική άποψη, εντού-

τοις δεν είναι στον αέρα, αλλά πατά σε υπαρκτές προτάσεις που έρχονται «από ψηλά».

◆ Τι ακριβώς περιμένει ο Ν. Φίλης να του απαντήσουν οι εκπαιδευτικοί για τα ωρολόγια και αναλυτικά προγράμματα; Δεν είναι το ίδιο το υπουργείο και η συγκυβέρνηση που αδυνατούν ως τώρα να καλύψουν τα κενά στα σχολεία, που κατά γενική ομολογία θα παραμείνουν ως τέτοια -κενά- (περίπου 3.000) ως το τέλος της χρονιάς; Και είναι γνωστό ότι αυτή η κατάσταση έχει οδηγήσει σε «αναγκαστικές» μετακινήσεις εκπαιδευτικών από σχολείο σε σχολείο ώστε σε συνδυασμό με τη μείωση των αναγκών ωρών διδασκαλίας των γνωστικών αντικειμένων να δίνεται η εντύπωση ότι όλα τα μαθήματα σε όλα τα σχολεία πραγματοποιούνται κανονικά ενώ γίνονται απλώς «πασαλείμματα».

Την τακτική αυτή του υπουργείου Παιδείας καταγγέλλει και η ΔΟΕ, επισημαίνοντας τα εξής:

«Όσο το υπουργείο συνεχίζει να βλέπει διδακτικές ώρες αντί για σχολικές τάξεις, τόσο θα συνεχίσει να διαλύει δημοτικά σχολεία. Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου πρέπει να καταλάβει ότι η έλλειψη νηπιαγωγού, δασκάλου/δασκάλου από μια τάξη σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να αντισταθμιστεί από μια παρέλαση διδασκόντων. Οι μαθητές θέλουν τον άνθρωπο που θα τον εμπιστευτούν, που θα τους γνωρίζει, θα τους καταλαβαίνει και στην κατανόηση αυτή θα

βασίζεται για να στηρίξει το μαθητή στη σχέση του με τη γνώση και τον κόσμο του σχολείου. Στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, το κέντρο δεν βρίσκεται στα γνωστικά αντικείμενα, βρίσκεται στα πρόσωπα των ανθρώπων του: μαθητών και εκπαιδευτικών. Στο δημοτικό σχολείο τάξη χωρίς δάσκαλο είναι τάξη στην οποία στερούμε τα βασικά μορφωτικά δικαιώματα, γιατί στις ηλικίες αυτές προϋπόθεση της μορφωτικής διαδικασίας είναι η προσωπική σχέση δασκάλου μαθητή.

Όταν λοιπόν το υπουργείο φιλοδοξεί να καλύψει ένα κενό σε τάξη μεταφέροντας δυο τρεις συναδέλφους από γειτονικά σχολεία για να διδάξουν στην τάξη αυτή μέρος του προγράμματός της, μπαλώνει μεν το λογιστικό κενό, αφήνει όμως εντελώς ακάλυπτη την παιδαγωγική σχέση».

◆ Τέλος, για ποιες επιπτώσεις του εξεταστικού συστήματος στην εκπαιδευτική διαδικασία μιλούν οι ουριζαίοι; Δεν είναι ο επικεφαλής της Επιτροπής Διαλόγου Α. Λιάκος που προτείνει «αναβαθμισμένο απολυτήριο» λυκείου, που θα αποκτάται βεβαίως με διαφόρων ειδών αξιολογικές κρίσεις και εξετάσεις για τις σχολές υψηλής ζήτησης, που είναι περιζήτητες κυρίως από τα παιδιά τα προερχόμενα από εύπορα και υψηλού μορφωτικού επιπέδου κοινωνικά στρώματα, ενώ για τους «παρίες» της εκπαίδευσης, τα παιδιά δηλαδή των φτωχών λαϊκών στρωμάτων προορίζονται χωρίς εξετάσεις οι σχολές που είναι στα αζήτητα της αγοράς εργασίας;

Σύλλογος Μεταφραστών Επιμελητών Διορθωτών Εκδόσεις Πατάκη: Παιχνίδι γνώσεων ή... ο πιο αδύναμος κρίκος;

Δημοσιεύουμε παρακάτω πρόσφατη ανακοίνωση του Συλλόγου Μεταφραστών Επιμελητών Διορθωτών, που αναφέρεται στις... πρωτοπόρες μεθόδους που εφαρμόζουν οι Εκδόσεις Πατάκη στους υποψήφιους «συνεργάτες» τους (διάβαζε σκλάβους στην πνευματική εργασία). Δεν χρειάζεται κανένα δικό μας σχόλιο. Μόνο τη σημείωση πως οι σύγχρονες μέθοδοι ξεζουμίσματος της μισθωτής εργασίας δε γνωρίζουν όρια.

Επρεπε να σκύψω, να σκύψω, να σκύψω. Τόσο που η μύτη μου να ενωθεί με τη φτέρνα μου. Ετσι βολικά κουλουριασμένος, να κυλώ και να φθάσω.

Κ.Γ. ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ

Θα μπορούσε, αν δεν ήταν πραγματικότητα, να είναι πρωταπριλιάτικη φάρσα. Ή κάποιο αστείο που καταγράφουν κρυφές κάμερες για να γελάσουμε μετά όλοι μαζί. Πρόκειται όμως για τη δοκιμασία που περνούν οι υποψήφιοι επιμελητές (εξωτερικοί «συνεργάτες»: στο εξής εντός εισαγωγικών ο τελευταίος αυτός ευφημισμός) των εκδόσεων Πατάκη.

Συνήθως οι εκδοτικοί οίκοι, πριν

ξεκινήσουν να συνεργάζονται με κάποιον επιμελητή, του δίνουν ένα δείγμα κειμένου να επιμεληθεί, το οποίο αυτός διορθώνει κατ' οίκον και τους το επιστρέφει ύστερα από μερικές μέρες. Κάποιοι άλλοι εκδοτικοί δίνουν κατευθείαν το προς επιμέλεια βιβλίο, αρκούμενοι να έχουν μια εικόνα της επιμέλειας-διόρθωσης των πρώτων σελίδων. Οι εκδόσεις Πατάκη όμως καινοτομούν. Μαθαίνουμε ότι τα τελευταία χρόνια οι υποψήφιοι «συνεργάτες» τους επιμελητές υποχρεώνονται σε μια τρίωρη δοκιμασία στα γραφεία του εκδοτικού οίκου. Μέσα σε αυτές τις τρεις ώρες θα πρέπει: Να απαντήσουν σε ψυχομετρικά τεστ. Να κάνουν τεστ νοημοσύνης και αντίληψης (με σχήματα, αριθμητικές πράξεις κτλ.). Να μεταφράσουν κείμενο από τα αγγλικά (χωρίς λεξικά και διαδίκτυο). Να επιμεληθούν και να διορθώσουν κείμενο στα ελληνικά (χωρίς λεξικά και διαδίκτυο). Να ετυμολογήσουν λέξεις. Να απαντήσουν σε ερωτήσεις γνώσεων (κάποιες από αυτές πολλαπλών επιλογών). Να τοποθετήσουν ρήματα σε προτάσεις, με ζητούμενο τον σωστό

Στυμφαλία Λίμνη

Θέλουν να καταστρέψουν τον υγρότοπο

Σε αγρότοπο για την παραγωγή καλαμιών προσπαθεί να μετατρέψει η Τράπεζα Πειραιώς τον υγρότοπο της Στυμφαλίας Λίμνης. Τα καλάμια θα καλλιεργούνται και θα κόβονται για να χρησιμοποιούνται για την παραγωγή πέλετ. Η Τράπεζα Πειραιώς και οι υπόλοιποι συμμετέχοντες στο πρόγραμμα LIFE Stymfalia προγραμματίζουν το κόψιμο καλαμιών σε έκταση 600 στρεμμάτων το 2016 και 900 στρεμμάτων το 2017, προκειμένου απ' αυτά να βγάλουν 1.500 και 2.250 τόνους βιομάζας αντίστοιχα.

Τα καλάμια θα κόβονται στο ύψος του νερού της λίμνης και σε διάστημα 3-4 μηνών θα αποκαθίστανται. Από την παρατήρηση αυτή φαίνεται πως το κόψιμο καλαμιών θα συνεχίζεται και μετά το 2017. Δηλαδή, 600 στρέμματα το 2018, 900 στρέμματα το 2019 και πάει λέγοντας.

Με τη μετατροπή της Στυμφαλίας σε αγρότοπο για την παραγωγή καλαμιών που θα κόβονται περιοδικά στο ύψος του νερού μπαίνει σε άμεσο κίνδυνο η ύπαρξη του υγρότοπου μιας λίμνης που έχει ιστορία πάνω από τρεις αιώνες, ενώ για την προστασία και την ανάπτυξη της «έβαλε πλάτη» ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασών Κορίνθου Π. Καλλίρης. Το τελευταίο το αναγνωρίζουν όλοι, καθώς ο Καλλίρης «μάτωσε» για τη Στυμφαλία.

Ομως, οι υπηρεσιακοί παρά-

γοντες της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος αγνόησαν εν ψυχρώ τον Π. Καλλίρη και τις δύο σοβαρές μελέτες του (42 σελίδες) και με ένα κείμενο τριών σελίδων, γεμάτο με «ήξεις αφήξεις», στρώνουν το δρόμο για να πατήσουν οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτ. Ελλάδας και Ιονίου προκειμένου να υιοθετήσουν την άποψη των «μελετητών» της Τράπεζας Πειραιώς για το μαζικό κόψιμο του καλαμώνα της Στυμφαλίας.

Σημειώνουμε το τελευταίο γιατί είναι εκφρασμένη η αντιπαλότητά τους στον Π.Καλλίρη, όπως είχαμε την ευκαιρία να διαπιστώσουμε μετά την αποκαλυπτική έρευνά μας για την παράνομη υλοτόμηση και την καταστροφή του πευκοδάσους Σχίνου-Περαχώρας. Ο Π. Καλλίρης προχώρησε σε προτάσεις για την προστασία του από την παράνομη υλοτόμηση, όμως αυτές δεν έγιναν αποδεκτές από τον ένα από αυτούς τους δύο υπηρεσιακούς παράγοντες, ο οποίος μάλιστα δεν μίληκε στον κόπο να εξηγήσει για ποιους λόγους απέρριψε τις προτάσεις Καλλίρη.

Παρενθετικά σημειώνουμε ότι δε ζητήθηκε η σύμφωνη γνώμη της αρμόδιας δασικής υπηρεσίας για την ένταξη του προγράμματος LIFE Stymfalia και έτσι το πρόγραμμα είναι στον αέρα. Το αναφέρουμε,

γιατί από τους υποστηρικτές αυτού του προγράμματος προβάλλεται ο ισχυρισμός, ότι με τη στάση του Π. Καλλίρη υπονομεύεται δήθεν ένα εγκεκριμένο πρόγραμμα.

Ο Π. Καλλίρης έκανε δύο εισηγήσεις επί της Ειδικής Μελέτης και επί της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων. Και στις δύο ήταν απορριπτικός για την κοπή και την εμπορική εκμετάλλευση των 600 και 900 στρεμμάτων καλαμιών το 2016 και το 2017. Παραθέτουμε αποσπάσματα από την εισήγηση Καλλίρη επί της ΜΠΕ:

«Με απλά λόγια ζητούν να τους δοθεί η περιβαλλοντική αδειοδότηση να κόψουν συνολικά 1.500 στρ. καλαμώνων την επόμενη διετία 2016-2017 από το σύνολο των 2.437 στρ. καλαμώνων της λίμνης που επιμετρήθηκαν το 2013, δηλαδή το 61,55% των υπαρχόντων καλαμώνων.

Όσον αφορά τις εναλλακτικές λύσεις

Η μοναδική που εξετάστηκε ήταν η κοπή των καλαμώνων σε ακόμη μεγαλύτερη έκταση, αυτή των 2000 στρ. που απορρίφτηκε καθότι το επιτρεπόμενο ποσοστό διαχείρισης ενός υγρότοπου που μπορεί να αποβεί προς όφελος της βιοποικιλότητας είναι έως 30%, (σελίδα 37). Επί πλέον αυτή ενδέχεται να οδηγήσει σε απώλεια εστιών σημαντικών για τα κρυπτικά είδη της ορνιθοπανίδας, τα οποία χρειάζονται

σύμφωνα με τους Τζάλη κ.ά. καθ' όλη τη διάρκεια της αναπαραγωγικής τους περιόδου περιοχές με βάθος πάνω από 0,4 m, για την φωλεοποίησή τους σε αυτές. Σε αντίθετη περίπτωση τα είδη αυτά είτε δεν αναπαράγονται είτε εγκαταλείπουν τις φωλιές τους. Τα είδη αυτά χρειάζονται αδιάσπαστες εκτάσεις καλαμώνων, καθώς και εκτάσεις με κανάλια και ρηχά νερά, τα οποία με την διαχείριση με κοπή των 2.000 στρ. ενδέχεται να χαθούν...

Γνωμοδότηση επί της ΜΠΕ

Για όλους τους λόγους που επισημαίνονται στην παρούσα έκθεση αλλά και στην αριθμ. 30372/1071/18-5-2015 γνωμοδότησή μας, επί της οποίας εκδόθηκε... άδεια έρευνας του ΥΠΕΝ και μόνο για 12 στρέμματα επέμβασης

Εισηγούμαστε κατακόρυφα και ξεκάθαρα αρνητικά

1. Για την τόσο εκτατική και λιαν έντονη επέμβαση, ήτοι την κοπή 1500 στρ. των καλαμώνων της λίμνης Στυμφαλίας, δηλαδή του υγροτοπικού μέρους του ΚΑΖ (Καταφύγιο Αγρίας Ζωής) Στυμφαλίας-Απελαύρου Ορ. την διετία 2015-2016 και την εμπορική του αξιοποίηση.

2. Για την διάνοιξη 5 μικρών υδατοσυλλογών (έκτασης 100 m2 και βάθους 0,5 m εκάστης) που δεν αιτιολογούνται.

3. Για την κατασκευή 3 νησίδων συνολικής έκτασης 0,3 ha για την δημιουργία θέσεων φωλιάσματος της ορνιθοπανίδας που δεν αιτιολογούνται».

Ο Π. Καλλίρης δεν περιορίστηκε μόνο στην με επιστημονικό τρόπο απόρριψη της απόφασης της Τράπεζας Πειραιώς για κόψιμο 1500 στρ. καλαμιώνων. Πρότεινε και τη λήψη μιας σειράς μέτρων ανάπτυξης του υγρότοπου της Στυμφαλίας.

Επικοινωνήσαμε μαζί του και με στελέχη της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος, υπενθυμίζοντας στους τελευταίους αυτό που γνωρίζουν όλοι οι δασολόγοι της χώρας, δηλαδή ότι ο Π. Καλλίρης έβαλε μεράκι και πολλή δουλειά για την ανάπτυξη και την προστασία του υγρότοπου της Στυμφαλίας, και επισημαίνοντάς τους ότι οι δύο μελέτες του είναι εμπεριστατωμένες και επιστημονικά άρτιες και επομένως όφειλαν να πατήσουν πάνω σ' αυτές και να γνωμοδοτήσουν σύμφωνα με τις απόψεις Καλλίρη. Τους επισημάναμε ακόμη την υποχρέωσή τους, έστω και εκ των υστέρων, να επανεξετάσουν τη θέση τους, να πάρουν πίσω το τρισελίδο κείμενο με τα «ήξεις αφήξεις» και να υιοθετήσουν τις θέσεις του «καθ' ύλην αρμόδιου» Π. Καλλίρη.

Γερμανικός πραγματισμός

Παρόντες στη συνάντηση Μέρκελ-Μητσοτάκη δεν ήμασταν, επίσημες ανακοινώσεις δεν έγιναν, είχαμε όμως τη διαρροή από πλευράς ΝΔ ότι η Μέρκελ έδειξε στον Κούλη πως παρακολουθεί στενά τις ελληνικές πολιτικές εξελίξεις, αλλά απέφυγε κάθε αναφορά που θα μπορούσε να ερμηνευτεί ως σύσταση και πολύ περισσότερο ως πίεση προς την αξιωματική αντιπολίτευση. Ρώτησε μόνο για τη στάση της ΝΔ στο Ασφαλιστικό, ο Κούλης της είπε ότι θα την καταψηφίσει και της εξήγησε ότι η ΝΔ δε δέχεται να υπάρχουν δυο λογίων πλειοψηφίες στη Βουλή, μία για τα εύκολα και μία για τα δύσκολα, στην οποία θα συμμετέχει και η αντιπολίτευση. Σύμφωνα με τη διαρροή της Συγγρού, η Μέρκελ δεν έδειξε να διαφωνεί με αυτή τη θέση.

Δυο βδομάδες πριν τη συνάντηση Μητσοτάκη-Μέρκελ υπήρξε συνάντηση Τσίπρα-Μέρκελ. Ούτε εκεί ήμασταν για να ξέρουμε τι ακριβώς συζητήθηκε, ενώ δηλώσεις δεν έγιναν. Υπήρξε, βέβαια, και πάλι διαρροή. Από το Μαξίμου αυτή τη φορά. Σύμφωνα με αυτή τη διαρροή, η Μέρκελ ζήτησε από τον Τσίπρα πληροφορίες για τον Μητσοτάκη.

Το συμπέρασμα είναι πως δεν πρέπει να δίνουμε καμιά σημασία στις διαρροές. Ξέρουμε πολύ καλά ότι δεν είναι καθόλου ειδυλλιακά τα πράγματα στις συναντήσεις ιμπεριαλιστών ηγετών με ηγέτες νεο-αποικίων, όπως η Ελλάδα. Πίσω από τις κλειστές πόρτες το πρωτόκολλο και η δημόσια ευγένεια παραχωρούν τη θέση τους στην ωμή γλώσσα των εκβιασμών, των προειδοποιήσεων και των τελεσιγράφων. Ενίοτε και των «γαλλικών». Ρωτήστε τον Μπερλουσκόνι, που δεν ήταν δα και Τσίπρας ή Κούλης. Ρωτήστε τον Γιωργάκη Παπανδρέου τι πέρασε στις Κάννες. Μπουκιά από τα γκουρμέ εδέσματα δεν πρόλαβε να κατεβάσει.

Οι γερμανοί ιμπεριαλιστές ασκούν τον ηγεμονικό τους ρόλο στην ΕΕ και ιδιαίτερα στην Ευρωζώνη. Και τον ασκούν με τον πραγματισμό που τους διακρίνει. Το 2012 έριξαν όλο το βάρος τους υπέρ του Σαμαρά και του Βενιζέλου, αφού προηγουμένως είχαν υποχρεώσει τον πρώτο να παρατήσει τα κολπάκια του Ζαπτείου και να μπει στη μνημονιακή συγκυβέρνηση Παπαδήμου. Μέχρι να συμβεί αυτό, ο Σαμαράς δεν μπόρεσε να κάνει μια επίσκεψη στο Βερολίνο, την οποία διακαώς επιθυμούσε. Στη δε πρώτη επίσκεψή του ως πρωθυπουργός, ανακουφισμένος που έσωσε την παρτίδα και αναγνωρίζοντας τη γερμανική βοήθεια, υποδύθηκε την... Αντζελα Δημητρίου και αναφώνησε ενώπιον της υπομειδισίας καγκελάριου «ουδείς άσφαλτος».

Στις εκλογές του Γενάρη του 2015 οι Γερμανοί έμειναν αυστηρά ουδέτεροι. Στην πράξη, αρνήθηκαν να προσφέρουν την πραγματική βοήθεια στους Σαμαροβενιζέλους, χαλαρώνοντας λίγο την επιτήρηση της τρόικας. Τους θεωρούσαν ξοφλημένους και ήθελαν όλα να τα ρυθμίσουν με τον ΣΥΡΙΖΑ, που ήταν φανερό ότι δεν έχανε με τίποτα την πρωτιά. Το Σεπτέμβριο του 2015 στήριξαν φανερά τον Τσίπρα, ο οποίος προηγουμένως είχε ευθυγραμμιστεί πλήρως με τις μνημονιακές απαιτήσεις. Το έκαναν με τον πιο άκομφο τρόπο, πλήττοντας τη μνημονιακή αντιπολίτευση, η οποία έριξε τις κοινωνοβουλευτικές ψήφους της υπέρ του τρίτου Μνημόνιου και των πρώτων πακέτων με προαπαιτούμενα. Η παραίτηση Τσίπρα και οι εκλογές είναι «μέρος της λύσης και όχι της κρίσης», διεμήνυσε η Μέρκελ από βραζιλιάνικου εδάφους.

Οι γερμανοί ιμπεριαλιστές βρίσκονται πλέον μπροστά στο εξής πρόβλημα: ούτε μισό χρόνο μετά τις εκλογές, η συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου παραπαίει και εκφράζονται βασιμότερες αμφιβολίες για το αν θα μπορέσει να ψηφίσει το Ασφαλιστικό και να κλείσει την πρώτη αξιολόγηση του τρίτου Μνημόνιου, που θα καθορίσει και το ύψος των αντιλαϊκών μέτρων μέχρι το 2018. Η ΝΔ έχει ένα νέο αρχηγό, ο οποίος είναι λογικό να μη θέλει να «καεί» από το δεύτερο κιόλας μήνα της προεδρικής του θητείας. Είναι μνημονιακός (αυτό είναι καρατσεκαρισμένο από την υποουργική του θητεία στη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου), προέρχεται από μια πολιτική οικογένεια παραδοσιακά «φιλογερμανική», αλλά πρέπει να κοιτάξει και το μέλλον του, που είναι συνυφασμένο με την παραμονή του κόμματός του για ένα διάστημα στην αντιπολίτευση, προκειμένου να εξαγινιστεί.

Πρέπει, λοιπόν, να βρουν έναν τρόπο ώστε και κυβερνητική λύση να υπάρξει για ένα διάστημα και ο Μητσοτάκης να μην τσαλακωθεί ανεπανόρθωτα. Οχι γιατί τρέφουν καμιά ιδιαίτερη συμπάθεια για τον Μητσοτάκη (πάντοτε οι ιμπεριαλιστές θεωρούσαν αναλωσίμους τους «κούληδες» τους στις αποικίες και τις νεο-αποικίες), αλλά γιατί -πραγματιστικά σκεπτόμενοι- διαπιστώνουν ότι αυτός αποτελεί αυτή τη στιγμή τη μοναδική εναλλακτική λύση για το ελληνικό πολιτικό σύστημα εξουσίας. Φυσικά, αυτό δεν μπορούν να το κάνουν εκδίδοντας φετφάδες από το Βερολίνο (δε γίνονται έτσι αυτά τα πράγματα στις τυπικά ανεξάρτητες χώρες), αλλά πρέπει να χρησιμοποιήσουν το εγχώριο πολιτικό και μιντιακό σύστημα. Την όποια επιρροή τους θα την ασκήσουν από το παρασκήνιο.

Συμπέρασμα: όταν ακούτε τον Κούλη να δηλώνει ότι μεταξú «οικουμενικής» και εκλογών προτιμά εκλογές, μην το παίρνετε τοις μετρητοίς. Αμα πέσει ο Τσίπρας, όλα θα είναι διαφορετικά.

χρόνο και τη σωστή έγκλιση. Να τοποθετήσουν τις σωστές λέξεις και φράσεις σε αγγλικό κείμενο. Και όλα αυτά πρέπει να ολοκληρωθούν (για άγνωστους λόγους, εφόσον ο επιμελητής εργάζεται στο σπίτι του και δεν πληρώνεται με την ώρα), όπως είπαμε, μέσα σε τρεις ώρες.

Θα θέλαμε αρχικά να ρωτήσουμε τον κύριο Πατάκη και όσους εμπλέκονται στη δημιουργία* αυτού του εκτρωματικού τεστ* αναξιοπρέπειας και υποβάθμισης των εργαζομένων αν οι ίδιοι δουλεύουν (μεταφράζουν, επιμελούνται κτλ.) χωρίς λεξικά και διαδίκτυο. Και αν το κάνουν, θέλοντας να συνεισφέρουμε στην αποθώωση αυτών των ξεχωριστών ανθρώπων που ζουν ανάμεσά μας, προτείνουμε να οργανωθεί ένας από μνήμης μαραθώνιος μετάφρασης/επιμελείας, όπου το κοινό θα τους αναθέτει κείμενα και αυτοί θα ανταπεξέρχονται στον προκαθορισμένο χρόνο. Επίσης έχουμε κατά νου μερικές πολύ καλές γενικές ερωτήσεις γνώσεων να τους απευθύνουμε, ωστόσο ο περιορισμένος χώρος αυτού του κειμένου δεν μας επιτρέπει να το κάνουμε.

Η αλήθεια είναι ότι σε αυτούς τους καιρούς εργασιακού μεσαίωνα που ζούμε, πίσω από κάθε αψυχολόγητη ή εκτός τόπου και χρόνου ενέργεια των επιχειρήσεων υπάρχει ένας βαθύς πυρήνας σκοπιμότητων. Για έναν εκδοτικό οίκο λοιπόν που στην ισοσελίδα του μοστράρει σε περίοπτη θέση το αυστηρό οργανόγραμμα της εταιρείας, που εξυμνεί την πειθαρχία, την εργατικότητα και την έλλειψη χαλαρότητας, που πιέζει τους εργαζόμενους στις εκδόσεις να παράγουν συγκεκριμένο πνευματικό έργο σε συγκεκριμένο χρόνο, που αμείβει κυριολεκτικά με ψιχία την επιμέλεια/δι-

όρθωση, και με απίστευτες καθυστερήσεις στην καταβολή των ψυχίων αυτών (ανάλογα με τα κριτήρια του χρονοδιαγράμματος των εκδόσεων), τα όποια προσχήματα για φιλολογική και γλωσσική αρτιότητα εύκολα καταρρίπτονται και διακρίνεται το παντοδύναμο κίνητρο του κέρδους. Γι' αυτό ακριβώς και ο μελλοντικός «συνεργάτης» πρέπει -ήδη ως υποψήφιος- να είναι ψυχολογικά ισοπεδωμένος, να νιώθει ανεπαρκής και ολίγιστος, απρόσωπος και ανταλλάξιμος, ένας από τους πολλούς που διεκδικούν το μεροκάματο (το οποίο στην πράξη θα αποδειχτεί της πείνας), και να σκύβει το κεφάλι χωρίς να διεκδικεί ούτε τα στοιχειώδη. Αυτό είναι το νόημα της τριώρης δοκιμασίας.

Και επειδή οι συντάκτες του εν λόγω τεστ απ' ό,τι φαίνεται μελετούν τον μαρξισμό (πολύ διασκεδάσαμε με την ερώτηση «Ποια είναι η κριτική του Μπακούνιν στον Μαρξ;»), συμβουλευόμαστε τους ιθύνοντες των εκδόσεων να ξαναδιαβάσουν τα περί υπεραξίας, καθώς και τα περί πάλης των τάξεων. Εμείς θα είμαστε απέναντί τους καταγγέλλοντας τέτοιες πρακτικές υποτίμησης, εξευτελισμού και ισοπέδωσης των εργαζομένων.

* Ελπίζουμε και ευχόμαστε το συγκεκριμένο τεστ να έχει φτιαχτεί από κάποια απρόσωπη εταιρεία και όχι από εργαζόμενο στις εκδόσεις Πατάκη (υπεύθυνο των σεμιναρίων) που δηλώνει στο βιογραφικό του ότι συνέταξε και τυποποίησε, για λογαριασμό του εκδότη, μεθόδους δοκιμασίας, εκτίμησης και ελέγχου γνώσεων υποψήφιων «συνεργατών» (διορθωτών, επιμελητών κ.ά.).

Σύλλογος Μεταφραστών Επιμελητών Διορθωτών

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Με χρώμα της «αριστεράς» των σαλτιμπάγκων και η υποδοχή των αγροτών από τον... λαοπρόβλητο κομπορρήμονα: κλούβες γύρω από το μέγαρο Μαξίμου. Κι όταν αφίχθηκαν, τους είπε «να πούμε αλήθειες μεταξύ μας» και... άρχισε τα ψέματα! Μιλώντας για «ανάντηση του εθνικού πλούτου» την ώρα που τον ξεπουλάει!...

Μιας και βουτήξαμε, ας μείνουμε λίγο ακόμη στη γούρνα, παραθέτοντας μία σημαντική όσο και ενδεικτική πολιτική θέση του ΣυΡΙΖΑ Ξάνθης: «Ενόχλησε ο Λ. Λαζόπουλος και η αντιπίθεση μεγάλη, για να φιωθεί μια φωνή που “αγγίζει” και πληροφορεί τον κόσμο. Τηλεθέαση 40,35%». Και για τις εκδηλώσεις λατρείας και την αγάπη με την οποία τους περιβάλλει ο κόσμος: «Επίθεση στα γραφεία του ΣυΡΙΖΑ Ξάνθης, Μεσολογίου, Σερρών, Βόλου, Κρήτης και σε πολλές ανοιχτές εκδηλώσεις. Το παρακράτος συντονίζεται επιχειρώντας να φιωθεί και να τρομοκρατήσει. Κανάλια, εντεταλμένοι οπαδοί, πρόεδροι, ανυψωτικά μηχανήματα, βαρέα οχήματα, ντομάτες και αυγά, στην υπηρεσία της διαπλοκής. ΔΕΝ τρομάζουμε, ΠΡΟΧΩΡΑΜΕ». Εδώ και η πολιτική σάτιρα μένει άφωνη και παραδίνει τα όπλα...

Ο Χάρης υπάρχει, ζει ανάμεσά μας! Επανεκαμψε! Κι ας λέγαμε ότι σταμάτησαν τη συγγραφή οι πεφωτισμένοι και ιδιωτεύουν (ή σταμάτησαν την ιδιωτεία και φωτίζονται; Δεν θυμόμαστε ακριβώς). Μας έκλεισαν το στόμα μ' ένα καταγισμό βιβλιοπαραγωγής το τελευταίο τρίμηνο. Τι θα πει «ποιος Χάρης;», ξεχνάτε τόσο εύκολα τον άλλοτε κραταιό δημόσιο άνδρα, καθηγητή κ. Παμπούκη; Εκείνος δεν μας ξεχνάει και έγραψε για μας «Περί ελπίδας για ένα εθνικό σχέδιο υπέρβασης της κρίσης». Βέεεεβα, ας ξεστραβούμε λίγο χωρίς εμμονικές αγκυλώσεις. Το βιβλίο παρουσιάζεται την προσεχή Τρίτη και μάλιστα -όπως γράφει το σχετικό δελτίο Τύπου των εκδόσεων (σωστά μαντέψατε: Λιβάνη)- στην εκδήλωση «θα παραστεί η Α.Ε. ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κύριος Προκόπιος Παυλόπουλος» (έτσι ακριβώς, με κεφαλαίο το «κύριος»). Οχι πια καθηγητής, αλλά Θεός!.

Μπορεί κανείς να διευρύνει τις πνευματικές δυνατότητές μας, εξηγώντας τι ακριβώς υπονοείται από το ΤΑΙΠΕΔ σ' εκείνο το «ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου»; Η περιουσία του δημοσίου είναι ιδιωτική; Δεν είναι δική μας, διάολε; Ξαν τον ψευδεπίγραφο Ο.Π.Α.Π. (τι σχέση έχουν λότο, πρότο και... γαμώτο με το ποδόσφαιρο;) ένα πράμα...

Αρκεσε μία καθυσχεαστική και με θολές υποσχέσεις συνάντηση, για να αλλάξει το ύψος των επί χρόνια ανακοινώσεων και ο τρόπος θέασης της Συντονιστικής Επιτροπής Αγώνα Οθραίων Πολιτών για την ανέλκυση του κρουαζιερόπλοιου «Sea Diamond». Ιδού αποσπάσματα από σχετικό δελτίο Τύπου της επιτροπής: «Συνάντηση εργασίας με θέμα το ναυάγιο του «Sea Diamond» πραγματοποιήθηκε στο υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας με συμμετοχή των υπουργών Ναυτιλίας, αναπληρωτή υπουργού Περιβάλλοντος, γενικού γραμματέα Ναυτιλίας, βουλευτή Κυκλάδων του ΣυΡΙΖΑ, προϊσταμένης του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, εκπροσώπων των υπουργείων, δημάρχου Οθήρας, προέδρου του Λιμενικού Ταμείου Οθήρας και εκπροσώπου της συντονιστικής επιτροπής. Για πρώτη φορά ύστερα από σχεδόν εννιά χρόνια, οι φορείς της Σαντορίνης καταφέραμε να συναντήσουμε και να συνομιλήσουμε ταυτόχρονα, στο ίδιο τραπέζι, τόσο με τον υπουργό Ναυτιλίας όσο και τον υπουργό Περιβάλλοντος για το θέμα του ναυαγίου. Η συζήτηση έγινε σε πολύ καλό κλίμα και όλοι οι συμμετέχοντες στη συνάντηση, συμφώνησαν ότι υπάρχει η πολιτική βούληση για σωστή διαχείριση, αντιμετώπιση και ανέλκυση του ναυαγίου και αυτή θα αποτελεί στο εξής τη βάση για συνεργασία και συντονισμό όλων των εμπλεκόμενων φορέων. Υστερα από πρόταση του υπουργού Περιβάλλοντος, συμφωνήθηκε να συσταθεί ενιαίος φορέας για την ανέλκυση του «Sea Diamond» με συμμετέχοντες από όλους τους αρμόδιους φορείς. Ο φορέας αυτός, με κατάλληλη μορφή που σύντομα θα αποφασιστεί, θα έχει τη δυνατότητα να κινήσει ταχύτερα τις διαδικασίες, να λάβει αποφάσεις και να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που υπάρχουν στο θέμα της ανέλκυσης, υποβοηθώντας έτσι σημαντικά το έργο του Λιμενικού Ταμείου Οθήρας το οποίο έχει εκδηλώσει αδυναμία να αντιμετωπίσει μόνο του αυτό το τεράστιο περιβαλλοντικό πρόβλημα. Τα μέλη της Συντονιστικής Επιτροπής Αγώνα Οθραίων Πολιτών καλωσορίζουμε τη βούληση της πολιτείας να πάρει στα χέρια της την υπόθεση του ναυαγίου».

Είμαστε οι σκιές από τις στρατιές των συντρόφων μας, που προχωράνε ντροπιασμένους, ελπίζοντας... μόνο ελπίζοντας...

Κοκκινουκουφίτσα

Ο κιτρινισμός του πανικού και ο πανικός του κιτρινισμού

Τη Δευτέρα συνελήφθησαν κατηγορούμενοι για εκβιασμό μέσω ΜΜΕ ο «εκδότης» Παναγιώτης Μαυρίκος και οι δημοσιογράφοι Χρήστος Φράγκου και Παναγιώτης Μουσάς. Σύμφωνα με τις διαρροές της Ασφάλειας, διέπρατταν εκβιασμούς σε βάρος ΔΕΚΟ, τραπεζών και επιχειρήσεων.

Η χρήση του Τύπου και γενικότερα των ΜΜΕ για άσκηση εκβιασμών είναι παμπάλαιο «σπορ». Ασκείται από τότε που υπάρχει Τύπος και απέκτησε επιρροή. Για τη συγκεκριμένη υπόθεση δυο μόνο επισημάνσεις θα κάνουμε. Η πρώτη: αναρωτιέται κανείς πώς είναι δυνατόν να εκδίδονται αστικές εφημερίδες με κυκλοφορία 200-300 φύλλων! Η απάντηση είναι ευνόητη. Η δεύτερη: ο Μαυρίκος ήταν τακτικός πανελίστας στη «Δίκη» του ΣΚΑΙ και σε άλλες εκπομπές του αλαφουζαϊκού. Δεν ήξεραν ποιος είναι; Ασφαλώς και ήξεραν, αλλά τους έκανε τη δουλειά (με το αζημίωτο, υποθέτουμε).

Ο σχολιασμός μας θα σταματούσε εδώ, αν δεν είχαμε μια σύμπτωση με άρωμα... Αριστεράς. Τη μέρα που έγινε η σύλληψη των τριών, το σάιτ του ΣΥΡΙΖΑ Left.gr αναδημοσίευε άρθρο-ποταμό ενός τους (του Φράγκου) στην ιστοσελίδα sofokleousin.gr, υπό το βαρύγδουπο τίτλο «Η Google μπορεί να ρίξει τον Τσίπρα!». Συμβαίνουν καμιά φορά κάτι συμπτώσεις...

Ο ίδιος ο τίτλος του άρθρου δεν ήταν και τόσο τιμητικός για τον... λαοπρόβλητο πρωθυπουργό. Ούτε για το πολιτικό σύστημα. Αν η Google μπορεί να ρίξει τον Τσίπρα, τότε ο Τσίπρας είναι ένα άθρυμα, χωρίς κανένα λαϊκό έρεισμα. Αν η Google μπορεί να ρίξει τον Τσίπρα, τότε μπορεί να εκλέξει πρωθυπουργό όποιον θέλει. Δεν τα σκέφτηκαν αυτά οι συντάκτες της ιστοσελίδας του ΣΥΡΙΖΑ; Είτε δεν τα σκέφτηκαν είτε τα σκέφτηκαν και δεν τους έδωσαν καμιά σημασία, γιατί το... τρομοδημοσίευμα του συλληφθέντος Φράγκου εξυπηρετούσε τους σχεδιασμούς του Μαξίμου και της Κουμουνδούρου.

Το δημοσίευμα ήταν -από πολιτικής άποψης- εξίσου γελοίο με τον τίτλο του. Ξεκινούσε από γνωστά στο «χώρο» της διαφήμισης πράγματα (πώς κονομάει η Google κατευθύνοντας τους επισκέπτες του Διαδικτύου), ανακάτευε τον Καραμανλή και την άδοξη σύγκρουσή του με τους «νταβατζήδες», αναφερόταν στις επίσης γνωστές δικαστικές εμπλοκές της Google σε διάφορες χώρες και τα πρόστιμα που έχει πληρώσει και κατέληγε στη γνωστή σύγκρουση των εντύπων του Ψυχάρη με τη Google (το Δεκέμβριο του 2012) και στη συνάντηση του εκτελεστικού προέδρου της Google Ερικ Σμιτ με τον Σαμαρά στο Μαξίμου (τον Οκτώβριο του 2013), μετά την οποία -πάντα σύμφωνα με το δημοσίευμα- «η πολιτική της Google στο ειδησεογραφικό της portal οδηγεί στον αποκλεισμό ακόμα περισσότερων sites και στην ανακατεύθυνση ολόκληρων και περισσότερων επισκεπτών στα portals των μεγαλοεκδοτών της χώρας».

Θα πρέπει να είναι κανείς αφελής για να πιστεύει ότι η μιντιακή αγορά του Διαδικτύου, στην οποία η Google έχει δεσπόζουσα θέση, είναι μια ελεύθερη αγορά. Οποιοσδήποτε πληρώνει ιδιαίτερης προβολής, όποιος δεν πληρώνει «θάβεται». Και βέβαια, οι μεγαλο-μιντιάρχες έχουν

τη δυνατότητα να κλείσουν συμφωνίες με την κάθε Google, όπως κλείνουν μεταξύ τους συμφωνίες οι καπιταλιστές. Ο πιο ισχυρός επιβάλλει τους όρους του. Και η «αγορά» καθορίζει τις ταρίφες. Αυτό συμβαίνει σε κάθε πτυχή της καπιταλιστικής παραγωγικής, εμπορικής και τραπεζικής δραστηριότητας, αυτό θα συνέβαινε αναγκαστικά και στη διαδικτυακή αγορά της «ενημέρωσης», από τότε που αυτή απέκτησε κερδοσκοπικό ενδιαφέρον.

Δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας, όμως, ότι ο Σαμαράς δε σώθηκε από καμιά Google (αν υποθέσουμε ότι έκλεισε κάποια συμφωνία με τον πρόεδρό της). Εχασε πανηγυρικά και εντελώς «χαλαρά» από τον Τσίπρα. Όπως δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας το γεγονός ότι ήδη από τις εκλογές του Γενάρη του 2015 τα Μέσα των «νταβατζήδων» έπαιξαν Τσίπρα και ΣΥΡΙΖΑ και όχι ΝΔ και Σαμαρά. Μπορεί κανείς να ξεχάσει το πρωτοσέλιδο του «Βήματος» την παραμονή των εκλογών με την υπερμεγέθη φωτογραφία του Τσίπρα, σε κατακόκκινο φόντο, και τον... γεμάτο υποσχέσεις τίτλο «Το σχέδιο για την επόμενη μέρα»;

Αλλά, για να επανέλθουμε στο «άρθρο» που αναδημοσίευσε το Left.gr, προειδοποιώντας τους αναγνώστες του ότι και η Google παίρνει μέρος στο σχέδιο ανατροπής του Τσίπρα, πέρα από τον τίτλο (που είναι πολύ πιθανό να μπήκε κατά παραγγελία του επιτελείου προπαγάνδας του ΣΥΡΙΖΑ), δεν υπήρχε τίποτα συγκεκριμένο για την υποτιθέμενη προσπάθεια της Google να ρίξει τον Τσίπρα. Ο τίτλος, όμως, ήταν αρκετός για τους συριζαίους προπαγανδιστές. Γι' αυτό αναδημοσίευσαν με υπερηφάνεια το άρθρο, χωρίς να γνωρίζουν ότι την ίδια ώρα ο συντάκτης του συλλαμβανόταν, μαζί με άλλους δύο, κατηγορούμενος για εκβιασμούς.

Από τα τέλη του 2015, όταν έγινε φανερό ότι η περίοδος πολιτικής ασυλίας της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου τελείωσε, ξεκίνησε μια εκστρατεία συσπείρωσης της κοινοβουλευτικής ομάδας και του στελεχικού δυναμικού του ΣΥΡΙΖΑ, μέσω της καλλιέργειας του «αισθήματος πολιτορκίας». «Θέλουν να μας ανατρέψουν», «υπάρχει σχέδιο αριστερής παρένθεσης», «μόνοι μας και όλοι τους» κτλ. κτλ. Πέρα από τη συσπείρωση του ΣΥΡΙΖΑ, αυτή η προπαγάνδα χρησιμοποιούνταν και ως καταπραυντικό των λαϊκών αντιδράσεων, σε μια νέα εκδοχή του συριζαϊκού αφηγή-

ματος των εκλογών του περασμένου Σεπτεμβρίου. Στις εκλογές έλεγαν: «Ψηφίστε εμάς, γιατί εμείς θα διαπραγματευτούμε τις λεπτομέρειες και τα ανοιχτά ζητήματα του Μνημονίου, ενώ στους άλλους θα τους τα στείλουν έτοιμα και θα τα υπογράψουν». Στη νέα παραλλαγή, το ίδιο αφήγημα λέει: «Θέλουν να μας ρίξουν από την εξουσία, γιατί εμείς διαπραγματευόμαστε σκληρά με την τρόικα, ενώ μια άλλη κυβέρνηση απλώς θα εφαρμόζει ό,τι της λένε. Επομένως, δεν πρέπει ο λαός, με παράλογες απαιτήσεις και κινητοποιήσεις να συμβάλει στην πτώση της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί αυτό που θα έρθει θα είναι χειρότερο».

Το συγκεκριμένο κίτρινο (κατακίτρινο) δημοσίευμα εξυπηρετούσε αυτή την τακτική. Γι' αυτό και το αναδημοσίευσαν (αν δεν το παρήγγειλαν ή δεν ήταν σε επαφή με τον εν λόγω «δημοσιογράφο»). Πρόκειται για κιτρινισμό ανάλογου επιπέδου μ' αυτόν που κάνει ο Λαζόπουλος, όχι μόνο όταν βρίζει τον Σόιμπλε, αλλά και όταν... αποκαλύπτει ότι το σχέδιο του Σόιμπλε είναι να βυθίσει την Ελλάδα σε εμφύλιο πόλεμο, να σφαχτούμε «μεταξύ μας», να καταστραφεί το σύνταγμα στην Ελλάδα και να 'ρθουν μετά οι Γερμανοί να επιβάλουν ανοιχτό καθεστώς κατοχής. Ο Λαζόπουλος προσπαθεί να τρομάξει τον κόσμο («καθήστε ήσυχα γιατί θα μας πάνε σε εμφύλιο αλληλοσφαγή»), ο Φράγκου φτιάχνει φανταστικά σενάρια περί σχεδίου της Google να ανατρέψει τον Τσίπρα, ανακατεύοντας ολίγη από Σαμαρά και μπόλικη από μεγαλοεκδότες.

Πρόκειται για μια πανικόβλητη κυβερνητική και κομματική ηγεσία, που βλέπει το έδαφος να φεύγει κάτω από τα πόδια της λίγους μήνες μετά την επανεκλογή της ή ένα χρόνο μετά την πρώτη εκλογή της, και καταφεύγει στον πιο χυδαίο κιτρινισμό. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι κάθε αστικό κόμμα και κάθε αστική κυβέρνηση χρησιμοποιεί τον κιτρινισμό έναντι των πολιτικών της αντιπάλων και για την εξαπάτηση του λαού. Με σκέτο κιτρινισμό, όμως, δεν πας πουθενά. Πρέπει να τον συμπληρώσεις με κάτι άλλο. Πρέπει να μπορείς να πετάξεις κάποια ψίχουλα στο λαό, για να συγκρατήσεις τα πιο συντηρητικά (ή πιο φοβισμένα) στρώματα. Αν δεν έχεις αυτή τη δυνατότητα, τότε ο κιτρινισμός γίνεται μπουμερανγκ και σε πλήττει. Γιατί τα πράγματα παίρνουν μια πορεία που κανένας κιτρινισμός δεν μπορεί να αναστρέψει. Συχνά δεν αρκούν ούτε τα ψίχουλα για να αναστρέψουν αυτή την πορεία. Οι Σαμαροβενιζέλοι μοίρασαν το «κοινωνικό μέρισμα» από το περιβόητο «πρωτογενές πλεόνασμα», αλλά ηττήθηκαν κατά κράτος. Ο κιτρινισμός κατά του ΣΥΡΙΖΑ, με τη χρήση της απειλής «ο Τσίπρας έχει κρυφή ατζέντα να μας βγάλει από το ευρώ», δεν απέδωσε τίποτα. Η πλειοψηφία των ψηφοφόρων είτε δεν «μάσησε» είτε αδιαφόρησε γιατί δεν είχε να χάσει τίποτα.

Ο κιτρινισμός του ΣΥΡΙΖΑ είναι χειρότερος και ευτελέστερος, διότι δεν μπορεί καν να κατασκευάσει μια απειλή. Με τον Λαζόπουλο, τον Κουρή και «αστέρες» τύπου Φράγκου δεν μπορείς να πας μακριά. Πολύ σύντομα (αν δεν έχει γίνει ήδη), στην απειλή «θέλουν να μας ρίξουν από την κυβέρνηση», οι συριζαίοι θα εισπράττουν την απάντηση: «όσο πιο γρήγορα γίνει αυτό τόσο το καλύτερο»...

Εξακολουθούν να παίζουν το παιχνίδι του Μελισσανίδη

Στις 18 Φλεβάρη, ο Μελισσανίδης συναντήθηκε με τον Κοντονή στο γραφείο του. Όπως διέρρευσε το σύστημα Μελισσανίδη, η συνάντηση αφορούσε το γήπεδο Μελισσανίδη στη Νέα Φιλαδέλφεια. Ο Μελισσανίδης έκανε παράπονα για την καθυστέρηση από τις υπηρεσίες του ΥΠΕΚΑ. Από πλευράς Κοντονή δεν υπήρξε διάφευση για τη συνάντηση και το περιεχόμενό της, ούτε σχόλιο για τις διαρροές του Μελισσανίδη.

Ερώτημα πρώτο: υπό ποια ιδιότητα ο Μελισσανίδης έγινε δεκτός από τον υφυπουργό Αθλητισμού; Δεν είναι πρόεδρος της ΠΑΕ ΑΕΚ, δεν είναι μέλος του ΔΣ της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ, δεν είναι καν μεγαλομέτοχος της ΠΑΕ. Είναι απλώς αντιπρόεδρος της κατασκευαστικής εταιρίας «Δικέφαλος 1924» ΑΕ. Εμφανίζεται, δε, ως απλός φίλος της ΑΕΚ, που έχει λεφτά και θέλει να κατασκευάσει για λογαριασμό της ένα γήπεδο.

Ερώτημα δεύτερο: όταν συναντήθηκε με τον Κοντονή, ο Μελισσανίδης ήταν ήδη αναφερόμενος από τον διαιτητή και τον παρατηρητή του αγώνα ΑΕΚ-Ολυμπιακός ότι απειλήσε -και μάλιστα δύο φορές- τον δεύτερο. Μάλιστα, αντιμετώπιζε ήδη την κατηγορία της δυσφήμισης του αθλήματος. Όταν ο αρμόδιος υφυπουργός τον υποδέχεται μετά βραδυνά και κλάδων στο γραφείο του, δεν τον περιβάλλει με την εμπιστοσύνη του, στέλνοντας τα ανάλογα μηνύματα «όπου δει»; Δεν αποτελεί αυτή η συνάντηση έμμεση -πλην κραυγαλέα- υπόδειξη προς τα όργανα της αθλητικής Δικαιοσύνης να ριξουν τον Μελισσανίδη στα μαλακά, γιατί αυτός συνεργάζεται με το «σύστημα Κοντονή»;

Ερώτημα τρίτο: τι δουλειά έχει ο Κοντονής με το γήπεδο της Νέας Φιλαδέλφειας; Αυτό είναι αρμοδιότητας αποκλειστικά του ΥΠΕΚΑ, οι υπηρεσίες του οποίου είναι αρμόδιες για την έκδοση της οικοδομικής άδειας. Δεν αποτελεί αυτή η κίνηση Κοντονή ευθεία παρέμβαση στις υπηρεσίες του ΥΠΕΚΑ, υιοθέτηση των κατηγοριών του Μελισσανίδη και άσκηση πίεσης να παρανομήσουν για να του δώσουν την άδεια;

Το σύστημα Μελισσανίδη, που είχε οργανώσει όλη αυτή την επιχείρηση, πέρασε στην επίθεση, κατηγορώντας τον Σκουρλέτη ότι κωλυσιεργεί και δεν εκδίδει ούτε τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων, ενώ η ΑΕΚ είναι σε όλα εντάξει και έχει υποβάλει τόνους εγγράφων, ανταποκρινόμενη αμέσως σε ό,τι της ζητείται.

Εμφανώς ενοχλημένος από τη συμπεριφορά του Κοντονή και αντιλαμβανόμενος, ίσως, ότι αυτός συμμετέχει σε κάποιο

κέντρο εντός κυβέρνησης που τον υπονομεύει (δε θέλουμε να πιστέψουμε ότι αυτό το άλλο κέντρο είναι ο γνωστός συνδυαζόμενος του Μελισσανίδη, κυρ-Αλέκος), ο Σκουρλέτης έβαλε το Γραφείο Τύπου του ΥΠΕΚΑ να εκδώσει ανακοίνωση με τίτλο «Διευκρινίσεις για το γήπεδο της ΑΕΚ». Είναι χαρακτηριστικό ότι η ανακοίνωση αναρτήθηκε απλώς στην ιστοσελίδα του υπουργείου και δε διανεμήθηκε με το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο στον πολιτικό Τύπο. Η ανακοίνωση σημειώνει ότι υπήρξε καθυστέρηση στην έκδοση της γνωμοδότησης του Περιφερειακού Συμβουλίου Αττικής επί της ΜΠΕ και συνέχιζε:

«Η Διεύθυνση Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης (ΔΙΠΑ) του ΥΠΕΝ αναμένει, από τον Νοέμβριο του 2015, τις **απόψεις της "Δικέφαλος 1924 ΑΕ"** επί των θεμάτων που θίχτηκαν με τις γνωμοδοτήσεις και τις απόψεις οι οποίες κατατέθηκαν στο πλαίσιο της διαβούλευσης της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ). Το σχετικό έγγραφο με το αίτημα προς την εταιρεία για συμπληρωματικά και διευκρινιστικά στοιχεία επί της ΜΠΕ, έχει ημερομηνία 27 Νοεμβρίου 2015 και ΑΠ: οικ. 153806. Αυτά προς απάντηση δηλώσεων, οι οποίες δεν αποτυπώνουν την πραγματικότητα ως προς το σημείο που βρίσκεται το έργο, **προφανώς λόγω ελλιπούς ενημέρωσης**».

Η τελευταία πρόταση που απέδιδε σε προφανή ελλιπή ενημέρωση τα κατευθυνόμενα από το σύστημα Μελισσανίδη δημοσιεύματα, έδειχνε ότι ο Σκουρλέτης δεν ήθελε να ανοίξει πόλεμο, αλλά απλά να αμυνθεί έναντι των κατηγοριών! Όμως, το μείζον σ' αυτή την ανακοίνωση είναι η **καραμπινάτη παρανομία** του υπουργού, που αποδέχεται ως φορέα του έργου την εταιρία του Μελισσανίδη. Πλέον δεν υπάρχει η δικαιολογία της μη ενημέρωσης. Ο Σκουρλέτης και οι αρμόδιες υπηρεσίες γνωρίζουν πολύ καλά (τα σχετικά έγγραφα, με τη δική μας υπογραφή, είναι κατατεθειμένα στο φάκελο της δημόσιας διαβούλευσης για τη ΜΠΕ, ενώ έχουν κοινοποιηθεί και αυτοτελώς στις αρμόδιες υπηρεσίες και στους υπουργό, αναπληρωτή υπουργό και γενικό γραμματέα), ότι είναι παράνομο να αναγνωρίζεται ως φορέας του έργου η εταιρία του Μελισσανίδη («Δικέφαλος 1924» ΑΕ).

Πρώτο, εκκρεμεί δικαστική προσφυγή μέλους του Ερασιτεχνικού Σωματείου ΑΕΚ κατά του κύρους της γενικής συνέλευσης-παρωδία που ενέκρινε τη σύμβαση παραχώρησης του οικοπέδου της Νέας Φιλαδέλφειας στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ. Η ίδια προσφυγή αμφισβητεί και αυτοτελώς τη σύμβαση

παραχώρησης, θεωρώντας ότι ακόμα και μια νόμιμη γενική συνέλευση δεν μπορεί να παραχωρήσει στην παραχώρηση, γιατί αυτό προσκρούει σ' ένα ευρύ νομικό πλαίσιο. Όσο διαρκεί η δικαστική εκκρεμότητα, το δημόσιο και οι υπηρεσίες του οφείλουν να απέχουν από κάθε ενέργεια που θα μπορούσε να θεωρηθεί ως δικαίωση της μιας ή της άλλης πλευράς σ' αυτή την αντιδικία. Με τη συγκεκριμένη ανακοίνωση, ο υπουργός Σκουρλέτης πλήττει με τον πιο βάνανσο τρόπο τις αρχές της χρηστής διοίκησης, ακρογωνιαίος λίθος του δημοσίου δικαίου.

Δεύτερο, το ζήτημα της νομιμοποίησης της εταιρίας «Δικέφαλος 1924» ΑΕ ως παραχωρησιούχου του έργου, εκκρεμεί και ενώπιον του Αυτοτελούς Τμήματος Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΕΚΑ, στο οποίο προσέφυγε η αρμόδια για την έκδοση της οικοδομικής άδειας υπηρεσία (ΔΑΟΚΑ). Θυμίζουμε ότι η νομιμοποίηση της εταιρίας του Μελισσανίδη συνέβη εξαρχής. Από τότε που κατέθεσε τον άδειο φάκελο αιτούμενη Εγκριση Δόμησης, για να πάρει αριθμό πρωτοκόλλου και να στηρίξει ο Μελισσανίδης την επιχείρησή απομύζησης των οπαδών της ΑΕΚ μέσω των εισιτηρίων διαρκείας. Για πάνω από ένα χρόνο, η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ δεν είχε κανένα νομιμοποιητικό έγγραφο (!), ενώ στη συνέχεια κατέθεσε την παράνομη σύμβαση παραχώρησης. Αν αυτή η σύμβαση ήταν ένα τυπικά νόμιμο έγγραφο, η ΔΑΟΚΑ δε θα απευθυνόταν στο Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου, ζητώντας να κρίνει αυτό τη νομιμότητά της.

Κανονικά, όπως κατ' επανάληψη έχουμε σημειώσει, επικαλούμενοι τη ρητή διάταξη που ισχύει για την έκδοση των οικοδομικών αδειών, ο φάκελος δεν έπρεπε να παραληφθεί (γιατί ήταν άδειος), ενώ στη συνέχεια έπρεπε να επιστραφεί και να αφαιρεθεί ο αριθμός πρωτοκόλλου. Εν πάση περιπτώσει, από τη στιγμή που εκκρεμεί η κρίση του Αυτοτελούς Τμήματος Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου, ο Π. Σκουρλέτης όφειλε να μην προτρέχει και να νομιμοποιεί ο ίδιος την εταιρία του Μελισσανίδη, γιατί αυτό αποτελεί άσκηση πολιτικού εκβιασμού πάνω στα αρμόδια διοικητικά όργανα που κρίνουν το ζήτημα.

Ο Μελισσανίδης, πιστός στην προπαγανδιστική τακτική που ακολουθεί, πιάστηκε από την απάντηση Σκουρλέτη και έβαλε **την ΠΑΕ ΑΕΚ** να απαντήσει στον υπουργό. Την ΠΑΕ που ούτε ιδιοκτήτρια του οικοπέδου είναι, ούτε μέτοχος της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ! Αυτό δεν έγινε τυχαία. Ο Μελισσανίδης κάνει αχταρμά τα πάντα (Ερασιτεχνική

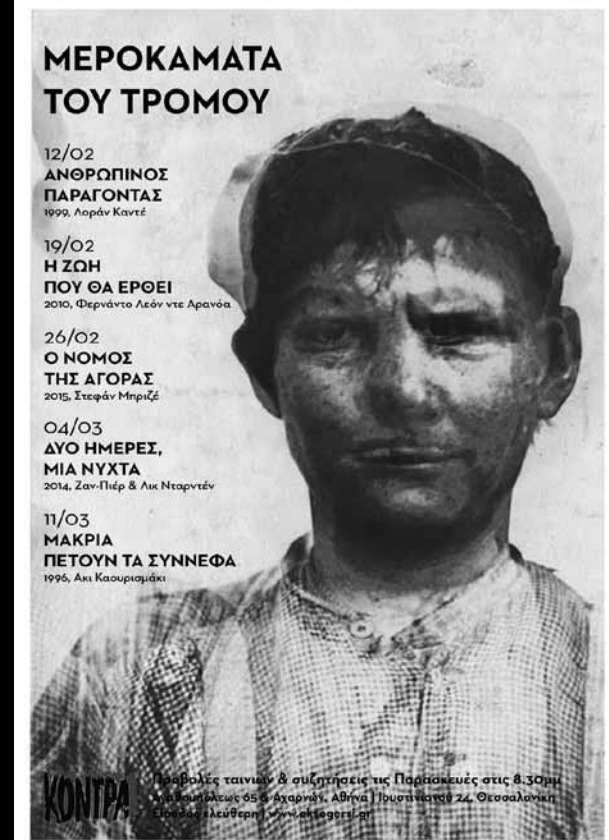
ΑΕΚ, ΠΑΕ ΑΕΚ, «Δικέφαλος 1924» ΑΕ), με στόχο να εμφανίζεται ένα σύστημα με πολλά πλοκάμια, που παραβιάζοντας κάθε έννοια τυπικής νομιμότητας, θα υποβάλλει αιτήματα στις δημόσιες υπηρεσίες και θα «διαλέγεται» με τους υπουργούς. Και βέβαια, ως κορωνίδα αυτού του πολυπλόκαμου συστήματος θα εμφανίζεται ο ίδιος, χωρίς να έχει καμιά θεσμική ιδιότητα. Ακόμα και στην εποχή της οθωμανικής αυτοκρατορίας και του κοτζαμπασισμού υπήρχε περισσότερη θεσμική νομιμότητα.

Η ανακοίνωση της ΠΑΕ ήταν γραμμένη σε ιταμό ύφος και κατέληγε ιταμότητα: «**Εχουμε ανταποκριθεί σε ό,τι μας έχει ζητηθεί. Μας δικαίωσε το Συμβούλιο της Επικρατείας. Το μόνο που περιμένουμε πλέον είναι η έκδοση της άδειας για να παραχωρήσουμε στην υλοποίηση του μεγάλου μας ονείρου. Για εμάς δεν υπάρχουν νέες δικαιολογίες, ούτε περαιτέρω προφάσεις για νέες καθυστερήσεις**». Ταυτόχρονα, δόθηκε εντολή στα Μέσα του συστήματος Μελισσανίδη να ξαναβγάλουν το θέμα του γηπέδου, το οποίο εδώ και καιρό είχαν θάψει. Οι επιθέσεις στον Σκουρλέτη συνεχίστηκαν, ενώ σε κάθε δημοσίευμα αναφερόταν ότι «η ΑΕΚ έχει ήδη στα χέρια της την υπέρ της σχετικής απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας», λες και το ΣΤΕ αποφάσισε για τη νομιμοποίηση της εταιρίας του Μελισσανίδη ή ενέκρινε και τη ΜΠΕ.

Ο στόχος του Μελισσανίδη είναι προφανής. Λεφτά για να φτιάξει το φαραωνικό γήπεδό του δεν έχει. Θέλει όμως την οικοδομική άδεια, μπας και καταφέρει μ' αυτή να μαζέψει λεφτά. Ξέρει πολύ καλά ότι το «κλειδί» είναι η νομιμοποίηση της σύμβασης παραχώρησης, που θα επιτρέψει στην εταιρία του να αρπάξει ένα φιλέτο **ιδιοκτησίας του ελληνικού δημοσίου**. Επιχειρεί να νομιμοποιήσει την εταιρία του μέσω της έκδοσης της ΜΠΕ, έτσι ώστε να ασκηθεί εκβιασμός και στο δικαστήριο που θα κρίνει την προσφυγή του μέλους της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ και στις αρμόδιες υπηρεσίες του ΥΠΕΚΑ.

Πρόκειται για μια παραλλαγή του σκανδάλου του Βατοπεδίου. Μια κερδοσκοπική ανώνυμη εταιρία θέλει να ιδιοποιηθεί για μισό αιώνα ένα οικοπέδο (δασικό μάλιστα) του ελληνικού κράτους, που έχει παραχωρηθεί **μόνο κατά χρήση διοίκησης και διαχείριση** σε ένα ερασιτεχνικό σωματείο για την ανάπτυξη **αποκλειστικά κοινωφελούς** έργου. Θα γίνει ο Σκουρλέτης ο νέος Βουλγαράκης; Θα συμπράξει η «πρώτη φορά Αριστερά» σ' ένα σκάνδαλο για χάρη ενός μεγαλοκαπιταλιστή; Ας μην της το επιτρέψουμε.

Προβολές ταινιών και συζητήσεις

ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

12/02
ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΣ
ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ
1999, Λοράν Καντέ

19/02
Η ΖΩΗ
ΠΟΥ ΘΑ ΕΡΘΕΙ
2010, Φερνάντο Λεόν ντε Αρανόα

26/02
Ο ΝΟΜΟΣ
ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ
2015, Στεφάν Μπριζέ

04/03
ΔΥΟ ΗΜΕΡΕΣ,
ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ
2014, Ζαν-Πιέρ & Λικ Νταρντέν

11/03
ΜΑΚΡΙΑ
ΠΕΤΟΥΝ ΤΑ ΣΥΝΝΕΦΑ
1996, Λικ Καουρισμαίκι

Προβολές ταινιών & συζητήσεις τις Παρασκευές στις 8.30pm
στην αίθουσα της ΔΕΑ Αχαρνών, Αθήνα | Πρωτοβουλία 24, Θεσσαλονίκη
Εισιτήρια: 5€ (ελεύθερη συνεισφορά)

ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

«Η εργασία απελευθερώνει», έγραφαν οι Ναζί στις εισόδους των στρατοπέδων συγκέντρωσης, απογυμνώνοντας με το δικό τους τρόπο τον καπιταλισμό από το μυστικιστικό του περιβλήμα και περιγράφοντας κυνικά την ουσία της εργασίας στο πλαίσιο των καπιταλιστικών σχέσεων παραγωγής. Η μισθωτή εργασία όχι μόνο δεν απελευθερώνει, αλλά σκλαβώνει. Και ο σύγχρονος καπιταλισμός φροντίζει να μας το θυμίζει, έστω και χωρίς τα στρατόπεδα καταναγκαστικής εργασίας των Ναζί.

Να είσαι εργάτης, να είσαι άνεργος, οι δυο πόρτες της ίδιας φυλακής. Το αφιέρωμα δανείζεται τον τίτλο του από το κλασικό αριστούργημα του Ανρί-Ζορζ Κλουζό (1953), όπου μια ομάδα απελπισμένων τυχοδιωκτών αναλαμβάνει να μεταφέρει ένα φορτίο νιτρογλυκερίνης μέσα από τη ζούγκλα της Κεντρικής Αμερικής για λογαριασμό μιας πετρελαϊκής εταιρίας. Οι πέντε ταινίες του αφιερώματος εστιάζουν στον ίδιο τρόπο της επιβίωσης, αυτή τη φορά μέσα στις αστικές ζούγκλες του σύγχρονου ευρωπαϊκού καπιταλισμού, αναζητώντας μέσα στο ανελέητο σκοτάδι τους το ίχνος της ανθρωπιάς: ένα φορτίο που μπορεί να κραγεί ανά πάσα στιγμή.

- Παρασκευή 4/3/2016 -

ΔΥΟ ΗΜΕΡΕΣ, ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ

(Deux jours, une nuit, Βέλγιο, Ιταλία, Γαλλία, 2014, 95')

Σκηνοθεσία, σενάριο: Ζαν-Πιερ και Λικ Νταρντέν
Ερμηνείες: Μαριόν Κοτιγιάρ, Φαμπρίσιο Ροντζιόνε, Κατρίν Σαλέ, Ολιβιέ Γκουρμέ

Παραγωγή: Les Films du Fleuve, Archipel 35, BIM
Distribuzione, Eyeworks Belgium

Δυο μέρες πριν επιστρέψει στη δουλειά της σε μια πολυεθνική, ύστερα από αναρρωτική άδεια λόγω κατάθλιψης, η Σαντρά πληροφορείται από μια συνάδελφο πως η διοίκηση πρότεινε στους συνεργάτες της να ψηφίσουν μεταξύ του ετήσιου πριμ, ύψους χιλίων ευρώ για τον καθένα, ή της διατήρησης της θέσης της Σαντρά στην εταιρία. Η απόφαση είναι αρνητική για τη Σαντρά, η ψηφοφορία όμως θα επαναληφθεί, κι έτσι η Σαντρά έχει στη διάθεσή της ένα σαββατοκύριακο για να πείσει τους δεκαέξι συναδέλφους της να ψηφίσουν υπέρ της παραμονής της στη δουλειά. Μέσα από τη λιτή και ευθύβολη γραφή τους, οι αδερφοί Νταρντέν στήνουν ένα αγωνιώδες θρίλερ για την εργασιακή ζούγκλα των μεγάλων εταιριών, όπου ο ανταγωνισμός μέχρι αλληλοεξόντωσης γίνεται συνείδηση ως προϋπόθεση επιβίωσης. Ο αγώνας της Σαντρά να κρατήσει τη δουλειά της αλλά και να ανακτήσει την αξιοπρέπεια της ενώ παλεύει να ξεφύγει από την κατάθλιψη, γίνεται ένα καίριο σχόλιο για την επικράτηση του ατομικισμού και την τρανταχτή απουσία της εργατικής συλλογικότητας στο περιβάλλον του σύγχρονου καπιταλισμού.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Ο «Σωλήνας» σε δράση...

Σε σύγκριση με τις κόντρες και τις αντιπαραθέσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο, στο ελληνικό μπάσκετ μπορούμε να πούμε ότι επικρατεί σχετική ηρεμία. Γιαννακόπουλοι και Αγγελόπουλοι έχουν αφήσει προς το παρόν τις μεταξύ τους αντιπαραθέσεις και ασχολούνται με τις ομάδες τους ενόψει της τελικής τους σύγκρουσης στα play offs του πρωταθλήματος και με τη συνέχεια της πορείας τους προς την τελική φάση της Euroleague.

Εκτός όμως από τους δυο μεγάλους του ελληνικού μπάσκετ κινητικότητα και καλή διάθεση υπάρχει και στις άλλες παραδοσιακές δυνάμεις του πρωταθλήματος. ΑΕΚ, ΠΑΟΚ και Αρης ετοιμάζονται για τη συμμετοχή τους στο υπό ίδρυση «Basketball Champions League» της FIBA, ελπίζοντας ότι, σε μια περίοδο που τα ταμεία τους έχουν αραχνιάσει εξαιτίας της οικονομικής κρίσης, θα εξασφαλίσουν ένα σημαντικό ποσό, ενώ ταυτόχρονα θα ενισχύσουν το πρεστίτζ και την εικόνα τους.

Για μια ακόμα φορά, ο πρόεδρος της Ελληνικής Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης (ΕΟΚ) Γιώργος Βασιλακόπουλος αξιοποίησε τις διασυνδέσεις του και κατάφερε να αποκομίσει το μέγιστο για τις ελληνικές ομάδες. Στα ηγετικά κλιμάκια της FIBA επικρατούσε δυσαρέσκεια εξαιτίας της απόφασης των ερυθρόλευκων και των πράσινων να ακολουθήσουν τις υπόλοιπες πρωτοκλασάτες ευρωπαϊκές ομάδες και να παραμείνουν πιστές στη Euroleague (οι πράσινοι κράτησαν μέχρι τελευταία στιγμή ανοιχτό το ενδεχόμενο να ηγηθούν στη διοργάνωση της FIBA, όμως από τη στιγμή που τα οικονομικά δεδομένα ήταν πολύ μικρότερα από αυτά που τους εξασφάλισε η Euroleague, παρέμειναν στο «μαντρί»). Ο Βασιλακόπουλος κατάφερε όμως να τους πείσει ότι αν δώσουν τρία εισιτήρια στην Ελλάδα, η FIBA θα είναι εξίσου ανταγωνιστική με την Euroleague, αφού θα επηρεάζει ένα σημαντικό κομμάτι της ελληνικής μπάσκεττικής αγοράς.

Εκτός από την αποκατάσταση των σχέσεων με την παγκόσμια ομοσπονδία, ταυτόχρονα κατάφερε να μη δημιουργηθεί η παραμικρή αναταραχή στο εσωτερικό, αφού δεν υπήρξαν κόντρες ανάμεσα στις ομάδες. Όπως δήλωσε, ο επόμενος στόχος του είναι να πείσει τους δυο αιωνίους αντίπαλους ότι το μέλλον τους είναι στο πλευρό της FIBA, γιατί ελέγχοντας τις εθνικές ομοσπονδίες, τους διαιτητές και έχοντας ένα σημαντικό μερίδιο της ευρωπαϊκής αγοράς, οι πιθανότητες να βρει χορηγούς για τη διοργάνωση της είναι περισσότερες από αυτές της Euroleague, συν ότι μπορεί να τους πουλήσει και το Μουντομπάσκετ και τις διοργανώσεις σε επίπεδο ηπείρου.

Τα φράγκα θα καθορίσουν τον νικητή

Τον περασμένο Νοέμβριο, οι εκπρόσωποι της Euroleague και της FIBA δεν κατάφεραν να βρουν τη χρυσή τομή και το ρήγμα στις σχέσεις των δυο ενώσεων οριστικοποιήθηκε. Εκείνη τη χρονική στιγμή, η Euroleague βγήκε νικήτρια από τη διαμάχη, αφού οι εκπρόσωποι των μεγάλων ομάδων της Ευρώπης αποφάσισαν να πουν όχι στη FIBA και στην πρόταση για συμμετοχή τους στο υπό ίδρυση «Basketball Champions League», μια διοργάνωση αντίστοιχη με το Champions League του ποδοσφαίρου.

Για να δαλεάσει τις ομάδες, η FIBA είχε υποσχεθεί έσοδα που θα έφταναν τα 33.000.000 ευρώ, χωρίς όμως να καταφέρει να εγγυηθεί για τη σταθερότητα αυτών των εσόδων. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με τη συμφωνία χορηγίας της Euroleague με την πολυεθνική «IMG», στην οποία αναφέρονται ετήσια έσοδα 36.000.000 ευρώ, με προοπτική να ανέβουν στα 49.000.000 ευρώ στη διάρκεια της δεκαετίας, οδήγησε τις ομάδες στην αγκαλιά της Euroleague. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αυτές οι ομάδες είναι πάνω απ' όλα καπιταλιστικές επιχειρήσεις που έχουν σαν πρώτο και κύριο στόχο το κέρδος και κατά συνέπεια συμμορφώνονται με όποιον τους δώσει τα περισσότερα.

Από το Νοέμβριο ως σήμερα πέρασε πολύ καιρός και τα δεδομένα αλλάζουν, αφού -όπως όλα δείχνουν- η FIBA δεν κάθισε με σταυρωμένα χέρια. Έχοντας εξασφαλίσει ότι έχει με το μέρος της τη συντριπτική πλειοψηφία των εθνικών ομοσπονδιών, αποφάσισε να προχωρήσει στην ίδρυση του «Basketball Champions League», έστω

με τη συμμετοχή ομάδων μικρότερου βεληνεκούς σε σχέση με αυτές που συμμετέχουν στην Euroleague, και στη θέσπιση προκριματικών αγώνων των εθνικών ομάδων για τη συμμετοχή τους στις διοργανώσεις της ηπείρου τους (π.χ. Ευρωπαϊσκέτ) και στο Παγκόσμιο Πρωτάθλημα μπάσκετ. Οι δυο αυτές κινήσεις της FIBA της έχουν δώσει την πρωτοβουλία των κινήσεων και έχουν στριμώξει τους αντιπάλους της.

Καταρχάς, κατάφερε να αποκτήσει σημαντικά ερείσματα στα εθνικά πρωταθλήματα, αφού οι ομάδες που θα συμμετάσχουν στο μπάσκετ Champions League θα την εκπροσωπούν και θα προσπαθούν να προωθήσουν τα δικά της συμφέροντα. Ταυτόχρονα, από τα φράγκα που θα κερδίσουν οι ομάδες, ακόμα και αν είναι λιγότερα από αυτά που κερδίζουν αυτές που συμμετέχουν στη διοργάνωση της Euroleague, θα κλείσει η ψαλίδα της διαφοράς ανάμεσα στις ομάδες της πρώτης και της δεύτερης ταχύτητας.

Περισσότερα φαίνεται να είναι τα κέρδη της FIBA από τη θέσπιση των προκριματικών αγώνων για τις εθνικές ομάδες, κατά τα πρότυπα του ποδοσφαίρου. Η απόφαση αυτή αναμένεται να ανανεώσει το ενδιαφέρον των φιλάθλων για το μπάσκετ, αφού οι αγώνες των εθνικών ομάδων θα είναι περισσότεροι και συχνότεροι, ενώ ταυτόχρονα θα δημιουργήσει προβλήματα στις διοργανώσεις της Euroleague, οι οποίες θα πρέπει να σταματούν κατά τη διάρκεια διεξαγωγής των προκριματικών αγώνων. Οι παίκτες θα πρέπει να συμμετέχουν στους αγώνες των εθνικών ομάδων και όσοι

αρνηθούν θα κινδυνεύουν με τιμωρία.

Αν και η υλοποίηση του σχεδιασμού της Παγκόσμιας Ομοσπονδίας έχει οριστεί για την αγωνιστική περίοδο 2016-17, η πίεση της FIBA προς τη Euroleague γίνεται αισθητή από τώρα. Μπροστά στην κατάσταση που διαμορφώνεται, οι επικεφαλής της Λίγκας αποφάσισαν να προσφύγουν στα αρμόδια όργανα της ΕΕ και να ζητήσουν τη συνδρομή τους για να αντιμετωπίσουν τη FIBA. Στην ανακοίνωσή της η Λίγκα τονίζει: «Η Ευρωλίγκα προχώρησε σε καταγγελία στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της FIBA και της FIBA Europe ως αποτέλεσμα των συνεχών πιέσεων που υφίστανται οι ευρωπαϊκοί σύλλογοι από την ευρωπαϊκή ομοσπονδία μαζί με τις εθνικές ομοσπονδίες, με σκοπό να αναγκαστούν να αποσύρουν τη συμμετοχή τους στις ευρωπαϊκές διοργανώσεις που από το 2000 οι ίδιοι οι σύλλογοι διευθύνουν μέσω της Ευρωλίγκας. Η καταγγελία αναφέρει τις απαράδεκτες και παράνομες απειλές και πιέσεις που η FIBA και οι ομοσπονδίες-μέλη της κάνουν εναντίον των συλλόγων, παικτών και διαιτητών, προκειμένου να τους αναγκάσουν να εγκαταλείψουν την Ευρωλίγκα και το Eurocup και να λάβουν μέρος στις διοργανώσεις της FIBA. Στόχος της αγωγής είναι να εξασφαλιστεί ότι οι σύλλογοι, παίκτες και διαιτητές θα μπορούν ελεύθερα να αποφασίσουν τις διοργανώσεις που θεωρούν κατάλληλες για να λάβουν μέρος, χωρίς να υπόκεινται σε απειλές ή πιέσεις».

Από την ανακοίνωση είναι φανερό ότι η FIBA έχει το πάνω χέρι στις εξελίξεις και με τη βοήθεια των εθνικών ομοσπονδιών έχει «στριμώξει» τη Euroleague που βρίσκεται σε συνεχή άμυνα. Μέχρι αυτή τη στιγμή, βέβαια, η Euroleague έχει ένα σημαντικό όπλο υπέρ της, αφού μπορεί να εξασφαλίσει περισσότερα φράγκα για τις ομάδες που θα παραμείνουν πιστές σ' αυτή. Όσο υπερέχει σ' αυτό το σημείο θα μπορεί να αντέχει στην πίεση και να συνεχίζει την ατόνομη πορεία της ελπίζοντας ότι με τη βοήθεια της ΕΕ θα αντιστρέψει εκ νέου τα δεδομένα. Σε διαφορετική περίπτωση, θα αναγκαστεί να συρθεί σε συνθηκολόγηση με τη FIBA.

Κος Πάπιας
 papias@eksegersi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΑΝΝΑΡΗΣ

Το ξύπνημα της άνοιξης

Ο Κωνσταντίνος Γιάνναρης («Από την άκρη της πόλης», «Δεκαπενταύγουστος», «Ομηρος») επιστρέφει με μια εκρηκτική εφηβική ιστορία βίας. Πέντε έφηβοι ανακρίνονται από την αστυνομία και περιγράφουν την ίδια ιστορία -ο καθένας από τη σκοπιά του- για το πώς οδηγήθηκαν στο να φτιάξουν μια συμμορία με σκοπό να κάνουν κλοπές στα νότια προάστια. Τελικά, λίγο ενδιαφέρει το τι ακριβώς έγινε...

Οι πρωταγωνιστές είναι μια ομάδα παιδιών, μπερδεμένων ανάμεσα στην πραγματικότητα που βιώνουν, τα αδιέξοδά της, τις μηδενιστικές ιδέες τους για τον κόσμο, την έλλειψη νοήματος και κινήτρων. Παιδιά, παρολαυτά, με κοινωνικές ευαισθησίες, τα οποία μοιάζουν εντελώς χαμένα.

Ο Κωνσταντίνος Γιάνναρης μας παρουσιάζει ένα ακόμη πορτρέτο της Αθήνας. Μια πόλη υπό κατάρρευση, μέσα από τα μάτια έφηβων που αδυνατούν να βρουν μια θέση σ' αυτή.

ΝΤΑΛΙΜΟΡ ΜΑΤΑΝΙΤΣ

Καυτός ήλιος

Τρεις διαφορετικές ιστορίες αγάπης με φόντο τρεις διαδοχικές δεκαετίες, σε δύο γειτονικά βαλκανικά χωριά όπου μαίνεται εδώ και χρόνια το διεθνολικό μίσος. Ο κροάτης σκηνοθέτης αφηγείται τρεις δυστοπικούς έρωτες, με πρωταγωνιστές ανθρώπους-θύματα σε καταστάσεις τις οποίες δεν επέλεξαν και δεν μπορούν να διαχειριστούν.

Μια πολύ ενδιαφέρουσα προσπάθεια, με ιδιαίτερη γραφή που με έναν τρόπο θυμίζει Βαλκάνια. Ρεαλιστική γραφή που αναπαριστά ανθρώπους εγκλωβισμένους. Ο σκηνοθέτης επιλέγει συνειδητά να εστιάζει στα πρόσωπα και στα σώματά τους, τα οποία συνεχώς πάσχουν.

Η ταινία αποτελεί την επίσημη υποψηφιότητα της Κροατίας για το Όσκαρ καλύτερης ξενόγλωσσας ταινίας, ενώ έχει ήδη βραβευτεί στις Κάννες (Βραβείο Επιτροπής - Ενα Κάποιο Βλέμμα) και σε πολλά άλλα φεστιβάλ.

ΤΟΜ ΜΑΚΑΡΘΙ

Spotlight. Όλα στο φως

Στηριγμένη σε πραγματικά γεγονότα, η ταινία αφηγείται την πορεία της δημοσιογραφικής ομάδας Spotlight, της εφημερίδας Boston Globe της Βοστώνης, προς την αποκάλυψη ενός σκανδάλου που το 2002 συγκλόνισε τις ΗΠΑ και όλο τον κόσμο. Το σκάνδαλο αφορούσε τους πάνω από εβδομήντα καθολικούς ιερείς στη Βοστώνη, που επί τρεις δεκαετίες ασελγούσαν σε μικρά παιδιά, ενώ η Εκκλησία ήταν πλήρως ενημερωμένη και φρόντιζε να τους καλύπτει. Κατά καιρούς, διάφοροι προσπαθούσαν

Τσακίστε τον καπιταλισμό! Μετά από 85 χρόνια στην αγορά, το SANTE αποσύρεται από την κυκλοφορία, λόγω χαμηλών πωλήσεων. Τα κέρδη της πολυεθνικής Philip Morris πάνω από το τσιγάρο που έγινε θρύλος.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Να είμαστε έτοιμοι, κάθε ώρα είναι η δική μας ώρα (Γ. Ρίτσος)

Στου δυνατού έρωτος το άκουσμα τρέμε και συγκινήσου / σαν αισθητής. Όμως, ευτυχισμένος, / θυμήσου πόσα η φαντασία σου σ' έπλασεν· αυτά / πρώτα· κι έπειτα τ' άλλα -πιο μικρά- που στη ζωή σου / επέρασες κι απόλαυσες, τ' αληθινότερα κι απτά.- / Από τους τέτοιους έρωτας δεν ήσουν στερημένος. (Κ. Καβάφης, «Έρωτος Άκουσμα», από τα «Κρυμμένα Ποιήματα, 1877; - 1923»)

Σαν θα συρθείς / άβουλος / στις εξώπορτας τα καρφιά / μέγας / μέσα στην μικρότητά σου

Σύριζα και σουρεαλιστικός σοσιαλισμός...

► Σημείωση: Ριζοσπάστης, (πρωτοσέλιδα, από 16/2/2016 - 21/2/2016), έχει «αποσυρθεί» το ασφαλιστικό ως πηχυαίος τίτλος...

► «Αντίο» και ο Μοράλες του «σοσιαλισμού του 21ου αιώνα»;

► Σύντομο ανέκδοτο: Τσίπρας - «Να πούμε αλήθειες».

► Το τι ακριβώς υποσχέθηκε -λέμε τώρα- το περιγράφει ένα -μικρό- απόσπασμα από την ΑΥΓΗ (avgι.gr/article/6286379/mono-leukos-karnos-): «Γιατί το ασφαλιστικό, καλώς ή κακώς, είτε το θέλουμε είτε δεν το θέλουμε, είναι συνδεδεμένο με την αξιολόγηση και άρα και με τη συζήτηση για το χρέος». Ξεκάθαρη θέση: ούτε πόντο πίσω από την κυβερνητική πολιτική, όπως αυτή διαμορφώνεται υπό τον «ίσκιο» των θεσμών. «Έτσι δεν υπάρχουν πολλές επιλογές πλέον».

► «Αυτό το Μνημόνιο...» γράφει ο αρχιψεύταρος Θ. Καρτερός στην ΑΥΓΗ (avgι.gr, 21-2-2016) με τίτλο «Ψέματα και ψεύτες», λες και τα γραπτά δεν μένουν... Κατάντια...

► Για μαλάκα περνάει τον ελληνικό λαό ο υπουργός Παρασκευόπουλος και δήλωσε στην ΕΡΤ ότι η «δικαιοσύνη λειτουργεί

ανεξάρτητα»; Δεν είναι ο πρώτος, μα ούτε και ο τελευταίος υπουργός με αυτή την καραμέλα στο στόμα.

► But I still got the blues for you (G. Moore).

► «Ετοιμη η Αθήνα να διευκολύνει τα πλοία του ΝΑΤΟ που θα περιπολούν στο Αιγαίο» (tanea.gr, 23-2-2016). Για να διευκολύνει το... φιλειρηνικό έργο του στην ευρύτερη περιοχή, βεβαίως-βεβαίως. Και ο καμμένος υπουργός πλάι-πλάι με τον διοικητή του δού στολόου... Μεγάλες δόξες «εθνικής ανεξαρτησίας»...

► Το «συνεχίζουμε με όλες τις μορφές» σημαίνει τέλος στα μπλόκα...

► Διάσκεψη Ομπάμα-Μέρκελ-Ολάντ-Κάμερον για την προσφυγική κρίση στο Αιγαίο (οι ιμπεριαλιστές συσκέπτονται, οι πρόσφυγες υποφέρουν από την πολιτική τους).

► Στήριξη της «διεθνούς κοινής γνώμης» ζήτησε ο Τσακαλώτος. Απευθύνεται σε μια ανύπαρκτη πλευρά οπότε (αυτός) κάνει ότι ζορίζεται από το ΔΝΤ. Και μάλιστα μέσω του BBC...

► Προϋπολογισμός «λιγότερης λιτότητας» στην Πορτογαλία. Πάντως η λιτότητα παραμένει.

Τσαλιμάκια αλα Σύριζα οι σοσιαλιστές, το Μπλόκο, το «Κ».Κ. και οι Πράσινοι - δουλεύουνε μαζί.

► Τσουπ! να και ο Αρειος Πάγος: «Να διερευνηθεί αν συντελείται το αδίκημα παρακώλυσης της συγκοινωνίας». Για τα αγροτικά μπλόκα. Την αστική νομιμότητα.

► «Ακυρώθηκε το υπάρχον πρόγραμμα με το ΔΝΤ - Ανοίγει ο δρόμος για το νέο Μνημόνιο» - tonima.gr, 23-2-2016. «Θα υπάρξει και τέταρτο και πέμπτο Μνημόνιο». Εγκαιρη η προειδοποίηση της Κόντρας (20-2-2016).

► «Βόμβα για το ασφαλιστικό σύστημα οι αιτήσεις για κύρια, επικουρική σύνταξη» - αυτά «ανακάλυψε» η Καθημερινή (kathimerini.gr/850645/article/oikonomia/treis-dhmosionomikes-vomves-areiloun-ta-asfalistika-tameia). Ηγουν, οι ίδιοι οι ασφαλισμένοι (παρότι έχουν πληρώσει τις εισφορές τους) «θάβουν» το ασφαλιστικό σύστημα και όχι το σχέδιο Κατρούγκαλου. Άλλο ένα δείγμα συμπολιτευόμενης αντιπολίτευσης...

► Κι φλάρω τίνγκα το τιπόζτου κι αρχάω αγάλι-αγάλι να διαβαίνουν κατά το σαραντατρίο...

► Μη φας έχουμε (και 4ο) Μνημόνιο...

► «Την έντονη δυσарέσκειά του» για τη μη τήρηση των συμπεφωνημένων σχετικά με τους πρόσφυγες εξέφρασε ο κ. Τσίπρας. Η απάντησή ήταν... ακατάλληλη δι' ανηλίκους.

► Ωπα, ρε Αλέξη! (Δεν είπε έξω ο πρόσφυγας αλλά «Η Ελλάδα δεν θα γίνει μόνιμη αποθήκη ψυχών»). Η Μέρκελ (του) απάντησε δεόντως. Ο Αλέξης το «ανακοίνωσε» στη Βουλή. Πιο πέρα τρία πουλάκια κάθονταν... Α-λέξης, αλλ' έξις, αλλ' ός.

► Και στο πανεπιστήμιο της Πρετόρια (Ν. Αφρική) τα Αφρικάανς (: η γλώσσα των Μπους, των λευκών ρατσιστών δηλαδή), είναι η γλώσσα που χρησιμοποιείται στην παράδοση των μαθημάτων. Ας είναι καλά το «Κ».Κ. Ν. Αφρικής και το Α.Ν.С...

► Κάηκε ζωντανός μέσα στο σπίτι του ο 86χρονος Ρέιμοντ Λίστερ στην περιοχή Μπάρντζμπερ (Λονδίνο). Γιατί; Γιατί ο δήμαρχος του Λονδίνου Μπ. Τζόνσον είχε κλείσει το 2014 τον πλησιέστερο πυροσβεστικό σταθμό... Κατά τα άλλα «Britannia Rule the waves».

► Ποιος είπαμε ότι πρωτοστάτησε στην ματαίωση της επιστρά-

τευσης (24/2/1943) στην Αθήνα, ω σύγχρονοι ταγματαλήτες, Μπουραντάδες, Γερμανοί; Μήπως το ΕΑΜ;

► Του πέρασαν γύρω από το κεφάλι έναν μάντα. Το αποτέλεσμα ήταν να πεθάνει. Πρόκειται για τον Τόμας Ορτσαρντ τον οποίο συνέλαβαν οι μπάτσοι και εφάρμοσαν -στην κυριολεξία- την μέθοδο «Emergency response belt» ή ERB, δηλαδή μάντας για έκτακτες καταστάσεις. Σημειώτεον ότι ο Τ. Ορτσαρντ είχε ζητήματα πνευματικής υγείας και, πρωτόδικα, ο πρόεδρος του δικαστηρίου δεν επέτρεψε τη χρήση βίντεο από κάμερα (CCTV). Αυτό έγινε δυνατό στο Εφετείο. Για την δολοφονία δικάζεται ένας μπάτσος και δύο δεσμοφύλακες. Η ανθρωπινή ζωή πάνω απ' όλα... Ο δολοφονημένος ήταν 32 χρόνων (theguardian.com/uk-news/2016/feb/24/footage-of-thomas-orchard-died-restraint-with-webbing-belt-revealed).

► Οι νέοι (στην ηλικία) γιατροί της Βρετανίας ετοιμάζονται για περαιτέρω απεργιακή δράση με αρχή την 9η Μαρτίου.

► Πραγματικό θράσος: ο λόγος για το κύριο άρθρο της ΑΥΓΗΣ (24-2-2016) με τίτλο «Οι αγρότες οφείλουν να απαντήσουν και στην κοινωνία». Ποιοι το λένε αυτό; Αυτοί που χαρτασώνουν τους αγρότες με 722 εκατ. ευρώ για την περασμένη μισή χρονιά και ολόκληρο το 2016! Απύθμενο το θράσος ή το γαρ πολύ της θλίψεως τους έρπητες γεννάει...

► Τσακαλώτος (BBC World Service) διατείνεται ότι απευθύνεται στο ΔΝΤ: «Δεν κόβουμε τις υφιστάμενες συντάξεις». Στη μάνα του το είπε;

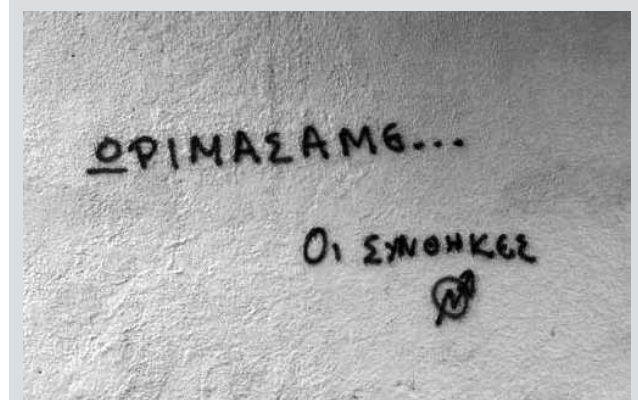
► Προφανώς σε χαολίζοντες ούγκανους απευθύνεται το άρθρο της ΑΥΓΗΣ (avgι.gr, 20-2-2016) το οποίο τιλοφορείται «Ουσιαστικοί και όχι τυπικοί οι όροι περιβαλλοντικών επιπτώσεων του γηπέδου» - της ΑΕΚ.

► «Κέρκυρα - Λαθρομετανάστες και κλοπές αναστατώνουν το νησί» - ημερομηνία: 4/2/1996. Στήλη: Κοινωνία. Εφημερίδα: Ριζοσπάστης (rizospastis.gr/page.do?publDate=4/2/1996&id=7281&pageNo=16). Ενα συνεπέστατο αστικό κόμμα.

► Κι ένα μικρό ανέκδοτο: «Ενωση αστυνομικών υπαλλήλων Αττικής - ΟΧΙ στην καταστολή», Ριζοσπάστης, Σάββατο 1 Φλεβάρη 1997.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Σε τοίχο στο Παγκράτι, σε κάθετο της Φιλολάου, είναι γραμμένο το σύνθημα. Δεν λέμε, έξυπνο ως σύλληψη, όμως εκείνο που μετράει πάνω απ' όλα σ' ένα πολιτικό σύνθημα είναι η «εξυπνάδα» του μηνύματος που εκπέμπει. Η ξεχειλή ειρωνία έχει στόχο εκείνους που επικαλούνται την ωριμότητα των συνθηκών στο χάραγμα της τακτικής τους και ιδιαίτερα της άμεσης δράσης τους. Δεν είναι, βέβαια, ίδιοι όλοι όσοι αναφέρονται -με τον ένα ή τον άλλο τρόπο- στην ωριμότητα των συνθηκών. Οι ίδιες δε οι συνθήκες, στην κλασική θεωρητική ανάλυση, διακρίνονται στις αντικειμενικές και τις υποκειμενικές. Κατά τη μαρξιστική θεωρία, την οποία ασπαζόμαστε εμείς, οι αντικειμενικές συνθήκες για το πέρασμα στον κομμουνισμό είναι υπερώριμες εδώ και τουλάχιστον έναν αιώνα. Και όχι μόνο στις αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες, αλλά και στις εξαρτημένες χώρες. Ο καπιταλισμός έχει εισβάλει σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της Γης, εξαλείφοντας τις φεουδαρχικές σχέσεις παραγωγής, η εργατική τάξη έχει σχηματιστεί ως «τάξη καθεαυτή», τα μικροαστικά στρώματα καταστρέφονται με προϊούσα ταχύτητα, οι παραγωγικές δυνατότητες έχουν φτάσει σε ασύλληπτα επίπεδα, ο καπιταλισμός αναπτύσσεται μονόπλευρα και καταστροφικά (για τους ανθρώπους και τη φύση). Όμως -για να θυμηθούμε τον μεγάλο «μάστορα» της επαναστατικής τακτικής Β.Ι. Λένιν- όσο η εργατική τάξη δεν συγκροτείται ως «τάξη δι' εαυτήν», όσο στο εργατικό κίνημα κυριαρχεί η αστική πολιτική, μ' άλλα λόγια όσο οι υποκειμενικές συνθήκες εξακολουθούν να είναι ανώριμες, τόσο ο καπιταλισμός θα μπορεί να αναπαράγεται και να διαιωνίζεται. Γιατί οι εργατικές και εργαζόμενες μάζες δε θα κάνουν το αποφασιστικό βήμα για την ανατροπή του. Και ανατροπή χωρίς την αποφασιστική συμμετοχή των μαζών δεν μπορεί να υπάρξει.

Προς τι τότε η ειρωνεία και η υποκειμενοποίηση των συνθηκών, που μας φωνάζουν ότι... ωρίμασαν; Στην πραγματικότητα, πρόκειται για την «αιώνια» αντιπαράθεση ανάμεσα στην ατομικιστική και τη συλλογική αντίληψη. Η ατομικιστική αντίληψη (με την ευρεία της έννοια και όχι με την έννοια που της δίνει π.χ. το αναρχοατομικιστικό ρεύμα) θεωρεί ότι, από τη στιγμή που οι αντικειμενικές συνθήκες είναι ώριμες, αρκούν οι αγωνιστικές εκκλήσεις των πρωτοποριών για να κινηθούν οι πλατιές εργαζόμενες μάζες. Η ιστορική διαδρομή έχει διαψεύσει και εξακολουθεί να διαψεύδει αυτή την κατεύθυνση, που δε διαφέρει σε τίποτα επί της ουσίας από τον αυθορμητισμό ως θεωρητικό και πολιτικό ρεύμα (ρεύμα που διατρέχει και την αναρχική και τη μαρξιστική κατεύθυνση, παρά τις θεμελιώδεις διαφορές τους). Από αγωνιστικές και επαναστατικές εκκλήσεις είναι ξεχειλή η ιστορική διαδρομή, όμως ελάχιστες φορές αυτές οι εκκλήσεις -στο όνομα των ώριμων συνθηκών- βρήκαν τη δέουσα ανταπόκριση στους κόλπους εκείνων προς τους οποίους απευθύνθηκαν. Τις φορές που βρήκαν ανταπόκριση συνέβη (διόλου τυχαία) φορείς των εκκλήσεων να είναι πολιτικά κόμματα οργανωμένα σε επαναστατική βάση, με πολλή δουλειά στις πλάτες τους.

Υπάρχουν, βέβαια, κι εκείνοι που στο όνομα της ανωριμότητας των (υποκειμενικών) συνθηκών αρνούνται την αγωνιστική δράση και υπονομεύουν τα αγωνιστικά σκιρτήματα των εργατικών, αγροτικών, νεολαιστικών μαζών. Πρόκειται για τις αστικές απολήξεις μέσα στο μαζικό κίνημα. Παλιά είναι και η ιστορία του οπορτουνισμού, που σε κρίσιμες ιστορικές στιγμές δε δίστασε να παίξει όχι απλά υπονομευτικό, αλλά και ανοιχτά αντεπαναστατικό ρόλο. Όμως, από την απόρριψη του οπορτουνισμού και του «ρεαλισμού» του, μέχρι τις αυθορμητιστικές εκκλήσεις, που έχουν ως βάση τους την ατομικιστική αντίληψη της ιστορικής εξέλιξης και της ανάπτυξης της ταξικής πάλης, υπάρχει απόσταση όση ανάμεσα στη μέρα και τη νύχτα. Ζητούμενο δεν πρέπει να είναι οι εκκλήσεις στο όνομα των... ώριμων συνθηκών, αλλά η συστηματική οργανωμένη δουλειά που θα βοηθήσει στην ωρίμανση των υποκειμενικών συνθηκών, έτσι που οι εκκλήσεις να μην ακούγονται ως γραφικότητα κάποιων φωτισμένων (φωτισμένων στη δική τους συνείδηση).

Ελένη Π.

να δημοσιοποιήσουν το γεγονός, όμως ήταν η εν λόγω ομάδα που τα κατέφερε και βραβεύτηκε γι' αυτό με βραβείο Πούλιτζερ.

Ενα από τα πιο ενδιαφέροντα στοιχεία της ταινίας είναι ο προβληματισμός γύρω από τη συγκάλυψη του θέματος, τόσο από τους επίσημους φορείς όσο όμως κι από τους πολίτες, πολλοί εκ των οποίων γνώριζαν αλλά επέλεγαν για τον έναν ή τον άλλον λόγο να μη μιλήσουν.

Ο σκηνοθέτης επιλέγει τη δοκιμασμένη χολιγουντιανή οδό για να δομήσει την ταινία του. Δράση, κορυφούμενη αγωνία, προσωπικές μαρτυρίες, εμπόδια, μαχητικοί δημοσιογράφοι κτλ. Στο πλευρό του έχει ένα δυνατό καστ, με ωραίες ερμηνείες. Η ταινία είναι υποψήφια για έξι Όσκαρ (καλύτερης σκηνοθεσίας, καλύτερης ταινίας, Β' ανδρικού ρόλου - Μαρκ Ράφαλο, Β' γυναικείου ρόλου - Ρέιτσελ Μακάνταμς, καλύτερου πρωτότυπου σεναρίου, καλύτερου μοντάζ).

Ταινιοθήκη της Ελλάδος 5η Εβδομάδα Αφρικανικού Κινηματογράφου

Η Ταινιοθήκη της Ελλάδος, οι Πρεσβείες των αφρικανικών χωρών και τα Επίτιμα Προξενία που είναι διαπιστευμένα στην Ελληνική Δημοκρατία διοργανώνουν την 5η Εβδομάδα Αφρικανικού Κινηματογράφου από τις 25 Φεβρουαρίου έως τις 2 Μαρτίου 2016. Θα προβληθούν συνολικά δεκατέσσερις ταινίες μυθοπλασίας και ένα ντοκιμαντέρ, από δέκα αφρικανικές χώρες, δίνοντας έτσι τη δυνατότητα στο κοινό να εξοικειωθεί με τις πολιτιστικές εμπειρίες της κάθε χώρας της τεράστιας ηπείρου. Αναλυτικά το πρόγραμμα των προβολών υπάρχει στο διαδίκτυο. Όλες οι προβολές θα γίνουν με δωρεάν είσοδο. Όταν υπάρχει χρηματοδότηση από κράτη, χωράει και... ο τζάμπας. Για την αντιπροσωπευτικότητα των ταινιών όρκο δεν παίρνουμε, βέβαια.

Διανύοντας τον 20ό χρόνο κυκλοφορίας η «Κόντρα» απευθύνεται και πάλι στους αναγνώστες της, ζητώντας την οικονομική τους στήριξη.

Αυτή θα εξασφαλίσει την απρόσκοπτη κυκλοφορία της, πάντα μαχητική και αποκαλυπτική.

Υπό άλλες συνθήκες, η είδηση θα ξεσήκωνε σάλο: η κυβέρνηση έχει συμφωνήσει από το Γενάρη με το ΔΝΤ να τερματίσουν το δεύτερο «πρόγραμμα» και βρίσκονται σε διαπραγματεύσεις για τη συμφωνία επί ενός τρίτου «προγράμματος». Πέρασε σχεδόν στο ντούκου, όμως. Βλέπετε, υπάρχει ήδη από τον περασμένο Ιούλη αίτημα του Τσακαλώτου να συμμετάσχει το

ομολόγων, ενδεχομένως και με μετατροπή επιτοκίων από κυμαινόμενα σε σταθερά), χωρίς την υπογραφή ενός νέου υπερ-Μνημόνιου, το οποίο θα πηγαίνει πολύ μετά το 2018, εγκαθιδρύοντας μηχανισμούς επιτήρησης και επιβολής. Κι αυτό το υπερ-Μνημόνιο θα το επιβάλουν όλοι μαζί, ΕΕ και ΔΝΤ.

Αυτή τη στιγμή, πάντως, δε βρισκόμαστε εκεί. Βρισκόμαστε

Μετά το καθολικό πάσχα το τέταρτο Μνημόνιο

ΔΝΤ στο τρίτο «πρόγραμμα». Βέβαια, υπήρχαν κάποιοι λεονταρισμοί της Γεροβασίλη και του Τσίπρα, που υποτίθεται ότι ετοίμαζαν ρήξη με το ΔΝΤ, αλλά δεν υπήρξε κανένας που να μην κατέταξε αυτούς τους λεονταρισμούς στην κατηγορία του «λέμε και καμιά μαλακία για να περνάει η ώρα».

Υπάρχει, βέβαια, ένα ερώτημα. Είναι η κυβέρνηση που ζήτησε το σταμάτημα του δεύτερου «προγράμματος» του ΔΝΤ (κανονικά έληγε το Μάρτη του 2016 και απέμεναν δόσεις ύψους 16 δισ. ευρώ) ή ήταν το ΔΝΤ που την επέβαλε; Ισχύει το δεύτερο και αυτό αποδεικνύεται από τα γεγονότα. Ολόκληρο το 2015 το ΔΝΤ εισέπραττε δόσεις αποπληρωμής του πρώτου δανείου που χορήγησε στο ελληνικό κράτος, χωρίς να καταβάλει ούτε ένα ευρώ από τις δόσεις που προέβλεπε το δεύτερο δάνειο. Δεν κατέβαλε δόσεις ούτε μετά την υπογραφή του τρίτου Μνημονίου.

Ετσι, με το χρόνο του «προγράμματος» να βαδίζει προς το τέλος του, το ΔΝΤ απαίτησε να μην ολοκληρώσει τις δόσεις που χρωστά, αλλά να διαπραγματευθεί με την ελληνική κυβέρνηση τη σύναψη ενός τρίτου δανείου, το οποίο δε θα είναι παρά τα λεφτά που απέμεναν να καταβληθούν από το δεύτερο δάνειο, σε

νέα «συσκευασία». Περιττεύει να πούμε ότι αυτό το «νέο» δάνειο θα συνοδεύεται από νέο Μνημόνιο και ότι η δανειακή σύμβαση θα είναι στο βρετανικό δίκαιο, για να καταρριφθεί και αυτός ο μύθος του ΣΥΡΙΖΑ. Όλοι θυμόμαστε πως το καλοκαίρι ο ΣΥΡΙΖΑ πανηγύριζε ότι το δικό του δάνειο δεν είναι στο βρετανικό δίκαιο, ενώ αυτό προέκυψε από το καταστατικό του ESM και όχι από κάποιο βέτο του Τσίπρα. Τώρα που θα υπογράψουν με το ΔΝΤ δάνειο στο βρετανικό δίκαιο, να δούμε τι θα βρουν να πουν.

Μετά την αποκάλυψη για τις παρασκηνιακές διαπραγματεύσεις κυβέρνησης-ΔΝΤ, μπορούμε να καταλάβουμε και την αναγκαιότητα της συνάντησης Τσακαλώτου-Τόμσεν, πριν το τελευταίο Eurogroup, για το περιεχόμενο της οποίας η κυβέρνηση δεν μας έδωσε καμιά πληροφορία, πλην της «άτυπης ενημέρωσης» (non paper Τσακαλώτου) ότι έγινε σε καλό κλίμα. Όσο για τις θέσεις του ΔΝΤ, μας διαφώτισε πλήρως ο Τόμσεν, στο άρθρο που ανέβασε στο blog του ΔΝΤ, λίγες ώρες μετά τη συνάντησή του με τον Τσακαλώτο, στο οποίο έγραφε ότι το δημοσιονομικό κενό μέχρι το 2018 (για τρία χρόνια δηλαδή) υπολογίζεται από το ΔΝΤ σε 4%-5% του ΑΕΠ, δηλαδή -σε σημερινές τιμές- σε 7-9 δισ. ευρώ.

Κάτι ανάλογο (χωρίς αριθμούς, αλλά με απλή αναφορά στην ανάγκη νέων μέτρων) είχε πει προ ημερών και ο Ντεϊσελμπλούμ, σε επιστολή του προς το ολλανδικό κοινοβούλιο. Τότε, ο Τσακαλώτος εξέδωσε non paper για να... ερμηνεύσει τον Ντεϊσελμπλούμ. Σύμφωνα με το non paper, ο πρόεδρος του Eurogroup «πουθενά δεν ζητά επιπλέον δημοσιονομικά μέτρα τα οποία πρέπει να πάρει η ελληνική κυβέρνηση», αλλά αναφέρεται σε μέτρα που «αποτελούν υποχρέωση με βάση τη συμφωνία με τους εταίρους, συμπεριλαμβανόμενα στον προϋπολογισμό του 2016, είναι συνολικού ύψους 1% του ΑΕΠ, προγραμματίζονται να νομοθετηθούν το 2016, προγραμματίζονται να εφαρμοστούν τα έτη 2017 και 2018, αποτελούν μέρος της συνεχιζόμενης διαπραγμάτευσης με τους θεσμούς».

Αν σας λέγαμε να βάλλετε στοίχημα για το αν θα απαιτηθούν ή όχι νέα μέτρα, πού θα ποντάρατε; Εμείς πάντως θα ποντάραμε στο Ναι. Εξι χρόνια μνημονίων μας έχουν προσφέρει την εμπειρία ώστε να μην πετάμε τα λεφτά μας... στον κουβά.

Και για να το σοβαρέψουμε πάλι. Δεν υπάρχει περίπτωση να προχωρήσουν οι ιμπεριαλιστές δανειστές σε συμφωνία αναδιάρθρωσης του χρέους (με επιμήκυνση των λήξεων των

πριν την πρώτη αξιολόγηση. Και το κουαρτέτο παραμένει στις Βρυξέλλες. Όχι γιατί παραμένουν σημαντικά ζητήματα ανοιχτά ή γιατί έχει μπλοκαριστεί η διαπραγμάτευση, όπως ισχυρίζεται η κυβερνητική προπαγάνδα, αλλά γιατί η συγκυβέρνηση δεν είναι ακόμα έτοιμη να νομοθετήσει. Πρώτα πρέπει να «καθαρίσει» με τα αγροτικά μπλόκα και μετά να δοκιμάσει την τύχη της με την προώθηση για ψήφιση του αντιασφαλιστικού εκτρώματος Κατρούγκαλου (του πραγματικού, που είναι πολύ χειρότερο απ' αυτό που δημοσιεύτηκε ως σχέδιο).

Ο Ντεϊσελμπλούμ πάλι, απαντώντας στο ευρωκοινοβούλιο σε ερώτηση του Κύρτσου, είπε την κωδική φράση: «Το κεντρικό ζήτημα (στις συζητήσεις με την κυβέρνηση) είναι **πόσο** βάρος θα πρέπει να σηκώνουν οι σημερινοί συνταξιούχοι. Ενδεχομένως να υπάρχουν κάποιες περικοπές συντάξεων, αλλά δεν είμαι σε θέση να πω κάτι πιο συγκεκριμένο τώρα». Οι συντάξεις, λοιπόν, θα πετσοκοπούν οπωσδήποτε. Αυτό που μένει ανοιχτό είναι **πόσο** θα πετσοκοπούν. Αυτό θα εξαρτηθεί από το τι θα γίνει με τις εισφορές των ελευθεροεπαγγελματιών και των αγροτών. Οτι αφαιρεθεί απ' αυτόν τον τομέα θα φορτωθεί στο πετσόκομμα των συντάξεων.

βαθύ κόκκινο Σκυταλοδρομία

Αν αφήσουμε στην άκρη το πολιτικό παιχνίδι (ποιος είπε τι, και γιατί το είπε τη δεδομένη στιγμή), τι μένει από τις γνωστές δηλώσεις του υφυπουργού Σγουρίδη; Η αλήθεια γυμνή, διατυπωμένη με τον πιο κυνικό τρόπο. Και είναι αυτό που πόνεσε τον Τσίπρα από τις δηλώσεις Σγουρίδη και δεν έκανε δεκτές τις «εξηγήσεις» που έδωσε εκ των υστέρων.

Ο Σγουρίδης έσπασε το μύθο «εμείς δεν είμαστε σαν τους άλλους», από τον οποίο προσπαθούν να γραπωθούν οι Τσιπραίοι και επιβεβαίωσε ότι «όλοι ίδιοι είναι». Οτι η αστική πολιτική είναι μια σκυταλοδρομία, στην οποία εναλλάσσονται τα κόμματα εξουσίας (μόνα τους ή σε ομάδες που συμμαχούν), χρησιμοποιώντας ως αποκλειστικό εργαλείο πλέον το ψέμα.

Ο χώρος της στήλης δεν επιτρέπει μια εκτενή ανάλυση. Περιοριζόμαστε, λοιπόν, να θυμίσουμε ότι από τις στήλες της «Κ» έχουν στο παρελθόν παρουσιαστεί αναλύσεις για την εξαφάνιση των διαφορών ανάμεσα στα αστικά κόμματα εξουσίας, που απετέλεσε την αιτία και για την απώλεια της σχετικής αυτονομίας τους από την οικονομική ολιγαρχία.

Όσο τα αστικά κόμματα παρουσίαζαν διαφορές στην πρακτική πολιτική (πάντα μέσα στα όρια αντοχής και ανοχής του συστήματος), μπορούσαν να οργανώνουν με σχετική άνεση τις κοινωνικές συμμαχίες της αστικής τάξης. Ήταν κόμματα μαζικά, με ιμάντες μεταβίβασης της πολιτικής τους στις λεγόμενες κοινωνικές οργανώσεις (συνδικάτα κτλ.), γεγονός που τους επέτρεπε να χαίρουν αυτής της περιβόητης σχετικής αυτονομίας, η οποία ενίοτε τα έφερνε σε σύγκρουση με κύκλους της αστικής τάξης.

Από τη στιγμή που το σύστημα άρχισε να αντιμετωπίζει προκρισιακά προβλήματα και στη συνέχεια να μπαίνει σε βαθιά κρίση, βάδισε σε μια συντηρητική ανασυγκρότηση, στην προώθηση της οποίας ευθυγραμμίστηκαν τα βασικά πολιτικά ρεύματα εξουσίας (στην Ευρώπη σοσιαλδημοκράτες και συντηρητικοί). Αφού, λοιπόν, δεν μπορούσαν να εφαρμόσουν διαφορετική (για την ακρίβεια διαφοροποιημένη) οικονομική και κοινωνική πολιτική, τα αστικά κόμματα εξουσίας έπρεπε να καταφύγουν στο προεκλογικό ψεύδος, το οποίο δεν έβρισκε την παραμικρή αντιστοίχιση με την κυβερνητική πολιτική τους.

Αυτό είχε διαφανεί ήδη από τη δεκαετία του '90, όμως την περίοδο της κρίσης και των Μνημονίων επήλθε η πλήρης αποκάλυψη.

Το 2009, ο Καραμανλής επέλεξε να δραπετεύσει από την κυβερνητική εξουσία. Ο Παπανδρέου, μολονότι γνώριζε τα πραγματικά οικονομικά δεδομένα, αγχωμένος μη τυχόν χάσει για τρίτη φορά, επέλεξε να υποσχεθεί τα πάντα. Το διαβόητο «λεφτά υπάρχουν» (που συμπύκνωνε ένα μεγάλο πακέτο υποσχέσεων προς τα αστικά στρώματα) διαψεύστηκε τρεις μήνες μετά τις εκλογές, ενώ λίγο μετά το εξάμηνο άρχισε η προετοιμασία για το πρώτο Μνημόνιο.

Ο Σαμαράς πήρε τη σκυτάλη και άρχισε τα «Ζάπεια». Αυτός δεν έλεγε «λεφτά υπάρχουν», αλλά υποσχόταν απαλλαγή από τη μνημονιακή πολιτική, χάρη σ' ένα «διαφορετικό μείγμα πολιτικής», το μυστικό του οποίου κατείχε αυτός και μόνον αυτός, ως αλχημιστής της πολιτικής. Πήγε σε εκλογές αφού προηγουμένως υποχρεώθηκε να ψηφίσει το δεύτερο Μνημόνιο (μαζί με το ΠΑΣΟΚ και το ΛΑΟΣ), νίκησε με την ψυχή στο στόμα υποσχόμενος «επαναδιαπραγμάτευση», την οποία ουδέποτε έκανε, όπως είναι γνωστό.

Η σκυτάλη πέρασε στον Τσίπρα, που ξεπέρασε τους προηγούμενους σε υποσχέσεις και σε διαβεβαιώσεις ότι όλες οι υποσχέσεις θα γίνουν πράξη. Και σε επτά μήνες είχε υπογράψει το τρίτο Μνημόνιο.

Τι είπε ο Σγουρίδης; «Ετσι παίζεται το παιχνίδι, δε σε ψηφίζει αλλιώς ο λαουτζίκος». Οι Τσιπραίοι προσπαθούν να πείσουν ότι αυτοί «δεν παίζουν έτσι το παιχνίδι». Αυτό το παραμυθάκι τελείωσε. Και δεν το τελείωσε ο -έτσι κι αλλιώς αναξιόπιστος- Σγουρίδης. Αυτός έβαλε απλά το κερασάκι στην τούρτα.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση